

FOGUERA
DIPUTACIÓ
RENFE

— L L I B R E T —

2026

Quan el
FOC
es fa
Algoritme

Quan el Foc es fa algoritme

Dedicat a Juanjo...

FOGUERA
DIPUTACIÓ **RENFE 2026**

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià.

En aquest llibre s'utilitza l'ús genèric del masculí basant-se en la seua condició de terme no marcat en l'oposició masculí/femení, això implica que no hi ha cap denotació de discriminació sexista.

(Sumari)

Quan el Foc es fa algoritme

5

Foguera Diputació Renfe

103

Els nostres comerços

199

Edita:
FOGUERA DIPUTACIÓ - RENFE

Direcció:
Sara Rodríguez i Fernández
Francisco José Grau i Bernabé

Coordinació:
Sara Rodríguez i Fernández

Redactor:
Raúl García i Sánchez

Monogràfic:
Sara Rodríguez i Fernández

Fotografies
Jesús Mora i Moreno

Coordinació Comercial:
Jesús Mora i Moreno

Disseny, maquetació, preimpresió, impressió i enquadernació
OFIBOOK S.L. Carrer Illa de Cuba 66 - 03009 Alacant
Tel. 966282801/966282820
daniel@ofibook.com

Depòsit legal
A 380-2012

QUAN EL FOC ES FA ALGORITME

Hi ha molta gent que coneix a fons el món de les Fogueres; persones que porten el ritme del pasdoble en la sang i el tacte del cartó en les puntes dels dits. No obstant això, aquest any hem volgut girar la vista cap a un nou veí que ha arribat per a quedar-se: la Intel·ligència Artificial. Ens assaltava una curiositat gairebé infantil: Què saben aquestes ments de silici sobre les nostres festes? Són capaces de captar el sentiment d'una Nit de la Cremà o la vibració d'una Mascletà?

Aquest llibret neix d'eixe desig de descoberta.

Hem volgut posar a prova tot l'exercici foguerer davant de l'espill de la tecnologia, establint un diàleg —una mena de mascletà digital— entre les dues grans referències del moment: ChatGPT i Gemini. A través d'una estructura compartida, hem convidat a aquestes IA a descriure el nostre món, a interpretar els nostres rituals i a traduir en paraules la nostra identitat mediterrània.

Som conscients que, en aquest procés, podran aparèixer imprecisions o errades. No és la nostra intenció oferir una classe magistral ni una veritat absoluta sobre les Fogueres d'Alacant —per a això ja tenim als nostres

historiadors i, sobretot, la memòria dels nostres barris—. El que busquem és, simplement, conèixer el grau d'evolució d'aquestes eines i observar com ens veuen des de l'altre costat de la pantalla. No descartem, en un futur pròxim, tornar a preguntar-los per a veure si han après a estimar el soroll de la pólvora tant com nosaltres.

Esperem que gaudiu d'aquest exercici de contrast. Un llibret que és, al mateix temps, un homenatge a la tradició i un pont cap al futur, on la paraula humana i l'algoritme es donen la mà per a lloar, un any més, la glòria de Sant Joan.

UNA MIRADA AL FUTUR DES DE LA CENDRA

Les Fogueres de Sant Joan són, per damunt de tot, un sentiment. És eixa forma de viure que ens fa eixir al carrer quan el sol de juny comença a picar, que ens uneix al voltant d'una taula de fusta en un racó i que ens fa sentir part d'una història que va començar en 1928. Però, què sap d'això el silici? Què entenen els algorismes de la nostra passió?

En aquest llibret hem volgut experimentar. Hem preparat una estructura sòlida, un viatge pels pilars fonamentals del nostre exercici foguerer, per a veure què saben i com ens expliquen les Intel·ligències Artificials (IA). Som conscients que les Fogueres són infinites i que hi ha milers de detalls que cap màquina podrà processar mai —la suor de la Plantà, la calor de la flama o el silenci de l'Ofrena—, però hem triat els punts clau per a posar-les a prova.

A continuació, vos mostrem els eixos en els quals ens hem basat per a construir aquest diàleg entre la tradició i la tecnologia:

ESTRUCTURA DEL LLIBRET

1) Història de les Fogueres

Context social d'Alacant en 1928, el paper de José María Py i l'evolució de la festa a través dels temps fins a la seua declaració internacional.

2) El Monument Foguerer (Anàlisi Artística)

L'arquitectura del cartó: des de la base fins al remat, els materials, la sàtira i la dualitat entre fogueres clàssiques i experimentals.

3) La Bellea del Foc i el Sistema Representatiu

Simbolisme de la dona en la festa, l'origen del càrrec, el ritual de l'elecció i la riquesa de la nostra indumentària.

4) Els Actes Oficials

La litúrgia de la festa: la màgia de la Plantà, el terratrèmol de la Mascletà, la devoció de l'Ofrena i el ritu purificador de la Cremà.

5) El Racó: Sociologia Foguerera

L'antropologia de l'asfalt: convivència, gastronomia típica (coca amb tonyina i bacores) i el racó com a micro-societat de barri.

6) El Llibret com a Gènere Literari

La memòria escrita: l'ús del valencià, la sàtira en vers, els concursos literaris i la identitat visual d'aquestes publicacions.

CON CHAT GPT Història de les Fogueres Els orígens d'una festa mediterrània

Les Fogueres de Sant Joan són la festa gran d'Alacant, una celebració que combina art, foc, música i convivència popular. Encara que oficialment naixen en 1928, el seu esperit té arrels molt més antigues.

La nit de Sant Joan ha sigut tradicionalment una nit màgica en tota la Mediterrània. El foc simbolitza la purificació, el canvi de cicle i la renovació. A Alacant, com en molts altres pobles, era costum cremar trastos vells, fer fogates als barris i celebrar l'arribada de l'estiu al voltant de les flames.

Aquelles fogates populars, espontànies i de barri, són la llavor del que després es convertiria en les actuals Fogueres.

CONTEXT SOCIAL D'ALACANT EN 1928

Per a entendre el naixement de les Fogueres de Sant Joan, cal viatjar a l'Alacant de l'any 1928, una ciutat que començava a mirar cap al futur amb il·lusió i amb ganes de créixer. En aquells anys, Alacant vivia un moment d'expansió. El port bullia d'activitat, el comerç anava en augment i la ciutat s'estenia més enllà del seu centre tradicional. Cada vegada hi havia més gent als carrers, més barris, més vida. Tot això generava un ambient dinàmic, propici per a noves iniciatives.

Al mateix temps, començava a despertar una idea que seria clau: el turisme. Alacant tenia el que moltes altres ciutats desitjaven —bon clima, mar, llum i un caràcter obert—, però li faltava una gran festa que la definira i la projectara cap a l'exterior.

En eixe context, la societat alacantina també jugava un paper fonamental. Existia una burgesia activa, amb inquietuds culturals, i un teixit associatiu molt viu: casinos, societats recreatives, entitats culturals... Espais on es compartien idees i es gestaven projectes. D'ací naixeria l'esperit de les primeres comissions foguereres.

Però, sobretot, hi havia una tradició que mai no s'havia perdut: la nit de Sant Joan. Els veïns encenien fogates als carrers, cremaven objectes vells i celebraven l'arribada de l'estiu al voltant del foc. Era una festa senzilla, popular, però carregada de simbolisme.

Així, sense saber-ho, la ciutat ja tenia tots els ingredients: una societat amb ganes de festa, una economia en moviment, una mirada posada en el turisme i una tradició arrelada al foc. L'any 1928 no va ser casualitat. Va ser el moment perfecte.

1928 El naixement oficial

Alacant anys trenta. Ajuntament d'Alacant

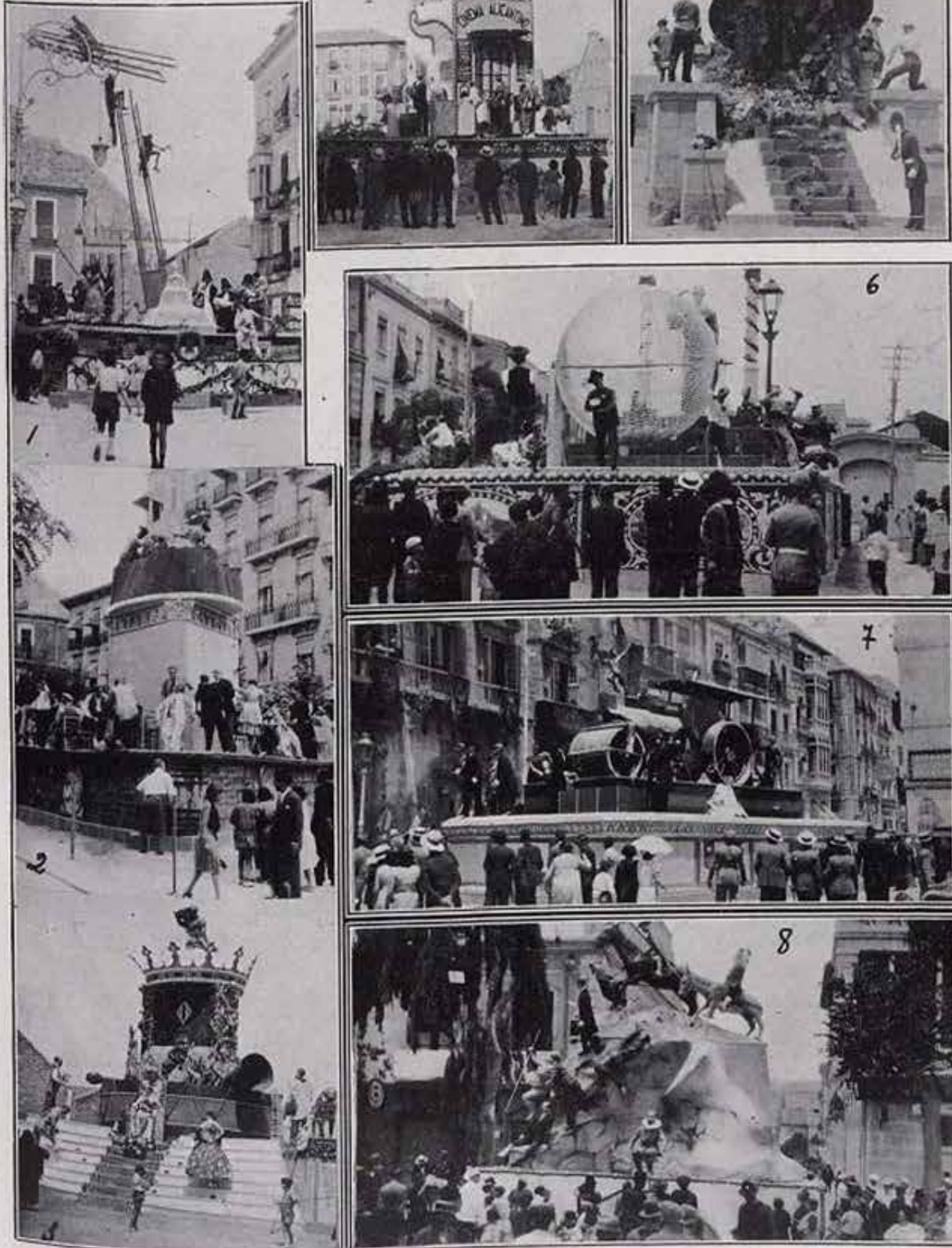
L'any 1928, Alacant vivia un moment de creixement econòmic i social. La ciutat volia projectar una imatge moderna, turística i mediterrània. En este context apareix la figura de José María Py, un gadità afincat a Alacant que va proposar organitzar una festa estructurada aprofitant la tradició de les fogates de Sant Joan.

La seua idea era clara: crear una celebració artística semblant a les Falles de València, però amb personalitat pròpia alacantina. Així naixen oficialment les Fogueres de Sant Joan.

El 24 de juny de 1928 es planten els primers monuments oficials. La ciutat respon amb entusiasme, i la festa arriba per a quedar-se.

Alicante Les fogueres de Sen Chuán

En esta página hemos recogido algunas de las fogueres que más han llamado la atención entre la gran variedad que lucieron en las calles de Alicante.

Núm. 1. Primer premio a la titulada «El mejor homenaje».—Núm. 2. Premio del Círculo de Bellas Artes a la titulada «Que no em vengues».—Núm. 3. Premio del Patronato del Turismo. «Alicant so cremas».—Núm. 4. Segundo premio. «Los cinco sentidos».—Número 5. Tercer premio. «Campanas son».—Núm. 6. Quinto premio. «Rifa de ciegos».—Núm. 7. «Sis años, cuatro meses y trece días».—Número 8. «Monumento a Cervantes».

Fotoz Nieto

LA SEMANA GRÁFICA

Art i Memòria: Alacant. Fogueres. 1930

Estes són les Fogueres d'especial 2025. L'Espanyol

El paper de José María Py

Evolució i consolidació

Durant la Segona República, les Fogueres creixen en nombre de comissions i en qualitat artística. La Guerra Civil suposa una interrupció, però en 1940 la festa es reprén.

En els anys del franquisme, les Fogueres es consoliden com a gran esdeveniment popular, encara que sota control institucional. A poc a poc, els monuments guanyen grandària i complexitat.

Amb l'arribada de la democràcia, la festa recupera llibertat crítica i creativa. La sàtira social torna amb força als monuments i els llibrets es converteixen en espais literaris de gran valor cultural.

Professionalització i expansió

Amb el pas dels anys, la figura de l'artista foguerer es professionalitza. Els tallers evolucionen, apareixen nous materials com el suro blanc i la fibra, i els monuments aconseguixen dimensions espectaculars.

Les Fogueres deixen de ser només una festa local per a convertir-se en un reclam turístic internacional. Finalment, són declarades Festa d'Interés Turístic Internacional, reconeixement que consolida el seu prestigi.

Les Fogueres hui

Actualment, les Fogueres són molt més que monuments que es cremen el 24 de juny. Són convivència de barri, cultura popular, música, indumentària tradicional, llibrets, crítica social i identitat alacantina.

Cada comissió representa un tros de ciutat. Cada racó és una microcomunitat. Cada llibret és memòria escrita.

Les Fogueres són foc, però també són arrel.

I cada any, quan arriba la Nit de la Cremà, el foc no posa fi a la festa: la renova.

Quan es parla de l'origen de les Fogueres de Sant Joan, apareix inevitablement la figura de José María Py, considerada clau en la creació de la festa tal com la coneixem hui.

José María Py, d'origen gadità però establert a Alacant, va saber interpretar el moment que vivia la ciutat a finals dels anys 20. Alacant creixia, s'obria al turisme i buscava una manera de definir-se com a ciutat moderna i atractiva.

En este context, Py va plantejar una idea senzilla però ambiciosa: aprofitar la tradició popular de la nit de Sant Joan i convertir-la en una festa organitzada, amb una estructura clara i amb capacitat d'atraure visitants.

No es tractava de crear una festa des de zero, sinó d'ordenar allò que ja existia. Els veïns ja encenien fogates, ja celebraven el foc, però faltava donar-li forma, coherència i projecció. Inspirant-se en les Falles de València, però adaptant el model a la realitat alacantina, Py va proposar la creació de monuments artístics, la participació dels barris a través de comissions i l'establiment d'un programa d'actes.

La seua proposta va ser ben acollida per l'Ajuntament i per la societat alacantina, que veia en esta iniciativa una oportunitat per a impulsar la ciutat.

Així, en 1928, es planten les primeres fogueres oficials. Aquells monuments, encara modestos, ja incorporaven els elements essencials de la festa: l'art, la crítica i el foc.

El paper de José María Py va ser, per tant, fonamental. No només va impulsar la festa, sinó que va saber donar-li una estructura que ha permès la seua continuïtat al llarg del temps.

Amb el pas dels anys, les Fogueres han evolucionat i han crescut, però mantenen l'essència d'aquella idea inicial: una festa popular, participativa i lligada a la identitat d'Alacant.

En definitiva, José María Py no va inventar el foc de Sant Joan, però sí que va saber convertir-lo en una festa que hui forma part de l'ànima de la ciutat.

Foto José María Py portant l'estendard del 1r Premi de les Fogueres 1928. Alicantepedia

Fogueres i Falles: dos focs, dos maneres de sentir

Quan es parla de les Fogueres de Sant Joan, és inevitable mirar cap a les Falles de València. No debades, el naixement de les Fogueres està influenciat per aquell model festiu. Però amb el pas del temps, Alacant ha sabut construir una festa amb identitat pròpia, diferent en forma, en fons i en manera de viure-la.

Les Falles naixen d'una tradició gremial vinculada als fusters, que cremaven els seus "parots" la vespra de Sant Josep. Les Fogueres, en canvi, tenen una arrel més popular i espontània, lligada a la nit de Sant Joan i a les fogates que els veïns encenien als carrers per a celebrar l'arribada de l'estiu. Això marca ja una primera diferència: mentre que les Falles tenen un origen més concret i professional, les Fogueres naixen directament del poble.

També el calendari defineix el caràcter de cada festa. Les Falles se celebren al març, amb un ambient encara hivernal, mentre que les Fogueres arriben en juny, amb la calor, la llum i l'energia pròpia de l'estiu mediterrani. Açò fa que la festa alacantina siga més oberta, més nocturna, més lligada al carrer i a la convivència a l'aire lliure.

Pel que fa als monuments, tant falles com fogueres compartixen l'essència artística i satírica, però presenten diferències estètiques. Les fogueres solen ser més verticals, més estilitzades i amb una composició que busca l'impacte visual des de la distància. Les falles, per la seua banda, tendeixen a una estructura més narrativa i detallista, amb escenes més distribuïdes i un recorregut visual més pausat.

que busca l'impacte visual des de la distància. Les falles, per la seua banda, tendeixen a una estructura més narrativa i detallista, amb escenes més distribuïdes i un recorregut visual més pausat.

Un altre element diferenciador és l'espai de convivència. A València, el centre de la festa és el "casal faller", un espai més tancat i propi de la comissió. A Alacant, en canvi, el protagonisme el té el racó, obert al carrer, més accessible i amb una relació més directa amb l'entorn. El racó és convivència, és vida de barri, és festa compartida.

També la música i l'ambient tenen matisos propis. Tot i que el pasdoble és comú a ambdues festes, en les Fogueres la presència de bandes en cercaviles constants i l'ambient estiuenc donen una sensació més contínua de festa al carrer.

Finalment, hi ha una diferència més subtil, però igualment important: la manera de sentir la festa. Les Falles tenen un component més estructurat, més marcat per la tradició i el protocol. Les Fogueres, sense perdre organització, transmeten una sensació més espontània, més fresca, més mediterrània.

En definitiva, Falles i Fogueres compartixen el foc, l'art i la crítica, però cadascuna ho expressa a la seua manera. No són una còpia una de l'altra, sinó dues formes diferents d'entendre una mateixa passió.

Dos festes germanes.
Dos identitats pròpies.

I un mateix final: el foc que tot ho crema... i tot ho renova.

Evolució de les Fogueres: de la República a la democràcia

Les Fogueres de Sant Joan, des del seu naixement en 1928, no han sigut una festa estàtica. Com la pròpia ciutat d'Alacant, han anat evolucionant al ritme de la història, adaptant-se a cada època i reflectint, d'una manera o altra, el moment social i polític que es vivia.

Durant els anys de la Segona República, les Fogueres comencen a consolidar-se com una festa emergent. En pocs anys augmenta el nombre de comissions, els monuments guanyen presència i la participació ciutadana es fa més visible. És una etapa de creixement i d'il·lusió, en què la festa es configura com un espai d'expressió popular, amb una crítica cada vegada més present en els monuments.

Però esta evolució es veu interrompuda per la Guerra Civil. Durant aquells anys, la festa desapareix, com tantes altres manifestacions culturals. El foc s'apaga, i amb ell, una part de la vida social de la ciutat.

Amb el final de la guerra i l'inici del franquisme, les Fogueres tornen en 1940, però ho fan en un context completament diferent. La festa es reprén, sí, però sota un control més estricte. La crítica es modera, els continguts es vigilen i l'organització es fa més institucional.

Tot i això, les Fogueres no només sobreviuen, sinó que creixen. Durant les dècades següents, es consoliden com la gran festa d'Alacant. Augmenta el nombre de comissions, els monuments es fan més grans i més elaborats, i la festa es converteix en un punt de trobada per a la societat.

És també en este període quan es reforcen molts dels elements que hui considerem essencials: l'estructura de les comissions, els actes oficials, la figura de la Bellea del Foc i la dimensió organitzativa de la festa.

Amb l'arribada de la democràcia, les Fogueres experimenten un nou impuls. Recuperen llibertat expressiva i la crítica torna amb més força als monuments i als llibrets. La festa es fa més oberta, més participativa i més diversa.

A més, es produeix una revalorització del valencià dins del món foguerer, especialment en els llibrets, que es convertixen en un espai important de creació cultural i literària.

En les últimes dècades, les Fogueres han continuat evolucionant. Els artistes foguerers han incorporat noves tècniques i materials, els monuments han guanyat espectacularitat i la festa ha reforçat la seua projecció turística, fins a ser reconeguda com a Festa d'Interés Turístic Internacional.

Les Fogueres continuen sent una festa de barri, de convivència, de crítica i de foc. Una festa que ha sabut adaptar-se als temps sense perdre la seua identitat.

Perquè, al cap i a la fi, la història de les Fogueres és també la història d'Alacant. Una història que, any rere any, es torna a escriure... i es torna a cremar.

La professionalització dels artistes foguerers

Amb el pas del temps, les Fogueres de Sant Joan han experimentat una evolució que va més enllà del creixement en grandària o espectacularitat. Una de les transformacions més importants ha sigut la consolidació de la figura de l'artista foguerer com a professional especialitzat.

En els primers anys, els monuments tenien un caràcter més senzill i artesanal. Sovint eren construïts amb recursos limitats i amb una participació més directa dels veïns, mantenint encara l'esperit de les antigues fogates de barri. No obstant això, a mesura que la festa anava creixent, també ho feia l'exigència artística i la voluntat de destacar.

És en este moment quan apareix amb força la figura de l'artista foguerer, una persona capaç de convertir una idea en un monument complet, amb coherència, estètica i missatge. Ja no es tracta només de construir, sinó de crear.

Els tallers foguerers es convertixen en espais fonamentals dins del procés. És allí on, durant mesos, es dona forma a les fogueres: des del dibuix inicial fins a la maqueta, passant pel modelatge, la construcció i la pintura. Cada fase requereix coneixement tècnic, planificació i una gran capacitat creativa.

La introducció de nous materials ha sigut també clau en esta evolució. Del cartó pedra es va passar al suro blanc i a altres materials més lleugers i versàtils, que han permès augmentar les dimensions dels monuments i millorar-ne els acabats. Açò ha fet possible fogueres més altes, més complexes i amb un major impacte visual.

Amb esta evolució, els artistes foguerers han anat adquirint un paper cada vegada més reconegut dins de la festa. Cada un aporta el seu estil, la seua manera d'entendre la crítica i la seua visió artística, convertint cada foguera en una obra única.

A més, la competició entre comissions ha contribuït a elevar el nivell. Els premis no només valoren la grandària o l'espectacularitat, sinó també la qualitat artística, l'originalitat i el missatge del monument.

Hui en dia, una foguera és el resultat d'un treball col·lectiu, però amb una direcció artística clara. Darrere de cada monument hi ha mesos de dedicació, equips de treball i una combinació d'art i tècnica que convertix la festa en una autèntica mostra d'art efímer.

Els artistes foguerers

Al llarg de la història de les Fogueres de Sant Joan, la figura de l'artista foguerer ha evolucionat fins a convertir-se en un dels pilars fonamentals de la festa. Allò que en els inicis era una activitat més vinculada a la participació popular i als recursos disponibles en cada barri, amb el temps s'ha transformat en una disciplina artística amb entitat pròpia, capaç de combinar creativitat, tècnica i una gran capacitat d'expressió.

El monument foguerer no és només una construcció efímera destinada a cremar-se la nit del 24 de juny; és una obra pensada, dissenyada i executada amb un llenguatge propi. En este procés, l'artista foguerer assumeix un paper central, ja que és qui dona forma a la idea, qui defineix l'estil i qui convertix el lema en una realitat visual.

Amb el creixement de la festa, també ha augmentat l'exigència artística. Els monuments han anat guanyant en altura, en complexitat i en detall, fet que ha impulsat la professionalització d'este ofici. Els tallers foguerers s'han consolidat com a espais de creació on es treballa durant tot l'any, desenvolupant cada fase del procés: des del dibuix inicial i la maqueta fins al modelatge, la construcció i la pintura.

La introducció de nous materials ha sigut clau en esta evolució. Del cartó pedra es va passar al suro blanc i a altres materials més lleugers i versàtils, que han permès crear figures més grans, més atrevides i amb millors acabats. Esta evolució tècnica ha anat sempre acompanyada d'una evolució artística, en què cada autor busca un estil propi i una manera particular d'expressar la crítica i el missatge del monument.

En este recorregut, hi ha noms que han marcat un abans i un després. Entre ells destaca especialment Gastón Castelló, que en els inicis de la festa va aportar una visió artística moderna i va ajudar a definir una identitat estètica pròpia per a les Fogueres. La seua influència va ser decisiva en un moment en què el monument foguerer encara estava construint el seu llenguatge.

Posteriorment, artistes com Pedro Soriano van contribuir a consolidar esta evolució, reforçant la professionalització del sector i elevant el nivell tècnic i compositiu dels monuments. Amb ells, el treball del foguerer es fa més estructurat, més exigent i més reconegut.

Ja en etapes més recents, creadors com Paco López han sabut adaptar la tradició als nous temps, incorporant nous materials, noves formes i plantejaments més contemporanis, sense perdre l'essència crítica i popular de la festa. La seua aportació ha sigut clau per a mantindre les Fogueres en constant evolució, connectant tradició i modernitat.

A més, la competició entre comissions ha contribuït a elevar el nivell artístic. Cada foguera busca destacar, sorprendre i transmetre un missatge propi, i això ha convertit la festa en una autèntica mostra d'art efímer de gran qualitat.

Gastón Castelló. Alicantepedia

Tot i esta evolució, hi ha una característica que es manté intacta: el caràcter efímer de l'obra. A diferència d'altres disciplines artístiques, el monument foguerer està pensat per a desaparèixer. És una creació que es viu en el moment, que s'admira durant uns dies i que finalment es converteix en foc.

Perquè darrere de cada foguera hi ha molt més que un monument: hi ha talent, esforç i una manera d'entendre l'art que només es pot explicar des del foc.

Pedro Soriano. Alicantepedia

Declaració com a Festa d'Interés Turístic Internacional

Amb el pas dels anys, les Fogueres de Sant Joan han anat creixent no només en dimensió i qualitat artística, sinó també en projecció. Allò que va nèixer com una iniciativa local, arrelada a la tradició i al barri, ha acabat convertint-se en una festa capaç de traspasar fronteres i atraure visitants de tot el món.

Este reconeixement no va arribar de manera immediata, sinó com a conseqüència d'una evolució constant. Durant dècades, les Fogueres van anar consolidant una estructura sòlida, ampliant el nombre de comissions i perfeccionant tant els monuments com els actes que formen part del calendari festiu. La combinació d'art, foc, música i convivència va anar definint una festa amb personalitat pròpia, diferent però alhora comparable a altres grans celebracions.

Amb el temps, Alacant es va convertir en un referent festiu dins del panorama nacional, i les Fogueres van començar a despertar un interès creixent més enllà de l'àmbit local. Cada juny, la ciutat es transforma, els carrers s'omplien de gent i l'activitat es multiplica, generant un ambient únic que combina tradició i modernitat.

Este procés de creixement i consolidació va culminar amb la declaració de les Fogueres de Sant Joan com a Festa d'Interés Turístic Internacional, un reconeixement que posa en valor no sols la magnitud de la festa, sinó també la seua capacitat d'atracció, la seua organització i el seu impacte cultural.

Més enllà del títol, esta distinció suposa el reconeixement a generacions de foguerers i foguereres que han mantingut viva la festa, adaptant-la als temps sense perdre la seua essència. És també una mostra de com una celebració nascuda del poble pot arribar a convertir-se en un símbol de ciutat i en un reclam internacional.

Hui en dia, les Fogueres són molt més que una festa local. Són una experiència compartida, una expressió cultural i una forma d'entendre Alacant. Una ciutat que, cada any, obri les seues portes al món i mostra el millor de si mateixa a través del foc.

Perquè les Fogueres no només es viuen des de dins... també s'admiren des de fora.

I és precisament ahí, en eixa capacitat de transcendir, on es troba el seu vertader valor.

El Monument Foguerer (Anàlisi Artística)

L'estructura del monument foguerer

El monument foguerer és molt més que una construcció efímera destinada a cremar-se la nit del 24 de juny. És una obra concebuda amb una estructura clara i definida, en què cada element té una funció tant tècnica com expressiva. Darrere de la seua aparença festiva i colorista, existix una organització interna que dona sentit al conjunt i permet que la idea prenga forma amb coherència.

Tradicionalment, el monument es compon de tres parts fonamentals: la base, el cos central i el remat. Estes tres peces no només sostenen l'estructura física de la foguera, sinó que també articulen el seu discurs visual i narratiu.

La base és el punt de partida, el fonament sobre el qual es constrüix tot el monument. És la part més pròxima a l'espectador, la que estableix el primer contacte amb el públic. En ella solen situar-se les escenes més accessibles, aquelles que inviten a una lectura directa i que permeten entendre el tema general de la foguera. La base no és només suport, sinó també introducció: és on es presenta el lema, on comença la crítica i on el visitant inicia el seu recorregut visual.

Per damunt d'ella s'alça el cos central, que constituïx l'eix principal del monument. És la zona de major desenvolupament, on es desplega la major part del contingut artístic i narratiu. Ací es concentren les escenes més elaborades, els ninots amb més detall i la part més complexa de la composició. El cos central és, en certa manera, el cor de la foguera, el lloc on l'artista mostra amb major claredat el seu estil, la seua tècnica i la seua capacitat de contar una història a través de formes i figures.

Finalment, el remat corona el conjunt i actua com a element culminant. És la part més alta i, sovint, la més simbòlica. Des de la distància, el remat és el que identifica la foguera, el que capta l'atenció i el que sintetitza el missatge global del monument. No es tracta només d'un element decoratiu, sinó d'una peça clau que dona unitat al conjunt i que funciona com a imatge icònica de la foguera.

La relació entre estes tres parts és fonamental. No són elements independents, sinó que han de funcionar com un tot coherent. La base introduïx, el cos central desenvolupa i el remat conclou. És una estructura que, d'alguna manera, recorda la d'un relat: inici, desenvolupament i final.

A més, esta organització permet una lectura progressiva del monument. L'espectador pot recórrer la foguera visualment, descobrint detalls, interpretant escenes i construint el significat a mesura que avança la mirada. Cada nivell aporta una nova capa de lectura, enriquint l'experiència.

Amb el pas dels anys, esta estructura s'ha mantingut com a base del monument foguerer, encara que amb adaptacions i innovacions pròpies de cada època i de cada artista. Alguns han jugat amb les proporcions, altres han trencat la verticalitat o han experimentat amb noves formes, però l'essència continua present.

Perquè, més enllà de la seua espectacularitat, una foguera és, sobretot, una obra pensada. Una construcció que combina equilibri, creativitat i intenció, i que convertix el foc en el seu punt final.

I és precisament en eixa estructura, invisible per a molts però essencial per a tots, on es troba una de les claus del seu encant.

Els materials del monument foguerer

El monument foguerer és una obra que combina art i tècnica, però també és el resultat d'una evolució constant en els materials utilitzats. Allò que a simple vista es percep com una composició de formes i colors amaga darrere un procés complex, en què cada material té una funció concreta i una importància decisiva en el resultat final.

En els inicis de les Fogueres, els monuments es construïen amb materials senzills i accessibles, com la fusta, el cartró o el paper. Aquelles primeres fogueres tenien un caràcter més artesanal, amb limitacions evidents pel que fa a dimensions i acabats, però ja contenien l'essència de la festa: la creativitat i el foc.

Amb el temps, el cartó pedra es va convertir en el material predominant. La seua versatilitat i facilitat per a ser modelat permetien donar forma a figures amb més detall i expressivitat. A més, oferia un equilibri entre resistència i combustió, aspecte fonamental en una obra pensada per a cremar-se. Durant dècades, el cartó pedra va ser el gran aliat dels artistes foguerers, marcant una etapa important en el desenvolupament del monument.

Posteriorment, la incorporació del suro blanc va suposar una autèntica revolució. Este material, molt més lleuger i fàcil de treballar, va permetre augmentar considerablement les dimensions de les fogueres i experimentar amb formes més atrevides. Gràcies al suro blanc, els artistes van poder construir monuments més alts, més voluminosos i amb una major llibertat creativa, sense comprometre l'estabilitat de l'estructura.

Amb l'evolució tècnica, també s'han introduït altres materials, com la fibra de vidre o components sintètics, especialment en determinats elements que requereixen una major resistència o precisió. Estes aportacions han contribuït a millorar els acabats i a ampliar les possibilitats constructives, encara que sempre buscant un equilibri amb la naturalesa efímera del monument.

La pintura, per la seua banda, és l'element que dona vida a la foguera. No es tracta només d'un acabat superficial, sinó d'una part essencial del llenguatge artístic. A través del color, l'artista definix volums, ressalta detalls i transmet el caràcter de cada escena. Els colors vius, les ombres i els contrastos contribuïxen a crear una obra que no només es veu, sinó que es sent.

Cada material aporta una funció i una possibilitat, però també planteja reptes. L'artista foguerer ha de conèixer les seues característiques, saber com es comporten i com interactuen entre ells. És un equilibri entre creativitat i tècnica, entre llibertat i control.

Amb el pas del temps, els materials han evolucionat, però l'objectiu continua sent el mateix: donar forma a una idea que, durant uns dies, es convertix en part del paisatge urbà, per a després desaparèixer entre flames.

Perquè en les Fogueres, fins i tot els materials formen part del ritual.

Són l'eina de l'artista... i també el camí cap al foc.

L'ESTRUCTURA DEL MONUMENT FOGUERER

El monument foguerer es construeix tradicionalment en tres parts fonamentals que donen forma, sentit i equilibri a l'obra.

LECTURA VISUAL

L'espectador recorre el monument de baix cap amunt, descobrint escenes i significats a cada nivell.

ART I CRÍTICA

Cada part del monument contribueix al missatge global mitjançant l'art, la sàtira i l'humor.

TÈCNICA I EQUILIBRI

L'estructura interna permet sostindre el pes, distribuir els elements i crear una composició harmoniosa.

INICI, DESENVOLUPAMENT I FINAL

La base introdueix, el cos central desenvolupa i el remat conclou. Una estructura que funciona com un relat.

UNA OBRA EFÍMERA

Tot i la seua grandesa i detall, el monument està destinat a cremar-se. L'art, el missatge i l'emoció arriben al seu punt final amb el foc.

3 REMAT

Corona el monument i és la part més alta i simbòlica. Des de la distància, és el que identifica la foguera i sintetitza el missatge global.

2 COS CENTRAL

És l'eix principal del monument, on es desenvolupa la major part del contingut artístic i narratiu. Ací es troben les escenes més elaborades i els ninots amb més detall.

1 BASE

És el fonament i el primer contacte amb el públic. Presenta el tema i convida a una lectura directa i accessible de la foguera.

Les Fogueres d'Español.
Periòdic Informació

El paper de l'artista foguerer

El monument foguerer no existiria sense la figura de l'artista foguerer. És ell qui transforma una idea en una realitat tangible, qui dona forma al lema i qui convertix un conjunt de materials en una obra amb sentit, amb estil i amb capacitat d'emocionar. El seu paper va molt més enllà de la construcció: és, al mateix temps, creador, narrador i tècnic.

L'artista foguerer és qui concep el monument des del seu origen. Tot comença amb una idea, amb un tema que es vol representar, amb una crítica o una reflexió que es vol transmetre. A partir d'ací, es desenvolupa un procés creatiu en què el dibuix, la maqueta i la planificació són fonamentals. Cada línia, cada volum i cada figura respon a una intenció concreta.

Però la seua tasca no acaba en el disseny. L'artista ha de convertir eixa idea en una estructura real, estable i coherent. Això implica conèixer els materials, entendre el comportament de les formes i resoldre els reptes tècnics que planteja cada monument. És un treball que combina creativitat i precisió, intuïció artística i coneixement pràctic.

A més, l'artista foguerer és també un narrador. A través de les escenes, dels ninots i de la composició general, conta una història, planteja una crítica o invita a la reflexió. El monument es convertix així en un llenguatge visual que el públic interpreta mentre el recorre, descobrint detalls i construint significats.

En este sentit, cada artista té el seu estil propi, la seua manera d'entendre la forma, el color i la crítica. Alguns opten per una línia més clàssica, altres busquen la innovació, però tots compartixen un mateix objectiu: crear una obra que destaque, que comuniqui i que deixe empremta.

També cal destacar la capacitat d'adaptació que requerix este ofici. Cada foguera respon a un pressupost, a un espai concret i a unes condicions determinades. L'artista ha de saber ajustar la seua idea a estos factors sense perdre la coherència ni la qualitat del conjunt. És un equilibri constant entre aspiració artística i realitat material.

A més, el treball de l'artista foguerer no és individual, sinó col·lectiu. Al voltant d'ell es forma un equip que participa en les diferents fases del procés, des del modelatge fins a la pintura. Tot i això, és l'artista qui dirigeix, qui pren decisions i qui dona unitat a l'obra.

I, finalment, hi ha un element que defineix de manera única esta professió: el caràcter efímer del seu treball. L'artista foguerer crea sabent que la seua obra desapareixerà en qüestió de minuts. Tot l'esforç, tota la dedicació i tot el talent es consumixen en el foc, deixant únicament el record.

Però és precisament ahí on radica la seua grandesa. En la capacitat de crear sense la necessitat de perdurar, en la voluntat de tornar a començar cada any, en la il·lusió de donar vida a una obra que, encara que efímera, forma part de la memòria col·lectiva.

Perquè l'artista foguerer no només construeix monuments.

Construeix emocions, moments...
i una part de l'ànima d'Alacant.

LA CRÍTICA SATÍRICA EN ELS MONUMENTS

Un dels trets més característics del monument foguerer és la seua capacitat per a contar, denunciar i fer reflexionar a través de la crítica satírica. Més enllà de la seua espectacularitat visual, les fogueres són, des dels seus inicis, un espai d'expressió on la societat es mira a si mateixa amb ironia, humor i, moltes vegades, amb una certa dosi de provocació.

La crítica satírica forma part de l'essència de la festa. No és un element afegit, sinó un dels seus pilars fonamentals. A través dels ninots i de les escenes, els artistes foguerers representen situacions quotidianes, conflictes socials, decisions polítiques o comportaments col·lectius, oferint una visió crítica que convida a la reflexió.

Esta crítica no sol presentar-se de manera directa o agressiva, sinó mitjançant el recurs de la sàtira, que combina exageració, caricatura i humor. Els personatges apareixen deformats, les situacions es porten a l'extrem i els missatges es disfressen amb ironia, fent que el públic pugui interpretar-los des de diferents nivells de lectura.

D'esta manera, la foguera es convertix en un espai obert, on cada espectador pot trobar el seu propi significat. Hi ha qui es queda amb la part més visual, qui es fixa en els detalls i qui busca el missatge ocult darrere de cada escena. És precisament esta riquesa interpretativa la que dona profunditat al monument.

Al llarg de la història, la crítica satírica ha anat adaptant-se als temps. En determinades èpoques, com durant el franquisme, va haver de ser més subtil i continguda, mentre que en altres moments ha recuperat tota la seua força i llibertat. Hui en dia, continua sent un reflex de la societat actual, abordant temes com la política, l'economia, la tecnologia o els canvis socials.

El lema de la foguera juga un paper fonamental en este context, ja que actua com a fil conductor de la crítica. És la idea central que dona coherència al conjunt i que guia tant la composició del monument com el contingut del llibret.

A més, la crítica no es limita únicament al monument. El llibret amplia i complementa el missatge, explicant les escenes, aprofundint en la sàtira i aportant una dimensió literària que enriqueix l'obra.

Tot i el seu caràcter crític, la foguera manté sempre un component festiu. La sàtira no busca ofendre, sinó fer pensar des de l'humor, utilitzant el riure com a eina per a entendre millor la realitat.

Per això, moltes vegades, esta crítica també es trasllada al vers, donant lloc a textos breus que acompanyen les escenes i que reforcen el missatge amb enginy i ironia:

En este món tan modern
on tot va a colp de pantalla,
ja no parlem cara a cara...
ni encara que ens faça falta.

Prometen molt des del faristol,
paraules plenes de glòria,
però quan passen les festes...
ningú recorda la història.
Entre riures i disfresses
la veritat va asomant,
que la foguera és un espill
del que estem tots amagant.

Estos versos, senzills però carregats de significat, formen part del llenguatge propi de les Fogueres i connecten directament amb el públic, completant la lectura del monument.

En definitiva, la crítica satírica convertix la foguera en molt més que una construcció artística. La transforma en un mirall de la societat, en una veu col·lectiva que, per uns dies, ocupa l'espai públic i es fa visible.

I és que, en les Fogueres, el foc no només crema la matèria...també encén les idees.

Spain-Festival-Tradition-Tourism

Categories i pressupostos

Darrere de cada monument foguerer no només hi ha creativitat i talent, sinó també una realitat organitzativa i econòmica que condiona, en gran mesura, el resultat final. Les Fogueres de Sant Joan es vertebraren a través d'un sistema de categories que permet ordenar la participació de les comissions i garantir una certa equitat dins de la competició.

Cada foguera s'inscriu en una categoria en funció del seu pressupost, que és, en definitiva, el factor que determina les dimensions, la complexitat i els recursos destinats al monument. Este sistema estableix diferents nivells, des de les fogueres de menor pressupost fins a les de categoria especial, on es concentren les obres més ambicioses i espectaculars.

Les fogueres de categoria especial representen el màxim exponent artístic de la festa. Són monuments de grans dimensions, amb un alt nivell de detall i una execució tècnica molt exigent. Darrere d'elles hi ha pressupostos elevats, equips de treball amplis i una clara voluntat de destacar tant a nivell estètic com conceptual. Són, en molts casos, les que marquen tendència i atrauen una major atenció mediàtica.

Per davall d'esta categoria, trobem altres nivells que, tot i comptar amb recursos més limitats, no perden en cap moment el seu valor artístic ni la seua capacitat de transmetre un missatge. De fet, moltes vegades, és en estes categories on es troben propostes especialment creatives, que saben aprofitar al màxim els recursos disponibles i sorprendre per la seua originalitat.

El pressupost d'una foguera no només determina la seua grandària, sinó també els materials utilitzats, el temps de treball, la complexitat de les escenes i el nivell de detall dels acabats. No obstant això, no és l'únic factor que definix la qualitat del monument. La idea, la coherència del conjunt i la capacitat de comunicar continuen sent elements essencials.

A més, el sistema de categories fomenta una competició que impulsa la millora constant. Cada comissió busca superar-se any rere any, ajustant els seus recursos i apostant per propostes que puguen destacar dins del seu nivell. Esta rivalitat sana contribueix a mantindre viva la festa i a elevar el nivell general de les Fogueres.

També cal tindre en compte que el pressupost no es limita únicament al monument. Forma part d'un conjunt més ampli que inclou altres aspectes de la festa, com els actes, la música o el racó, tots ells elements que configuren l'experiència foguerera.

En definitiva, les categories i els pressupostos no són només una qüestió econòmica, sinó una eina d'organització que permet donar cabuda a la diversitat de les Fogueres. Des de les més modestes fins a les més espectaculars, totes formen part d'un mateix conjunt, aportant la seua visió i contribuint a fer de la festa una expressió col·lectiva.

Perquè en les Fogueres, més enllà dels diners invertits, el que realment compta és la il·lusió amb què es construeix cada monument.

I això, afortunadament, no té categoria.

ELS PREMIS OFICIALS

Dins del món de les Fogueres de Sant Joan, els premis oficials representen molt més que un simple reconeixement. Són el resultat d'un any de treball, d'esforç col·lectiu i d'una aposta artística que cada comissió fa amb la il·lusió de veure valorada la seua foguera. Però, més enllà de la classificació, els premis són també un element que impulsa la qualitat i manté viva la motivació per a millorar any rere any.

El sistema de premis s'organitza en funció de les diferents categories en què es divideixen les fogueres. D'esta manera, cada monument competeix dins del seu nivell, permetent una valoració més equitativa i ajustada a les possibilitats de cada comissió. Dins de cada categoria, s'atorguen premis que reconeixen les millors fogueres segons una sèrie de criteris establits.

El jurat, format per professionals i persones vinculades al món de l'art i de la festa, té la responsabilitat d'avaluar cada monument. No es tracta d'una tasca senzilla, ja que cada foguera presenta una proposta diferent, amb un estil propi i una manera particular d'entendre la crítica i la composició.

Entre els aspectes que es tenen en compte a l'hora de concedir els premis, destaquen la qualitat artística, la composició general, l'originalitat, l'acabat dels detalls i la coherència del conjunt. També es valora la capacitat del monument per a transmetre el seu missatge i la manera en què el lema es veu reflectit en les escenes.

A més dels premis principals, existixen altres reconeixements específics que posen en valor diferents aspectes de la festa. Entre ells, destaquen els premis a la millor crítica, a l'ús del valencià en els llibrets, a la innovació o a determinats elements artístics concrets. Estos guardons

amplien la mirada sobre la foguera, reconeixent no només el conjunt, sinó també els detalls que la fan especial.

Cal destacar que, tot i la importància dels premis, l'esperit de les Fogueres va més enllà de la competició. Guanyar és un motiu d'orgull, però participar ja implica formar part d'una tradició compartida que dona sentit a la festa.

La nit de la lectura de premis és, sens dubte, un dels moments més esperats. L'emoció, els nervis i l'alegria es mesclen en un instant que reflectix tot el treball realitzat. Per a moltes comissions, és el reconeixement a mesos d'esforç; per a altres, un estímul per a continuar millorant. En definitiva, els premis oficials són una part essencial de les Fogueres, no només per allò que representen, sinó pel que generen: motivació, superació i un desig constant de fer cada any una festa millor.

Perquè, al final, més enllà dels guardons, el vertader premi és vore la foguera plantada, viva, plena de gent...

i saber que tot ha valgut la pena.

Fogueres Alacant. Periòdic Informació

Entre tradició i innovació: fogueres clàssiques i experimentals

El monument foguerer, com a expressió artística viva, no ha deixat mai d'evolucionar. Al llarg del temps, han conviscut diferents maneres d'entendre la seua estètica, donant lloc a una dualitat que enriqueix la festa: la foguera clàssica i la foguera experimental.

La foguera clàssica respon a un llenguatge consolidat, reconeixible i arrelat en la tradició. Es caracteritza per una composició ordenada, amb una estructura clara i jeràrquica, on la base, el cos central i el remat es diferencien amb nitidesa. Les figures solen presentar un modelat realista o idealitzat, amb una gran atenció al detall i a l'acabat, i amb una lectura narrativa més directa.

En este tipus de foguera, el color té un paper fonamental. S'utilitzen tonalitats vives, contrastos marcats i una paleta que busca captar l'atenció i facilitar la comprensió de les escenes. La crítica satírica es presenta de manera clara, amb escenes ben definides i missatges accessibles per al públic general.

La foguera clàssica connecta amb l'essència més tradicional de la festa, amb una estètica que resulta familiar i que ha sigut, durant dècades, la imatge més representativa de les Fogueres. És una forma d'entendre el monument que prioritza la claredat, la bellesa formal i la fidelitat a un estil que ha demostrat la seua eficàcia.

En canvi, la foguera experimental planteja una ruptura amb estos esquemes. No es tracta de negar la tradició, sinó d'explorar noves possibilitats expressives. En estes fogueres, la composició pot ser més lliure, amb estructures menys convencionals, formes més abstractes i una distribució espacial que trenca amb la jerarquia clàssica.

El modelat també evoluciona. Les figures poden perdre el realisme per a donar pas a interpretacions més simbòliques o conceptuals. El color, en lloc de buscar només l'impacte visual, pot utilitzar-se com a recurs expressiu, amb gammes més reduïdes o amb intencions més suggeridores.

La crítica, en este cas, sovint es presenta de manera més subtil o oberta a la interpretació. No sempre es mostra de forma explícita, sinó que convida a una lectura més reflexiva, en què l'espectador ha de participar activament per a construir el significat del monument.

Esta línia experimental permet als artistes innovar, arriscar i ampliar els límits del que pot ser una foguera. Introdueix nous llenguatges, noves tècniques i noves maneres d'entendre la relació entre forma i contingut.

Lluny de ser oposades, les fogueres clàssiques i experimentals conviuen dins de la festa, complementant-se i enriquint-se mútuament. Mentre unes mantenen viva la tradició i connecten amb el públic des de la familiaritat, les altres impulsen l'evolució i obrin nous camins creatius.

En definitiva, esta diversitat estètica és una mostra de la vitalitat de les Fogueres. Una festa que sap respectar el seu passat, però que també mira cap al futur amb inquietud i amb ganes d'innovar.

Perquè en les Fogueres, com en tota expressió artística, la tradició i la creativitat no s'exclouen... es necessiten.

La Bellea del Foc i el Sistema Representatiu

L'origen de la Bellea del Foc

La figura de la Bellea del Foc és, hui en dia, un dels símbols més reconeixibles de les Fogueres de Sant Joan. La seua presència forma part essencial de la festa, però el seu origen respon a un procés d'evolució lligat al creixement i a la consolidació del món foguerer.

En els primers anys de les Fogueres, la festa estava centrada principalment en el monument i en la participació de les comissions, sense una estructura representativa definida com la que coneixem en l'actualitat. No obstant això, a mesura que la festa anava guanyant importància, va sorgir la necessitat de crear figures que representaren oficialment cada barri i, per extensió, la ciutat d'Alacant.

És en este context quan apareix la figura de la Bellea, inicialment vinculada a cada foguera. Cada comissió triava la seua representant, que exercia com a imatge del barri durant les festes, participant en actes i contribuint a donar visibilitat a la seua foguera. Esta elecció no només tenia un component estètic, sinó també simbòlic, ja que la Bellea representava la joventut, la il·lusió i el compromís amb la festa.

Amb el pas del temps, esta estructura es va anar consolidant i ampliant, donant lloc a un sistema representatiu més organitzat. Entre totes les belleses de les diferents fogueres, es començà a triar una figura que representara el conjunt de la festa: la Bellea del Foc.

La creació d'esta figura va suposar un pas important en la institucionalització de les Fogueres. La Bellea del Foc es convertí en la màxima representant de la festa, en la imatge que simbolitza Alacant durant els dies grans de juny. El seu paper va més enllà de la presència en actes oficials, ja que es convertí en un element d'unió entre les diferents comissions i en un referent per al conjunt del món foguerer.

Al llarg dels anys, el càrrec ha anat adquirint una major rellevància, amb un procés d'elecció cada vegada més estructurat i amb una projecció pública més àmplia. Tot i això, manté l'essència dels seus orígens: ser la representació d'una festa que naix del poble i que es construeix des de la participació col·lectiva.

La Bellea del Foc no és només una figura protocol·lària. És l'expressió d'una tradició, d'un sentiment compartit i d'una manera d'entendre la festa. A través d'ella, es transmet la il·lusió de les Fogueres, la seua elegància i el seu caràcter obert i mediterrani.

En definitiva, l'origen de la Bellea del Foc reflectix el creixement de les Fogueres com a festa organitzada i representativa, capaç de crear símbols propis que perduren en el temps.

Belleas del Foc. Periòdic Informació

El procés d'elecció de la Bellea del Foc

El procés d'elecció de la Bellea del Foc és un dels moments més significatius i esperats dins del calendari foguerer. No es tracta només d'una elecció, sinó d'un recorregut que comença en cada barri i que culmina amb la designació de la màxima representant de la festa.

Tot s'inicia en l'àmbit de cada comissió, on es tria la Bellea de la foguera. Este primer pas té un fort component emocional, ja que la persona elegida es convertix en la representant del seu barri, participant activament en els actes i vivint de primera mà la festa. Junt amb ella, també es designen les seues dames, formant un grup que simbolitza la il·lusió i la implicació de la comissió.

Una vegada elegides totes les belleses de les diferents fogueres, comença la següent fase del procés: la seua participació en els actes previs a l'elecció oficial. Durant este període, les candidates compartixen experiències, participen en activitats conjuntes i representen la festa en diferents esdeveniments, creant un ambient de convivència que reforça el sentiment col·lectiu del món foguerer.

El moment culminant arriba amb l'elecció de la Bellea del Foc, un acte carregat d'emoció i simbolisme. A través d'un sistema de votació, es tria la representant que assumirà el paper de màxima figura de les Fogueres. Junt amb ella, es designen també les dames d'honor, que l'acompanyaran durant tot el seu regnat.

Este procés no només valora aspectes externs, sinó també la capacitat de representació, l'actitud, la proximitat i el compromís amb la festa. La Bellea del Foc ha de ser una figura capaç de transmetre els valors de les Fogueres, de connectar amb la gent i de representar Alacant amb naturalitat i elegància.

Amb el pas dels anys, el procés d'elecció s'ha anat perfeccionant, adquirint una major organització i una projecció més destacada dins de la festa. Tot i això, manté el seu caràcter participatiu i el seu arrelament en les comissions, que continuen sent el punt de partida de tot el sistema.

La proclamació de la Bellea del Foc és, sens dubte, un dels moments més emocionants. És l'inici d'un període en què la representant elegida es convertix en el rostre visible de les Fogueres, participant en actes, desfilades i esdeveniments, i vivint intensament cada instant de la festa.

En definitiva, el procés d'elecció de la Bellea del Foc és molt més que una selecció. És un camí que reflectix la participació, la convivència i el sentiment foguerer, des del barri fins al conjunt de la ciutat.

Perquè, en cada elecció, no només es tria una representant...
es dona veu a tota una festa.

Adriana Vico i Valentina Tàrraga triades belleas del Foc 2025. CB Notícies

La indumentària tradicional: el vestit de nòvia alacantina

Dins del món de les Fogueres de Sant Joan, la indumentària tradicional ocupa un lloc privilegiat, no només com a element estètic, sinó com a expressió de la història, la cultura i la identitat d'Alacant. Entre totes les peces que formen part d'este ric patrimoni, el vestit de nòvia alacantina destaca com una de les més representatives i emblemàtiques.

El vestit de nòvia alacantina és molt més que una indumentària festiva; és una recreació cuidada d'un estil tradicional que evoca l'elegància i la delicadesa d'altres èpoques. La seua presència en actes oficials, especialment en la figura de la Bellea del Foc i les seues dames, contribuïx a dotar la festa d'un caràcter solemne i distintiu.

Este vestit es caracteritza per la seua riquesa en detalls i per la qualitat dels materials utilitzats. La falda, generalment ampla i amb gran volum, està confeccionada amb teixits nobles, sovint adornats amb brodats, encaixos o motius florals. Cada disseny és únic, però tots mantenen una línia comuna que respecta la tradició i l'harmonia del conjunt.

El cos o gipó s'ajusta al tors, definint la silueta amb elegància. Està elaborat amb teixits delicats i sovint presenta acabats amb puntilles o detalls ornamentals que aporten sofisticació. Les mànigues, que poden variar en forma i llargària, completen una peça que combina equilibri i refinament.

Un dels elements més característics és la mantellina, peça imprescindible que es col·loca sobre els muscles o el cap. Confeccionada habitualment amb encaix, la mantellina aporta un aire solemne i distintiu, reforçant el caràcter tradicional del conjunt.

La indumentària es completa amb un conjunt de complements que tenen tanta importància com el propi vestit. La joieria, elaborada en or o en materials d'estil antic, inclou arracades, collarets i agulles que enriqueixen l'aparença. El pentinat, amb els tradicionals monyos laterals o postissos, i les pintes o peinetes, contribuïx a crear una imatge cuidada fins al mínim detall.

El calçat, discret però elegant, i altres elements com el davantal o determinats accessoris, completen una indumentària que respon a un conjunt pensat amb coherència i equilibri.

Més enllà de la seua bellesa, el vestit de nòvia alacantina representa un vincle amb el passat, una manera de mantindre viva la tradició i de donar continuïtat a una identitat pròpia. Cada vegada que una Bellea del Foc o una dama el lluïx, no només està vestint una peça de roba, sinó que està representant una herència cultural que forma part de la festa.

En definitiva, la indumentària tradicional, i en especial el vestit de nòvia alacantina, és una part essencial de les Fogueres. Una expressió d'elegància, de tradició i de sentiment que, any rere any, continua captivant a tots aquells que la contemplen.

Perquè en les Fogueres, la bellesa no només es constrüix en els monuments...
també es vesteix.

Imatge creada per Xat GPT

Imatge creada per Xat GPT

La resta de la indumentària tradicional alicantina

El simbolisme institucional de la Bellea del Foc

Més enllà del vestit de núvia alacantina, la indumentària tradicional de les Fogueres de Sant Joan presenta una gran riquesa i varietat que reflecteix la història i la identitat de la ciutat. Durant els dies grans de la festa, els carrers d'Alacant s'omplien de teixits, colors i formes que evocuen un passat que continua viu a través de la indumentària.

Les dones de les comissions, fora del vestit de núvia, solen lluir vestits tradicionals inspirats en la indumentària popular valenciana, adaptats al caràcter propi d'Alacant. Estos conjunts mantenen una línia elegant i equilibrada, en què la falda ampla i el cos ajustat formen la base del vestit. Els teixits, sovint amb motius florals o brodats, aporten color i riquesa visual, mentre que els davantals i les mantellines completen el conjunt amb un aire tradicional i cuidat.

El pentinat és un element essencial dins de la indumentària femenina. Els monyos laterals o postissos, adornats amb pintes i peinetes, formen una imatge característica i reconeixible. A això s'afegix la joieria, amb arracades, collarets i altres peces que aporten lluminositat i elegància al conjunt.

Pel que fa a la indumentària masculina, esta manté una línia més sòbria però igualment representativa. Els homes solen vestir amb saraguells o pantalons foscos, combinats amb camisa blanca i faixa, creant una imatge tradicional que connecta amb les arrels populars. El jupetí i altres peces complementàries aporten personalitat al conjunt, que es completa amb espartenyas o calçat tradicional.

La varietat dins de la indumentària és també un reflex de la diversitat de les comissions. Cada barri, cada foguera, aporta la seua manera d'entendre la tradició, donant lloc a una festa visualment rica i dinàmica.

Més enllà de l'estètica, la indumentària tradicional és una forma d'expressió cultural. No es tracta només de vestir-se per a la festa, sinó de formar part d'una tradició compartida, de mantindre viu un llegat i de mostrar, a través dels detalls, el sentiment foguerer.

Durant les Fogueres, la ciutat es transforma en un escenari on la tradició es fa visible en cada racó. Els vestits, els complements i les formes de vestir no són només decoració, sinó una part essencial de la festa, una manera d'entendre-la i de viure-la.

Perquè en les Fogueres, la indumentària no només acompanya la festa...

forma part d'ella.

Dins del conjunt de les Fogueres de Sant Joan, la figura de la Bellea del Foc i el sistema representatiu que l'acompanya transcendeixen el seu paper festiu per a adquirir un significat institucional de gran rellevància. No es tracta únicament d'una representació estètica o protocol·lària, sinó d'un símbol que encarna la identitat, la tradició i el sentiment col·lectiu d'Alacant.

La Bellea del Foc es converteix en la imatge oficial de la festa, en el rostre visible que representa a tota la ciutat durant els dies grans de juny. La seua presència en els actes institucionals, desfilades i esdeveniments oficials no és casual, sinó que respon a una funció clara: simbolitzar la unitat del món foguerer i actuar com a nexa entre les diferents comissions.

Este simbolisme es construeix des de diversos elements. D'una banda, la pròpia elecció de la Bellea del Foc, que naix de les comissions i culmina en una representació col·lectiva, reflecteix el caràcter participatiu de la festa. És una figura que sorgix del poble i que torna al poble, representant-lo en el seu conjunt.

D'altra banda, la indumentària que lluí reforça este paper institucional. El vestit de núvia alacantina no és només una peça de gran bellesa, sinó un element carregat de significat, que identifica immediatament la figura i la vincula amb la tradició. Cada detall, des de la mantellina fins als complements, contribueix a construir una imatge solemne i representativa.

La Bellea del Foc no actua sola, sinó acompanyada per les seues dames d'honor, configurant un conjunt que simbolitza la pluralitat i la diversitat de les Fogueres. Cada una d'elles representa una part de la ciutat, reforçant la idea d'un projecte compartit.

A més, la seua funció va més enllà de la presència en actes festius. La Bellea del Foc es convertix en ambaixadora de les Fogueres, representant la festa en altres esdeveniments, tant dins com fora d'Alacant. A través d'ella, la ciutat projecta la seua imatge, la seua cultura i el seu caràcter.

Tot això dota la figura d'un valor simbòlic que combina tradició i institucionalitat. És, al mateix temps, una representant festiva i una figura oficial, capaç de connectar el món de les comissions amb les institucions i amb la societat en general.

Essència de la festa i la projecta cap al futur.

Perquè en les Fogueres, la tradició també té rostre...
i parla en nom de tota una ciutat.

L'alcalde d'Alacant proclama a la Bellea del Foc Adriana Vico. Alacant notícies

El paper de les dames

Dins del sistema representatiu de les Fogueres de Sant Joan, les dames ocupen un lloc fonamental, sovint discret però imprescindible per a entendre el conjunt de la festa. Lluny de ser una figura secundària, el seu paper completa i dona sentit a la representació col·lectiva, aportant equilibri, suport i cohesió.

Les dames formen part activa de la representació de cada foguera, acompanyant a la bellesa i participant en tots els actes oficials i festius. Junt amb ella, configuren una imatge que va més enllà de l'individual, convertint-se en la representació d'un grup, d'una comissió i, en definitiva, d'un barri.

En el cas de la Bellea del Foc, les dames d'honor reforcen este simbolisme a nivell de ciutat. Cada una d'elles aporta la seua identitat, la seua experiència i la seua manera de viure la festa, configurant un conjunt que reflectix la diversitat i la riquesa del món foguerer.

El paper de les dames no es limita a la presència en actes. Participen activament en la vida de la festa, compartixen el dia a dia amb les seues comissions i viuen les Fogueres des de dins, amb la mateixa intensitat i compromís. Són part essencial del funcionament de la representació, contribuint a mantindre l'esperit i la il·lusió en cada moment.

A més, les dames representen valors com la companyonia, el respecte i la convivència. La seua presència reforça la idea de col·lectivitat que defineix les Fogueres, en què cap figura té sentit per si sola, sinó dins d'un conjunt més ampli.

També cal destacar la seua funció com a enllaç entre comissions. A través de la convivència i de la participació conjunta en actes, es generen relacions que reforcen el sentiment d'unitat dins de la festa. Les dames contribueixen així a crear un ambient de proximitat i germanor que va més enllà de cada foguera.

La seua indumentària, compartida amb les bel·leses en els actes més representatius, reforça este paper simbòlic, dotant-les d'una imatge elegant i coherent amb el conjunt de la representació.

En definitiva, les dames són molt més que un acompanyament. Són part essencial de la representació foguerera, una presència constant que dona suport, equilibra i enriqueix la festa des de dins.

Perquè en les Fogueres, cap representació està completa sense elles...

i en cada pas, en cada acte, també es construeix la festa.

Dames d'Honor de les Fogueres 2022. Periòdic Informació

Els Actes Oficials

La Plantà: el ritual que dona vida a la foguera

Dins del calendari de les Fogueres de Sant Joan, la Plantà representa un dels moments més intensos i significatius. No és només l'acte de col·locar el monument al carrer, sinó el ritual que marca el pas de la idea a la realitat, del treball ocult al reconeixement públic.

Durant mesos, la foguera ha anat prenent forma dins del taller, lluny de la mirada de la gent. Dibuixos, maquetes, peces disperses... tot forma part d'un procés que culmina en els dies previs a la Plantà. És en eixe moment quan el monument ix a la llum, literalment, i es trasllada al seu lloc definitiu.

La Plantà és, per tant, un moment de transformació. El carrer es convertix en escenari, i el que abans eren peces separades es reunixen per a construir una obra completa. L'artista i el seu equip treballen sense descans, ajustant cada element, resolent imprevistos i donant forma definitiva al monument.

La nit de la Plantà té un caràcter especial. És una combinació d'esforç, nervis i il·lusió. Les comissions viuen eixes hores amb intensitat, conscients que tot el treball de l'any es juga en eixe instant. Cada detall compta, cada ajust és important, perquè el resultat final és el que es mostrarà al públic i al jurat.

Però més enllà del seu aspecte tècnic, la Plantà té una dimensió simbòlica molt profunda. És el moment en què la foguera passa a formar part de la ciutat, en què deixa de ser un projecte per a convertir-se en una realitat compartida. El monument s'integra en el barri, ocupa el seu espai i comença a dialogar amb el públic.

També és l'inici real de la festa. Amb la Plantà, Alacant es transforma. Els carrers s'omplin de color, d'activitat i de vida. La ciutat entra en un altre ritme, en una altra manera de viure, en què la foguera es convertix en el centre de tot.

Una vegada completada, la foguera queda exposada, oberta a la mirada de tots. És el moment de contemplar-la, de descobrir els detalls, d'interpretar el seu missatge. És també el moment en què el treball de l'artista es posa a prova, sotmés a la valoració del jurat i del públic.

En definitiva, la Plantà és molt més que un acte logístic. És un ritual que dona sentit a tot el procés anterior, un punt d'inflexió que marca l'inici de la festa i que convertix el treball en emoció compartida.

Perquè en les Fogueres, tot comença quan el monument s'alça...
i la ciutat, per fi, respira festa.

La Mascletà: tècnica i emoció

La Mascletà és, sens dubte, una de les expressions més intenses i característiques de les Fogueres de Sant Joan. No és un espectacle de llum, sinó de so, de ritme i de sensació. Una experiència que no només s'escolta, sinó que es viu amb tot el cos.

Cada dia, a la Plaça dels Estels, el temps pareix detindre's quan s'acosta l'hora. El públic s'aplega, expectant, sabent que està a punt de començar alguna cosa més que un espectacle pirotècnic. Perquè la Mascletà no és una successió de petards, sinó una composició pensada, mesurada i executada amb precisió.

Darrere de cada Mascletà hi ha un treball tècnic complex. El pirotècnic dissenya una estructura sonora en què cada fase té un sentit. Des dels primers compassos, més suaus i progressius, fins a l'augment de la intensitat, tot està calculat per a construir un ritme que va creixent i que atrapa l'espectador.

La clau està en la combinació del so i del temps. Els trons es succeïxen seguint una seqüència que genera una sensació d'ordre dins del caos aparent. És una música sense melodia, però amb una estructura clara, en què el ritme marca el desenvolupament de l'espectacle.

El moment culminant arriba amb el terratrèmol final. Una descàrrega contínua i potent que ompli l'aire i fa vibrar el terra. És un instant en què la Mascletà deixa de ser només so per a convertir-se en una experiència física, en una sensació que es nota en el pit, en els peus, en tot el cos.

Però més enllà de la tècnica, la Mascletà és emoció. És el silenci previ, és l'expectació, és la mirada compartida del públic. És eixe instant en què tots estan pendents del mateix, vivint una experiència col·lectiva.

És també tradició. Un ritual que es repeteix cada any i que forma part de la identitat de la festa. La Mascletà no es mira, es sent. No es descriu, s'experimenta.

Cada disparada és diferent, cada pirotècnic aporta el seu estil, la seua manera d'entendre el ritme i la intensitat. Però totes compartixen una mateixa essència: la de convertir el soroll en art.

En definitiva, la Mascletà és una de les expressions més autèntiques de les Fogueres. Una combinació perfecta entre tècnica i emoció, entre precisió i intensitat, que transforma el so en una experiència única.

Perquè en les Fogueres, el foc no només es veu... també es sent.

Alicantemag

Alicantextra

Periòdic Informació

L'Entrada de Bandes: el so que anuncia la festa

Si hi ha un moment que marca l'inici real de les Fogueres de Sant Joan, eixe és, sens dubte, l'Entrada de Bandes. No és només un acte, és una declaració d'intencions, el primer gran esclat col·lectiu que anuncia que Alacant ja està en festa.

Els carrers comencen a omplir-se de gent molt abans que arriben les primeres notes. L'ambient canvia, es respira expectació, i a mesura que les bandes s'acosten, la ciutat es prepara per a deixar-se portar pel ritme de la música.

Des de l'Avinguda d'Alfons X el Savi fins a la Plaça dels Estels, les comissions desfilen acompanyades per les seues bandes, convertint el recorregut en un autèntic espectacle de so, color i moviment. Cada foguera avança amb orgull, mostrant la seua identitat, mentre la música ompli l'espai i connecta amb el públic.

La banda no és només un acompanyament; és una part essencial de la festa. Marca el ritme de la desfilada, dona energia als participants i crea una atmosfera que només es pot entendre des de dins. Els pasdobles, les marxes i les peces festives ressonen pels carrers, construint una banda sonora que acompanya cada pas.

Un dels moments més emblemàtics arriba quan totes les bandes es reunixen a la Plaça dels Estels. Allí, en un instant carregat de simbolisme, interpreten conjuntament una peça que unix a totes les comissions en un mateix so. És un moment d'harmonia col·lectiva, en què la diversitat es transforma en unitat.

L'Entrada de Bandes és també un reflex de la importància de la música dins de les Fogueres. Sense música no hi ha cercavila, no hi ha ambient, no hi ha festa. És el fil invisible que connecta tots els actes i que acompanya cada moment de la celebració.

Però, sobretot, és emoció. És el primer gran contacte amb la festa, el moment en què tot comença a prendre forma. És la mirada de qui desfila, l'aplaudiment de qui observa, la complicitat que es crea entre músics i públic.

Cada banda aporta el seu estil, la seua força i la seua manera d'interpretar la festa. Però totes compartixen un mateix objectiu: fer vibrar la ciutat i anunciar que les Fogueres ja han començat.

En definitiva, l'Entrada de Bandes no és només música.

És el batec inicial de la festa.

És el moment en què Alacant deixa de preparar-se...

i comença, de veritat, a viure les Fogueres.

Entrada de bandes 2025. Alicantextra

L'Ofrena: dimensió religiosa i sentiment col·lectiu

Dins del conjunt d'actes de les Fogueres de Sant Joan, l'Ofrena de flors a la Mare de Déu del Remei ocupa un lloc especial, tant pel seu significat com per l'emoció que desperta. És un moment en què la festa, sense deixar de ser popular i oberta, adopta un to més íntim i solemne, connectant amb la seua dimensió més espiritual.

Durant els dies de l'Ofrena, les comissions desfilen pels carrers d'Alacant vestides amb la indumentària tradicional, portant rams de flors que simbolitzen respecte, devoció i agraïment. El recorregut, ple de color i d'elegància, es converteix en una expressió col·lectiva en què cada participant aporta una part de si mateix.

La Mare de Déu del Remei, patrona d'Alacant, esdevé el centre d'este acte. A través de l'Ofrena, la ciutat li rendix homenatge, reafirmant un vincle que forma part de la seua història i de la seua identitat. No es tracta només d'un acte religiós, sinó d'una tradició que ha sabut integrar-se dins del conjunt de la festa, aportant una dimensió diferent, més reflexiva i simbòlica.

A mesura que avança la desfilada, el mantell de la Mare de Déu es va completant amb les flors aportades per les diferents comissions. Este gest, aparentment senzill, té una gran càrrega simbòlica: cada ram representa una aportació individual que, unida a les altres, dona lloc a una obra col·lectiva. És una imatge que reflectix perfectament l'esperit de les Fogueres.

L'Ofrena és també un moment de convivència i de respecte. Els carrers s'omplien de gent que observa el pas de les comissions, creant un ambient de calma dins de la intensitat de la festa. És un temps per a mirar, per a sentir i per a compartir.

Per a molts participants, este acte té un significat personal, vinculat a la tradició familiar o a la pròpia vivència de la festa. Per a altres, és una manera de formar part d'un moment que unix a tota la ciutat en un mateix gest.

Més enllà de les creences individuals, l'Ofrena ha aconseguit mantindre's com un dels actes més representatius de les Fogueres, integrant la dimensió religiosa dins d'una festa plural i diversa.

En definitiva, l'Ofrena és molt més que un acte protocol·lari. És un moment de connexió amb la tradició, amb la ciutat i amb les persones que la viuen.

Perquè enmig del soroll, del foc i de la festa...

també hi ha espai per al silenci, per al respecte i per al sentiment.

Diari d'Alacant

Diari d'Alacant

La Cremà: el foc que purifica

La nit del 24 de juny, Alacant viu un dels moments més intensos i esperats de les Fogueres: la Cremà. És l'acte final, el desenllaç inevitable d'una festa que ha anat creixent dia a dia, i al mateix temps, és també un nou començament.

El foc com a element mediterrani

Després de dies de convivència, música, crítica i emoció, arriba el moment en què el foc torna a ser protagonista. Les fogueres, que han sigut admirades, recorregudes i interpretades pel públic, es preparen per a complir el seu destí. Perquè des del mateix instant en què es planten, ja porten implícit el seu final.

La Cremà no és només la destrucció del monument; és un ritual carregat de simbolisme. El foc, present des dels orígens de la festa, actua com a element purificador, capaç de transformar la matèria i de donar sentit a tot el procés anterior.

Cada foguera crema en el seu barri, envoltada de la seua gent. És un moment d'emoció compartida, en què es mesclen la satisfacció pel treball realitzat i la tristesa pel que desapareix. Les flames van consumint les figures, els colors es transformen en llum i el monument es convertix en cendra davant la mirada de tots.

Però en eixa desaparició hi ha també una idea de renovació. Tot allò que s'ha representat —les crítiques, les històries, els símbols— es tanca amb el foc, deixant espai per a començar de nou. És un cicle que es completa, una manera d'entendre la festa com un procés viu, en constant canvi.

La Cremà és també un acte d'una gran força visual i emocional. El foc il·lumina la nit, crea una atmosfera única i convertix cada barri en un escenari carregat de significat. És el moment en què la ciutat, sencera, compartix una mateixa experiència.

A més, este acte recorda la naturalesa efímera de les Fogueres. Tot allò que ha costat mesos de treball desapareix en qüestió de minuts. Però lluny de restar valor, això reforça la seua essència. La bellesa de la foguera està, precisament, en la seua temporalitat, en el fet que es viu intensament sabent que no perdurarà.

Per a molts, la Cremà és un moment íntim. És el final d'un cicle, el record de tot el viscut i la promesa d'un nou any foguerer. És també el punt en què la festa es transforma en memòria.

En definitiva, la Cremà és molt més que el final de les Fogueres. És el seu sentit més profund, el moment en què tot cobra significat.

Perquè en les Fogueres, el foc no només destrueix...

també renova, purifica i dona pas a tot el que està per vindre.

Parlar de les Fogueres de Sant Joan és parlar del foc, però no d'un foc qualsevol. És un foc carregat de significat, arrelat en la tradició i profundament vinculat a la manera d'entendre la vida en el Mediterrani. Més enllà del seu ús festiu, el foc ha sigut, des de sempre, un element simbòlic que acompanya les comunitats mediterrànies en els moments clau del calendari.

Des de l'antiguitat, el foc ha representat la purificació, la renovació i el pas d'un cicle a un altre. En la nit de Sant Joan, coincidint amb el solstici d'estiu, este simbolisme es fa especialment present. És el moment en què la llum arriba al seu punt màxim, i el foc es convertix en una prolongació d'eixa energia, en una manera de celebrar la vida i de deixar arrere allò que ja no és necessari.

A la vora del mar, este significat adquireix encara més força. El Mediterrani, amb la seua llum, el seu clima i el seu caràcter obert, ha convertit el foc en un element de trobada, de convivència i de celebració. Les fogates a la platja, les flames als carrers, la llum en la nit... tot forma part d'un mateix llenguatge que es repeteix al llarg del temps.

En este context, les Fogueres de Sant Joan no són una excepció, sinó una continuació d'esta tradició ancestral. El foc es convertix en el centre de la festa, en el punt al voltant del qual gira tot: el monument es crea per a cremar-se, la crítica es tanca amb les flames i la ciutat es transforma a través de la llum.

Però el foc no és només destrucció. És també transformació. Allò que es crema no desapareix sense més, sinó que es convertix en una nova etapa, en una oportunitat per a començar de nou. Esta idea, tan present en la cultura mediterrània, és la que dona sentit a la Cremà i, en general, a tota la festa.

A més, el foc té una dimensió col·lectiva. No es viu en solitari, sinó en comunitat. Les persones es reunixen al seu voltant, compartixen el moment, observen com les flames creixen i es deixen portar per una sensació comuna. És un element que unix, que crea identitat i que reforça el sentiment de pertinença.

En les Fogueres, este foc mediterrani es manifesta amb tota la seua força. No és només un final, sinó també un inici. No és només un espectacle, sinó una experiència que es viu des de dins.

Perquè en Alacant, el foc no és només part de la festa...

és part de la seua manera de ser.

El Racó: Sociologia Foguerera

*El Racó:
convivència
intergeneracional*

El Racó és, sens dubte, un dels espais més autèntics i representatius de les Fogueres de Sant Joan. Més enllà del monument o dels actes oficials, és el lloc on la festa es viu de manera quotidiana, on el temps es compartix i on la convivència es convertix en el veritable motor de l'experiència foguerera.

Dins d'este espai, la convivència intergeneracional adquireix un paper fonamental. El Racó és un punt de trobada on coincidixen persones de totes les edats, des dels més menuts fins als més majors, compartint moments que van més enllà de la pròpia festa.

Els xiquets descobrixen les Fogueres des de la curiositat i la il·lusió, corrent entre taules, observant-ho tot amb ulls nous i començant a formar part d'una tradició que, amb el temps, sentiran com a pròpia. Per a ells, el Racó és joc, descoberta i primer contacte amb el món foguerer.

Els joves viuen el Racó amb intensitat, com un espai de relació, d'amistat i de construcció d'experiències compartides. És ací on es creen vincles, on es reforça el sentiment de grup i on la festa es viu amb energia i participació activa.

Per als adults, el Racó és convivència i organització. És el lloc on es treballa, es coordina i es dona forma a tot allò que fa possible la festa. Però també és un espai per a compartir, per a parar un moment i per a disfrutar del que s'ha construït amb esforç.

I per als més majors, el Racó és memòria. És el record d'altres Fogueres, d'altres anys, d'altres moments viscuts en el mateix lloc. És la transmissió d'una experiència que passa de generació en generació, mantenint viva l'essència de la festa.

Esta convivència entre edats no és casual, sinó una de les claus del món foguerer. En el Racó, les diferències es diluïxen i es construïx un espai comú, on cada persona aporta la seua manera de viure la festa. És un equilibri entre tradició i renovació, entre experiència i descobriment.

A més, esta relació intergeneracional permet la transmissió de valors, de costums i de formes d'entendre les Fogueres. Els més joves aprenen dels majors, i els majors troben en els joves la continuïtat de la festa.

El Racó es convertix així en una autèntica escola de convivència, on es compartixen no només moments, sinó també una manera de ser i de sentir.

En definitiva, més enllà de la música, del menjar o de la festa, el Racó és un espai humà. Un lloc on es construeixen relacions, on es creen records i on la festa pren el seu sentit més profund.

Perquè en les Fogueres, la festa no es viu a soles...

El finançament de la comissió

Darrere de cada foguera que s'alça al carrer, de cada acte que es celebra i de cada racó que cobra vida, existix una realitat que sovint queda en un segon pla: el finançament de la comissió. Les Fogueres no només són il·lusió, art i convivència, sinó també organització, esforç i una gestió econòmica que fa possible que tot funcione.

Cada comissió foguerera és, en essència, una xicoteta estructura organitzativa que ha de planificar i sostindre tot allò que implica la festa. Des del monument fins als actes, passant pel racó, la música o la indumentària, tot requereix recursos que cal obtindre i administrar amb responsabilitat.

Una de les principals fonts de finançament són les aportacions dels propis membres de la comissió. A través de quotes, participacions o diferents fórmules internes, els foguerers contribuïxen directament al manteniment de la festa. Esta implicació econòmica reforça també el sentiment de pertinença, ja que cada aportació forma part d'un projecte compartit.

A més, la col·laboració d'empreses i patrocinadors juga un paper fonamental. Els comerços locals, les empreses i altres entitats participen mitjançant publicitat o aportacions econòmiques, convertint-se en part activa del món foguerer. El llibret, en este sentit, es convertix en un espai clau, ja que permet visibilitzar estos col·laboradors i establir un vincle entre la festa i el teixit econòmic de la ciutat.

També són importants les activitats que organitzen les comissions al llarg de l'any. Rifas, sopars, esdeveniments i altres iniciatives contribueixen a generar ingressos i, al mateix temps, reforcen la convivència i la participació. Estes activitats no només tenen una funció econòmica, sinó també social, ja que mantenen viva la comissió més enllà dels dies grans de juny.

Durant la setmana de Fogueres, el racó es convertix també en un element essencial dins del finançament. El consum, la venda de tiquets o altres fórmules permeten generar ingressos que ajuden a equilibrar el pressupost i a cobrir part de les despeses.

Tot este sistema requereix una gestió acurada. Les comissions han d'organitzar-se, planificar i prendre decisions que afecten directament al resultat final. És un treball que, moltes vegades, es realitza de manera voluntària, amb dedicació i compromís per part dels seus membres.

En definitiva, el finançament de la comissió és una part essencial de les Fogueres, encara que no sempre visible. És el que permet que la festa existisca, que els monuments es planten i que els actes es desenvolupen.

Perquè darrere de cada foguera hi ha molt més que art...

La gastronomia foguerera: tradició i sabor

Les Fogueres de Sant Joan no només es viuen amb el foc, la música o la convivència, sinó també a través del gust. La gastronomia forma part essencial de la festa, convertint-se en un element que acompanya cada moment i que reforça el caràcter col·lectiu de les Fogueres.

Durant estos dies, el Racó es transforma en un espai on compartir taula és tan important com compartir la festa. Menjar i beure junts es convertix en una forma més de convivència, en un ritual quotidià que unix a les persones i que dona continuïtat a la tradició.

Entre tots els plats i costums gastronòmics, hi ha alguns que destaquen per la seua vinculació directa amb la festa. La coca amb tonyina és, sens dubte, un dels més representatius. Este plat, senzill en aparença però carregat de tradició, s'associa directament amb la nit de Sant Joan. La combinació de la tonyina amb la ceba i la massa crea un sabor característic que forma part de la memòria col·lectiva d'Alacant.

Junt amb la coca, les bacores ocupen també un lloc destacat. Este fruit, propi de l'època, es consumix de manera habitual durant les Fogueres, convertint-se en un símbol més de la temporada i de la festa. La seua presència reforça el caràcter mediterrani i estacional de la gastronomia foguerera.

Coca amb tonyina

Per a acompanyar estos sabors, la mistela apareix com una de les begudes tradicionals més vinculades a estos dies. Dolça i intensa, forma part d'eixa manera de celebrar que combina el gust amb el moment compartit, aportant un toc característic a les reunions al Racó.

Més enllà d'estos elements concrets, la gastronomia foguerera és també diversitat. Cada comissió, cada Racó, aporta la seua manera d'entendre el menjar, adaptant-se als seus costums i a la seua gent. Des de plats més elaborats fins a propostes més senzilles, tot té cabuda dins d'un mateix espai.

El més important no és només el que es menja, sinó com es menja. La taula es convertix en un punt de trobada, en un lloc on es compartixen converses, rialles i moments que formen part de la vivència de la festa.

En definitiva, la gastronomia de les Fogueres és una expressió més de la seua identitat. Una manera de mantindre viva la tradició, de connectar amb el territori i de reforçar els llaços entre les persones.

Perquè en les Fogueres, la festa també té sabor...

i cada mos és part del record.

El Racó com a micro-societat

El Racó és molt més que un espai dins de les Fogueres de Sant Joan. Més enllà de les taules, la música o el menjar, es converteix en un autèntic reflex a xicoteta escala de la societat. Durant els dies de festa, el Racó funciona com una micro-societat amb les seues pròpies dinàmiques, normes i formes de convivència.

En este espai es crea una comunitat temporal, però intensa. Persones de diferents edats, ocupacions i realitats compartixen un mateix lloc, un mateix temps i una mateixa experiència. El que fora de les Fogueres pot ser divers i dispers, dins del Racó es transforma en un conjunt unit, amb una identitat pròpia.

Com en qualsevol societat, en el Racó també existix una organització. Hi ha qui coordina, qui treballa, qui gestiona i qui participa. Cada persona ocupa un rol, moltes vegades de manera natural, contribuint al funcionament del conjunt. Des de qui està en la barra fins a qui s'encarrega de la logística, tots formen part d'un engranatge que permet que tot funcione.

A més, el Racó és un espai on es generen relacions. Amistats que es reforcen, noves connexions que naixen i vincles que es constrüixen a través de la convivència. És un lloc on el temps es compartix, on les converses flueixen i on la festa es viu des de la proximitat.

També és un espai d'aprenentatge. Els més joves observen, participen i van assumint responsabilitats, integrant-se progressivament en la vida de la comissió. D'esta manera, el Racó es converteix en un lloc on es transmeten valors, costums i una manera d'entendre les Fogueres.

Al mateix temps, esta micro-societat es regix per unes normes, moltes vegades no escrites, que garantixen la convivència. El respecte, la col·laboració i el sentiment de grup són elements essencials perquè l'experiència siga positiva per a tots.

El Racó també té la seua pròpia temporalitat. Naix amb la festa, creix amb ella i desapareix quan tot acaba. Però, tot i la seua condició efímera, deixa una empremta duradora en les persones que el viuen.

En definitiva, el Racó és una representació concentrada de la societat foguerera. Un espai on es mesclen organització, convivència, tradició i festa, i on es constrüix una manera compartida de viure les Fogueres.

Perquè dins del Racó no només es celebra la festa...
es constrüix comunitat.

Una mirada etnogràfica al món foguerer

Les Fogueres de Sant Joan no són només una festa, sinó una manifestació cultural que es pot observar i entendre també des d'una perspectiva etnogràfica. Més enllà dels actes, dels monuments o de la música, existix tot un conjunt de pràctiques, costums i formes de relació que definixen el món foguerer com una realitat social amb identitat pròpia.

Des d'este punt de vista, el dia a dia de la festa es converteix en un espai d'observació privilegiat. El Racó, les reunions de la comissió, els preparatius previs, els rituals que es repetixen any rere any... tot forma part d'un sistema de comportaments que es transmet de generació en generació.

La manera de parlar, els gestos, les expressions pròpies del món foguerer, fins i tot els temps i els ritmes de la festa, configuren un llenguatge compartit que identifica als qui formen part d'este univers. No és només una festa que es celebra, sinó una manera de viure-la que s'aprén i es compartix.

A més, les Fogueres generen espais de relació molt particulars. El Racó, per exemple, funciona com un punt de trobada on es desenvolupen dinàmiques pròpies: la distribució de tasques, les formes de participació, les jerarquies informals i les normes de convivència. Tot això constrüix una estructura social que, encara que temporal, és intensa i significativa.

També la indumentària, la gastronomia o la música formen part d'este conjunt etnogràfic. No són elements aïllats, sinó peces d'un mateix sistema que dona coherència a la festa. Cada detall, per xicotet que siga, contribuïx a reforçar una identitat compartida.

Un altre aspecte rellevant és la transmissió. Les Fogueres es viuen i s'aprenen des de menuts. Els més joves observen, participen i interioritzen costums que, amb el temps, passen a formar part de la seua manera d'entendre la festa. És així com es garantix la continuïtat d'esta tradició.

Esta mirada etnogràfica permet entendre que les Fogueres no són només un esdeveniment puntual, sinó un fenomen cultural viu, en constant evolució, però amb unes arrels profundes. Una realitat que combina tradició i canvi, permanència i adaptació.

En definitiva, observar les Fogueres des d'esta perspectiva és descobrir tot allò que no sempre es veu a simple vista: les relacions, els costums, els significats que donen sentit a la festa.

Perquè les Fogueres no només es miren...

El Llibret com a Gènere Literari

Origen del llibret

Parlar del llibret és parlar d'una de les expressions més genuïnes de la festa valenciana. Allò que hui coneixem com un recull cuidat, il·lustrat i ple de contingut cultural, naix en realitat d'una necessitat molt més senzilla: explicar, donar sentit i deixar constància del que es planta i del que es viu al carrer.

Els primers llibrets apareixen vinculats directament a les falles del segle XIX, especialment a la ciutat de València, on la crítica satírica començava a prendre forma al voltant dels monuments. Aquelles primeres publicacions eren fulls humils, sovint impresos amb pocs recursos, que contenien versos explicatius de la falla: qui eren els personatges, què es criticava i quin missatge s'amagava darrere de cada escena. Eren, en essència, la veu escrita d'una festa que ja parlava alt i clar.

Amb el temps, aquell senzill full va anar evolucionant. La necessitat de comunicar millor, de fer arribar el missatge a més gent i, sobretot, de deixar empremta, va transformar el llibret en una publicació cada vegada més completa. La literatura popular, la sàtira, la poesia i fins i tot la reflexió social començaren a trobar en el llibret un espai propi.

Quan la tradició festera es va estendre i va arrelar amb força en altres territoris, com és el cas de Alacant amb les Fogueres de Sant Joan, el llibret es va adaptar i va créixer amb una personalitat pròpia. Ja no era només una explicació del monument, sinó també un espill de la comissió, del barri i de la manera d'entendre la festa. Es convertia així en memòria escrita, en crònica anual i en carta de presentació davant el món.

Hui en dia, el llibret ha transcendit el seu origen per a convertir-se en un autèntic gènere literari dins de la cultura festiva valenciana. En les seues pàgines conviuen la tradició i la innovació, la crítica i l'humor, la història i la vivència personal. És, al cap i a la fi, una obra col·lectiva que any rere any captura l'essència d'un poble que celebra, que crea i que, sobretot, sent.

Perquè el llibret no és només el que es llig... és també el que es recorda. I en cada edició, sense adonar-nos, estem escrivint una xicoteta part de la nostra història.

Evolució del valencià en els llibrets

El llibret no només ha sigut testimoni de la festa, sinó també de la llengua. Al llarg dels anys, el valencià ha evolucionat dins dels llibrets de la mateixa manera que ho ha fet al carrer: adaptant-se, resistint i, sobretot, mantenint-se viu com a vehicle d'expressió col·lectiva.

En els seus inicis, el valencià dels llibrets era eminentment popular, directe i sense massa normes. Era la llengua del poble, la que es parlava als carrers, als mercats i als racons, i això li donava una autenticitat especial. Els versos satírics, plens d'ironia i crítica social, es construïen amb un valencià espontani, fresc i, en moltes ocasions, sense una ortografia unificada. Però precisament ahí radicava part del seu encant: en la naturalitat.

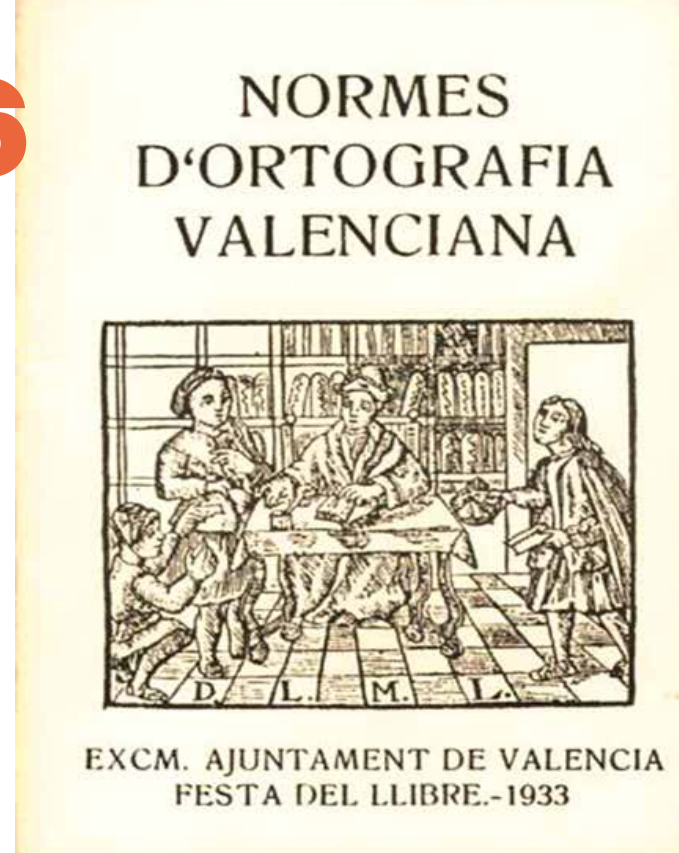
Amb el pas del temps i, especialment durant el segle XX, es va produir una progressiva normalització lingüística. El valencià començà a fixar normes, a estructurar-se i a reivindicar-se també des de l'àmbit cultural i literari. Els llibrets no quedaren al marge d'este procés. Cada vegada més, es buscava una correcció formal, una coherència lingüística i una certa qualitat literària que elevava el nivell de les publicacions.

Este canvi no va significar perdre l'essència popular, sinó enriquir-la. El valencià dels llibrets va començar a combinar la norma amb la tradició oral, aconseguint un equilibri entre rigor i proximitat. Així, podíem trobar textos ben elaborats, però que continuaven sonant pròxims, reconeixibles, nostres.

En l'actualitat, el valencià en els llibrets viu un moment especialment interessant. Conviuen diferents registres: des del més normatiu i literari fins al més col·loquial i festiu. Esta diversitat reflecteix la realitat de la pròpia festa, on hi ha espai tant per a la reflexió com per a la rialla, tant per a la tradició com per a la innovació.

A més, el llibret s'ha convertit també en una ferramenta de defensa i promoció de la llengua. Escriure en valencià és, en este context, una manera de reafirmar identitat, de mantindre viva una forma d'expressar-se i de transmetre-la a les noves generacions.

Perquè, al cap i a la fi, el valencià dels llibrets no és només llengua escrita: és emoció, és cultura i és una manera d'entendre la festa. I mentre hi haja llibrets, hi haurà paraules que continuaran donant-li vida.

Biblioteca virtual Miguel de Cervantes

Concursos (Lo Rat Penat, Federació...)

Amb el pas del temps, el llibret ha deixat de ser només un element complementari de la festa per a convertir-se en una peça clau dins del món foguerer i faller. Una evolució que, en gran part, ha sigut impulsada pels concursos i reconeixements que valoren el treball, la qualitat i la dedicació de les comissions.

Entre estos concursos, destaca especialment el que organitza Lo Rat Penat, una entitat històrica que des de fa dècades promou l'ús i la qualitat del valencià en els llibrets. Els seus premis no sols reconeixen la correcció lingüística, sinó també la riquesa literària, l'estil i la capacitat de transmetre cultura i tradició. Participar en este certamen és, per a moltes comissions, tot un repte i alhora un orgull.

En l'àmbit de les Fogueres, la Federació de les Fogueres de Sant Joan també impulsa els seus propis concursos, on es valora tant el contingut com el disseny, la maquetació i la coherència global del llibret. Estes iniciatives han contribuït a elevar notablement el nivell de les publicacions, fomentant la creativitat i la innovació any rere any.

A tot açò cal afegir el suport institucional de la Generalitat Valenciana, que a través de diferents línies d'ajudes i subvencions incentiva l'ús del valencià en els llibrets. Estes ajudes suposen un impuls important per a les comissions, ja que no sols ajuden econòmicament, sinó que també reforcen el valor de la llengua com a element central de la nostra cultura festiva.

Gràcies a estos concursos i iniciatives, els llibrets han experimentat una transformació evident. Ja no es tracta únicament d'explicar la foguera o presentar la comissió, sinó de crear una obra cuidada, amb identitat pròpia, capaç de destacar entre moltes altres. La investigació, la qualitat

dels textos, les il·lustracions i fins i tot el disseny gràfic han adquirit un protagonisme cada vegada major.

Però més enllà dels premis o de les ajudes, el valor real està en el procés: en la il·lució de la comissió, en el treball compartit i en el resultat final que queda com a testimoni d'un any de festa.

Perquè cada llibret, amb reconeixement o sense, és ja una peça única que forma part del patrimoni viu de les Fogueres.

Sàtira i vers tradicional

Si hi ha un element que defineix l'ànima del llibret des dels seus orígens, eixe és, sense dubte, la sàtira. El llibret naix per a explicar, però també per a criticar, per a fer pensar i, sobretot, per a traure un somriure. I ho fa a través d'una ferramenta tan nostra com és el vers tradicional.

Des de les primeres publicacions, els versos han sigut el vehicle perfecte per a contar allò que passa al carrer. Amb rima, amb enginy i amb una bona dosi d'ironia, el llibret ha servit per a posar el dit en la llaga de qüestions socials, polítiques o quotidianes. Res escapa a la mirada satírica: des de l'actualitat més immediata fins als xicotets detalls del dia a dia.

El vers tradicional, sovint en forma de quartetes o estrofes senzilles, permet una lectura àgil i divertida. No es tracta d'una poesia complexa ni inaccessible, sinó tot el contrari: és directa, entenedora i pensada per a arribar a tot el món. És la veu del poble convertida en rima, capaç de transmetre molt amb poques paraules.

La gràcia de la sàtira festera està en eixe equilibri tan delicat entre la crítica i l'humor. Es diu el que es vol dir, però es fa amb elegància, amb picardia i amb eixe toc festiu que fa que tot siga més lleuger. No es tracta d'ofendre, sinó de fer reflexionar mentre es riu.

A més, estos versos solen estar estretament lligats al monument, explicant cada escena, cada ninot i cada missatge. D'esta manera, el llibret es converteix en una guia interpretativa que ajuda a entendre millor el que la foguera vol transmetre.

Hui en dia, encara que els llibrets han evolucionat i incorporen molts altres continguts, la sàtira i el vers

Maquetació i identitat

Si el contingut dona ànima al llibret, la maquetació i la identitat visual són, sens dubte, la seua cara visible. Són el primer que entra pels ulls, el que convida a obrir-lo, a fullejar-lo i, finalment, a llegir-lo. Per això, amb el pas dels anys, este aspecte ha adquirit una importància cada vegada major.

Els primers llibrets eren senzills, pràcticament sense disseny, on el text ocupava tot el protagonisme. Però a mesura que la festa i les seues publicacions han evolucionat, també ho ha fet la manera de presentar-les. Hui en dia, la maquetació és una part fonamental del procés creatiu.

Una bona maquetació no és només una qüestió estètica, sinó també funcional. Es tracta d'organitzar el contingut de manera clara, equilibrada i atractiva, facilitant la lectura i fent que cada apartat tinga el seu espai i el seu ritme. L'elecció de tipografies, els marges, els colors i la distribució dels elements són decisions que influeixen directament en l'experiència del lector.

Per altra banda, la identitat visual del llibret és el que el fa únic. És allò que el diferencia de la resta i que el connecta amb la personalitat de la comissió. Els colors corporatius, les il·lustracions, les fotografies i els elements gràfics formen un llenguatge propi que transmet valors, estil i manera d'entendre la festa.

Cada llibret és, en este sentit, una obra de disseny. Hi ha comissions que aposten per línies més clàssiques i elegants, mentre que altres busquen propostes més modernes i atrevides. No hi ha una única manera de fer-ho, però sí un objectiu comú: captar l'atenció i deixar empremta.

A més, la incorporació de noves tecnologies i eines de disseny ha obert un ventall enorme de possibilitats. Hui es poden crear llibrets amb acabats molt cuidats, amb una qualitat visual que fa només uns anys era impensable. Tot açò ha contribuït a elevar el nivell general i a convertir el llibret en una peça cada vegada més valorada.

Perquè, al final, un llibret no sols es llig... també es mira, es toca i es gaudix. I en eixa combinació entre forma i contingut està, moltes vegades, la clau del seu èxit.

amb

Gemini

Història de les Fogueres

L'Alba d'una Festa: Alacant, 1928

Corria l'any 1928 i Alacant era una ciutat que aprenia a somiar en veu alta. Imagineu-vos una ciutat banyada per una llum blanca i perpètua, on el brogit del port marcava el pols d'una societat que es despenia de la pols del passat per a abraçar la modernitat. En aquells carrers encara sense asfaltar del tot, la brisa de la mar s'emportava els ecos de les tertúlies literàries i el dringar de les tasses de café en els casinos, on una burgesia inquieta i un poble delitós de celebració buscaven, gairebé sense saber-ho, un espill on reconèixer la seua pròpia identitat.

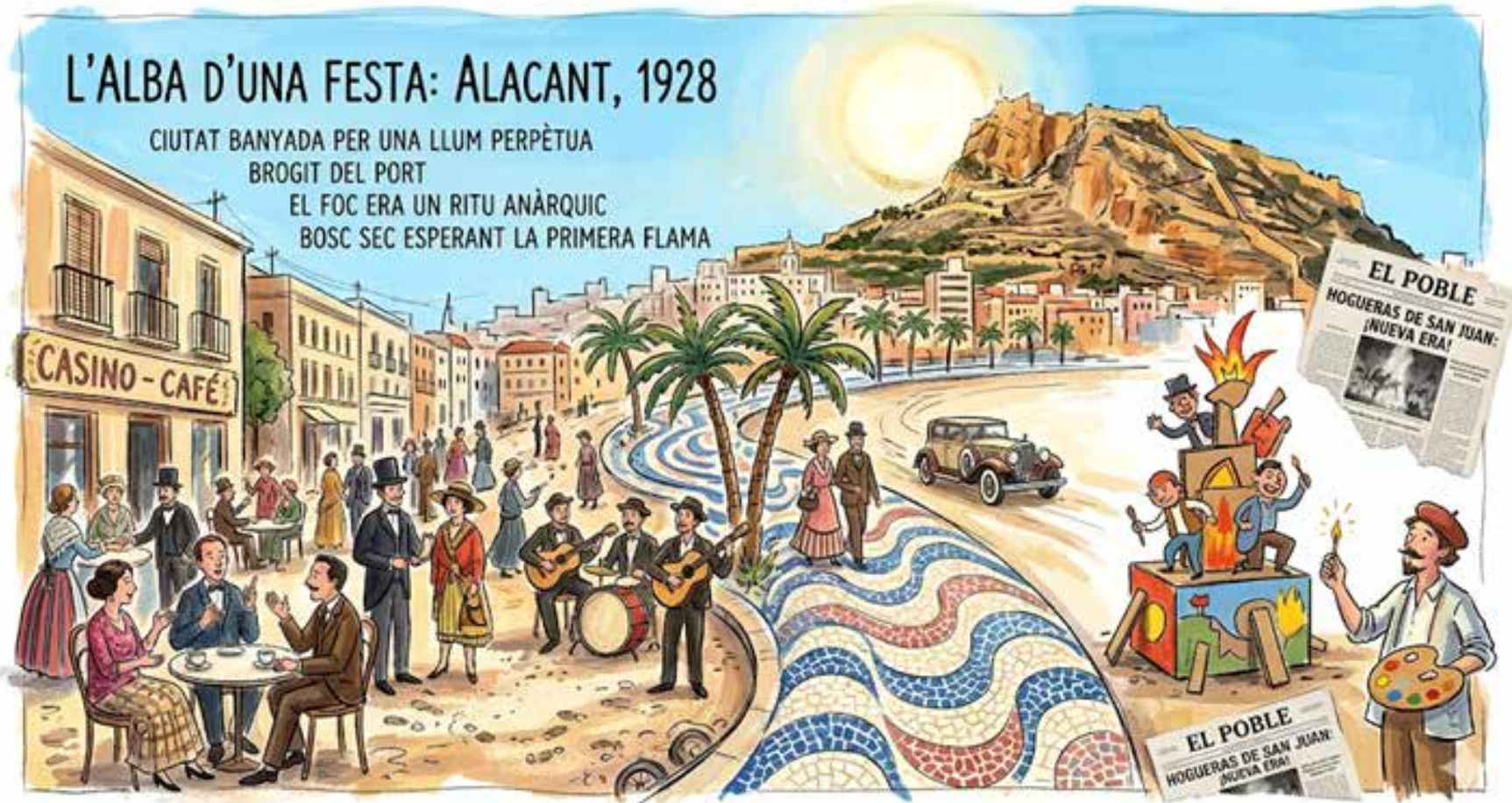
La ciutat de la "Millor Terreta del Món" creixia amb l'ambició de qui es sap privilegiat pel clima i la geografia. El passeig de l'Esplanada, amb el seu mosaic ondulant, era el gran aparador d'una Alacant cosmopolita que començava a mirar cap a l'horitzó turístic, desitjant atraure mirades foranes. Però, malgrat aquest progrés latent, a la nit de Sant Joan li faltava una veu. Fins aleshores, el foc era un ritu anàrquic: muntons de fustes velles, trastos brossa i herbes seques que cremaven en les cantonades com un acte de purificació quasi primitiu, sovint perseguit per les autoritats que ho veien com una molèstia urbana.

Hi havia en l'aire una nostàlgia estranya, una espurna de sana rivalitat que mirava cap al nord, cap a les terres valencianes, on el cartó i la fusta ja s'havien fet art. Alacant, però, no volia ser una còpia; volia ser el seu propi reflex sota el sol de juny. Es necessitava una espurna que encenguera l'orgull local, que transformara la vella tradició d'hivernacles i cendres en una oda a l'estètica i la sàtira.

En aquell context de canvi, entre la Dictadura que defallia i una societat que bullia de ganes de llibertat creativa, Alacant era un bosc sec esperant la primera flama. Només feia falta algú capaç d'unir la voluntat del poble amb la visió de l'artista, convertint el foc de carrer en el monument de tota una ciutat.

L'ALBA D'UNA FESTA: ALACANT, 1928

CIUTAT BANYADA PER UNA LLUM PERPÈTUA
BROGIT DEL PORT
EL FOC ERA UN RITU ANÀRQUIC
BOSC SEC ESPERANT LA PRIMERA FLAMA

"Les Fogueres de Sant Joan són a Alacant el que les Falles són a València", repetia Py amb insistència pedagògica.

Però la seua visió anava més enllà de la simple imitació. Ell volia que el foc alacantí tinguera el seu propi segell: una festa que aprofitara el carrer com a escenari d'una "falla" més estilitzada, més mediterrània, capaç d'atraure el turisme i, alhora, d'unir tots els barris en una competició sana de creativitat. El seu article publicat en el diari El Día el març de 1928 fou el vertader manifest fundacional; una crida a la dignificació del foc que va fer vibrar les fibres més sensibles de la ciutat.

Gràcies a la seua tenacitat i a la seua capacitat per a teixir aliances amb l'Ateneu i les societats de l'època, José María Py va aconseguir que el que semblava una quimera d'un "foraster" es convertira en el projecte col·lectiu més gran de la història d'Alacant. Ell fou el mestre de cerimònies que va saber ensenyar-nos que el foc, abans de ser cendra, ha de ser art, i que una ciutat que crema les seues misèries sota un monument és una ciutat que renaix cada estiu amb més força.

L'Arquitecte dels Somnis: José María Py i la Gènesi

Enmig d'aquella Alacant que batejava amb ganes de festa, apareix una figura providencial, un home de mirada inquieta i paraula persuasiva: José María Py i Ramírez de Cartagena. No era alacantí de bressol —havia nascut a Cadis i viscut intensament la festa de València—, però el seu cor s'havia enamorat de la llum del Postiguet fins a convertir-se en el més devot dels nostres convilatans. Py no només va portar una idea; va portar la convicció que Alacant mereixia una estètica pròpia per a les seues nits de solstici.

Diu la crònica dels fets que Py, bon coneixedor de l'èxit de les Falles, va saber llegir la idiosincràsia de la nostra gent. El seu paper no fou merament el d'un organitzador, sinó el d'un apòstol de la festa. Va recórrer les redaccions dels diaris, va freqüentar les tertúlies del Casino i va convèncer la burgesia i el poble que aquelles fogueres "salvatges" que els veïns encenien podien transformar-se en altaivells d'art i crítica social.

El Mirall del Solstici: Una Identitat a la Vora de la Mar

Diu la veu del poble que el foc és sempre el mateix, però a Alacant, eixa flama té un deix de salitre i un esclat de llum que la fa única. Encara que fóra l'espill de les Falles el que va reflectir la idea primera de José María Py, la nostra festa va nàixer amb la ferma voluntat de no ser una còpia, sinó un crit d'identitat sota el sol de juny. La diferència no rau només en el calendari, sinó en l'ànima mateixa d'una ciutat que, a diferència de la seua germana del nord, no crema per a acomiadar l'hivern, sinó per a beneir l'arribada triomfant de l'estiu.

Mentre la Falla s'alça entre els vents de març, buscant sovint el volum barroc i la densitat del relat, la Foguera s'erigeix cap al cel amb una verticalitat més estilitzada, com si volguera acariciar la brisa del Postiguet. L'artista alacantí ha sabut, des de sempre, que la seua obra serà jutjada per una llum blanca i implacable, la llum del solstici, que no permet amagar cap detall en l'ombra. Per això, el nostre monument es vesteix de colors més vibrants, d'una policromia que sembla robada als capvespres de la badia.

Però és en el batec del carrer on la distància es fa poesia. Si a València l'aire s'omple de l'olor dolça del bunyol, a Alacant la festa ens entra pel paladar amb el contrast de la bacora i la coca amb tonyina, un ritual de sabors que ens lliga a la terra i a la collita. La nostra convivència no es tanca entre quatre parets; el Racó és un pati obert a les estrelles, i la Barraca, amb la seua estètica de canya i tradició, és el refugi on l'alacantí es fa germà del seu veí sense perdre de vista l'horitzó de la mar.

Fins i tot la pólvora sona diferent quan el termòmetre ja marca la calor de Sant Joan. La mascletà en la Plaça dels Estels no és només un terrabastall de potència, sinó la simfonia que anuncia les vacances, el bany nocturn i la nit més curta de l'any. Som, en definitiva, el foc que no té por a la claror, una festa que va saber agafar la tradició del cartó i la fusta per a batejar-la en les aigües de la Mediterrània, creant un ritu que, tot i parlar la mateixa llengua que les Falles, ho fa amb un accent mariner que només Alacant sap pronunciar.

El Batec del Temps: De la República a la Llibertat

La història de les Fogueres no és una línia recta, sinó un camí sinuós que ha sabut adaptar-se als vents de cada època, demostrant una resiliència de ferro sota el cartó i la fusta. Si en 1928 la festa era un anhel, els anys posteriors la convertiren en el cronista mut de la societat alacantina, creixent entre les llums i les ombres del segle XX.

Amb l'arribada de la Segona República, les Fogueres van viure una explosió de llibertat creativa. Els monuments es van tornar més punyents que mai, convertint la crítica política i social en el seu eix vertebrador. Era un temps de sàtira mordaç, on els carrers d'Alacant parlaven sense por a través de l'enginy dels artistes. Fou en esta etapa quan la festa va començar a vertebrar-se com un moviment popular imparabile, consolidant rituals com l'elecció de la Bellea del Foc, eixa figura que acabaria representant la gràcia i el sentir de la dona alacantina.

Però el silenci de la Guerra Civil va apagar les brases, deixant una ciutat ferida que tardaria a retrobar la seua alegria. Amb la instauració del Franquisme, la festa va haver de mudar el seu llenguatge. El foc es va tornar més institucional i la sàtira, abans lliure, va haver de caminar amb peus de plom, esquivant la censura amb metàfores visuals i centrant-se en temes més costumistes o d'evasió. Malgrat les restriccions, les Fogueres van servir en aquells anys com un espai necessari de convivència i una vàlvula d'escapament per a un poble que necessitava el retrobament al carrer. Fou una època de creixement monumental i de l'expansió de les barraques, que es convertiren en autèntics quarters generals de la germanor vecinal.

Finalment, amb l'arribada de la Democràcia, Alacant va obrir de bat a bat les finestres i la festa es va inundar de nou aire fresc. Les Fogueres van recuperar la paraula perduda i la crítica va tornar a ser el cor del monument, però ara amb una mirada nova, més universal i diversa. Les comissions es van multiplicar, els barris es van omplir de música i la festa es va professionalitzar, convertint-se en el gran motor econòmic i turístic que coneixem hui.

D'aquelles primeres flames de 1928 a les obres d'enginyeria artística de l'actualitat, la festa ha demostrat que, no importa qui governe o com canvie el món, Alacant sempre necessitarà eixa nit màgica per a cremar el passat i abraçar, amb més força que mai, el seu futur.

Hemeroteca virtual Municipal de l'Ajuntament d'Alacant

Els Arquitectes de la Boira: L'Art i la Seua Mestria

Darrere de cada esclat de llum i cada crítica mordaç, s'amaga el silenci laboriós del taller. La professionalització de l'artista foguerer és la història d'una evolució que va transformar simples fusters i artesans en veritables enginyers de la il·lusió. Si en els inicis les fogueres eren construccions més rudimentàries, amb el pas de les dècades, Alacant va veure nàixer una estirp de creadors capaços de desafiar la gravetat i la imaginació.

En els primers compassos de la festa, figures com Gastón Castelló van marcar el camí. Gastón no fou només un artista; fou l'ànima que va dotar la Foguera d'una dignitat plàstica inigualable, traslladant la seua sensibilitat de pintor i mosaicista al volum del monument. Les seues obres eren lliçons d'equilibri i d'arrelament a la terra, definint eixa estètica alacantina tan pura que encara hui es recorda amb nostàlgia.

Amb el temps, la tècnica va guanyar terreny i van aparèixer noms que van portar la festa a una nova dimensió monumental. No podem parlar de la maduresa del foc sense esmentar Ramón Marco, un mestre absolut que va dominar el carrer amb una elegància i una cura pel detall que feien que les seues figures semblaren tindre vida pròpia. O el llegat de Pedro Soriano, qui va saber conjugar com ningú la sàtira més afilada amb una arquitectura de fusta que deixava la ciutat bocabadada.

L'arribada de nous materials i la competència per la Categoria Especial van obrir la porta a una era de grandiositat. Artistes com Pascual Domínguez o, més recentment, la precisió i la modernitat de noms com Pedro Espadero —amo i senyor de la Plaça de l'Ajuntament durant anys— o Sergio Gómez en la vessant infantil, han demostrat que l'ofici d'artista foguerer és una mescla indèstria de tradició i avantguarda.

Hui, l'artista ja no és només qui pinta un ninot; és un dissenyador, un guionista i un mestre de la composició que treballa tot l'any per a un sol instant de glòria. Són els guardians d'un ofici únic al món, aquells que, sabent que la seua obra està condemnada a ser cendra, posen tot el seu cor en cada pinzellada perquè, durant quatre dies, Alacant siga el museu a l'aire lliure més bell de la Mediterrània.

Hemeroteca virtual Municipal de l'Ajuntament d'Alacant

El Salt a l'Eternitat: Una Festa sense Fronteres

Si hi ha un moment en què el cor d'Alacant va bategar amb la força d'un tro a tot el planeta, fou quan la nostra festa gran va rebre el reconeixement de Festa d'Interés Turístic Internacional. Aquell segell no era només un títol administratiu en un paper oficial; era la culminació d'un camí iniciat per Py en 1928, el reconeixement que el ritual de foc que vivim cada juny té una singularitat i una bellesa que transcendeixen qualsevol frontera geogràfica.

La declaració va arribar com una onada de prestigi que va posar Alacant en el mapa dels grans esdeveniments mundials. De sobte, els nostres carrers ja no només parlaven en la llengua de la terra, sinó que es convertien en una torre de Babel on visitants de tots els continents es rendien davant l'espectacle de la pólvora i l'art efímer. Les Fogueres van demostrar ser un llenguatge universal: no cal parlar valencià ni castellà per a sentir l'emoció d'una Mascletà que et fa trontollar el pit, ni per a quedar-se bocabadat davant l'ofrena floral més antiga d'Espanya.

Aquesta projecció internacional ha transformat la festa en un motor imparable de vida. Hui, les Fogueres són l'ambaixada millor dotada d'Alacant; són el reclam que omple els nostres hotels, que dona vida als nostres comerços i que fa que el nom de la ciutat ressonen amb força quan arriba el solstici. Ser "Internacional" significa que el món ha entès que ací, a la vora del mar, hem perfeccionat l'art de cremar allò vell per a renèixer de les cendres amb una alegria contagiosa.

Però, malgrat els milers de turistes i les càmeres que retransmeten la Cremà a països llunyans, la festa no ha perdut la seua essència més íntima. La declaració internacional ha servit per a protegir el nostre llegat, per a dir-nos que el que fem és important i que tenim el deure de mantindre viva la flama amb l'orgull de qui sap que custodia un tresor únic. Som la festa de la llum, i ara, eixa llum brilla amb més força que mai, il·luminant no només la nostra badia, sinó la mirada de tot aquell que s'atreveix a viure, almenys una vegada a la vida, la nit màgica de Sant Joan.

El Monument Foguerer (Anàlisi Artística)

L'Arquitectura de la Il·lusió: Anatomia del Monument

Mirar una Foguera és contemplar un miracle d'equilibri que naix de la pols del taller per a morir en la glòria del foc. Més enllà de la seua bellesa visual, el monument foguerer és una estructura jerarquitzada, un cos viu que s'alça seguint unes regles precises de proporció i harmonia. Com si es tractara d'una catedral de cartó, la seua anatomia es divideix en tres estadis fonamentals que guien la mirada de l'espectador des del terra fins a l'infinit.

Tot comença en la Base, el fonament on habita la narrativa més propera. És ací on el monument arrela en l'asfalt a través de les escenes i els ninots que configuren la sàtira social. Aquesta part inferior és el regne del detall, del diàleg i de la crítica punyent; és l'espai que el foguerer camina i llegeix, on els rètols i les figures de menor grandària preparen el terreny per a l'espectacle visual que s'alça sobre els seus caps. La base no sols sosté el pes físic de l'obra, sinó que sosté el pes intel·lectual de la festa.

Sobre aquesta base s'erigeix el Cos Central, la columna vertebral que dona personalitat i volum al monument. És el cor de la Foguera, on la composició es fa gran i on l'artista demostra el seu domini de l'espai. En aquest tram, les figures guanyen en escala i simbolisme, creant una transició estètica que connecta el detall del carrer amb la grandiositat de l'aire. El cos central és la carn del monument, el lloc on les formes s'entrellacen per a narrar el tema principal de l'obra amb una força que ja es pot albirar des de les bocacarrers veïnes.

Finalment, la mirada culmina en el Remat, l'expressió màxima de la verticalitat alacantina. Si el cos central és la força, el remat és l'elegància i el desafiament. És la figura o el conjunt de figures que coronen la Foguera, sovint suspeses en un equilibri que sembla impossible, buscant la carícia del sol de juny. El remat és la firma de l'artista, l'element que defineix la silueta de la ciutat durant els dies de festa i el primer que, en la nit de la Cremà, es lliura a les flames per a anunciar que el cicle ha arribat al seu cim.

Aquesta estructura —base, cos i remat— no és només una guia constructiva, sinó la partitura d'una simfonia visual. Una tríada que transforma la matèria inerta en un gegant amb ànima que, durant quatre dies, ens recorda que la bellesa més sublim és aquella que sap que ha nascut per a ser fugaç.

L'Ànima de la Matèria: Del Cartó Clàssic al Suro Modern

Si l'estructura és l'esquelet de la Foguera, els materials són la seua pell i la seua sang. Al llarg de quasi un segle, la recepta de l'art foguerer ha anat canviant, buscant sempre l'equilibri entre la lleugeresa que permet l'esveltesa i la noblesa d'una combustió neta. Entrar en un taller és perdre's en un univers on el tacte de cada material conta una història diferent de l'ofici.

L'Arquitectura de la Il·lusió: Anatomia del Monument

En el cor de la tradició habita el Cartó Pedra. És el material primigeni, aquell que exigeix paciència i ofici: l'argila que modela el gest, l'escaiola que guarda el motle i el paper que, capa rere capa, va donant forma al personatge. El cartó té una poètica especial; posseeix el pes de la història i una manera de cremar pausada, d'una flama rogenca i càlida que ens retorna als orígens de la festa. Un ninot de cartó no és només una figura, és el testimoni d'unes mans que han acarolat cada plec de paper per a dotar-lo de vida.

Però la modernitat i el desig de verticalitat van portar el Suro Blanc (poliestirè) als tallers alacantins. Aquest material, lleuger com la brisa de la mar, ha permès als artistes desafiar la gravetat, creant remats que semblen surar en l'aire i volums que el cartó tradicional difícilment haguera pogut suportar. El suro es treballa amb el fil calent i l'escofina, lliurant una batalla diària contra la pols blanca que ho inunda tot, però oferint a canvi una llibertat creativa sense precedents que defineix la monumentalitat actual.

En els darrers anys, la Fibra de vidre i altres resines han aparegut per a reforçar les estructures més delicades, aquelles que han de resistir el vent de l'estiu o les càrregues més extremes. Són els suports invisibles que permeten que l'art s'alce segur cap al cel. I, finalment, sobre tota aquesta arquitectura de materials, apareix la Pintura: el vestit de gala del monument. L'artista alacantí és un mestre de la policromia, un mag que utilitza carnavals de colors i degradats infinits per a donar profunditat i emoció al suro i al cartó, aconseguint que la llum del sol de juny s'enamore de cada matís abans que el foc els reclame per a si.

Aquesta combinació de materials no és una simple tria tècnica; és l'evolució d'un sentiment que sap que, per a tocar el cel d'Alacant, cal ser lleuger com el suro però tenir la fermesa i la tradició del cartó pedra.

El Mestre de l'Efímer: L'Ànima de l'Artista Foguerer

Si el monument és el cos de la festa, l'artista foguerer és el seu alè vital. Definir el seu paper és parlar d'una figura polièdrica, d'un creador que habita en un equilibri constant entre l'artesanía més pura i l'enginyeria més agosarada. L'artista no és només qui modela una figura; és un poeta visual que tradueix els anhels, les crítiques i les il·lusions d'un barri en una arquitectura que desafia el cel d'Alacant.

Ser artista foguerer implica dominar mil oficis en un de sol. En la soledat del taller, quan el juny encara sembla lluny, ell és el guionista que idea la sàtira, l'arquitecte que dibuixa els plànols d'una estructura que ha de resistir el vent de llevant, i el fuster que alça l'esquelet de fusta. Però, sobretot, és un mag del volum, capaç de veure en un bloc de suro blanc la corba d'un somriure o la mirada profunda d'un personatge històric. Les seues mans, tacades de pintura i pols, són les que converteixen el material inert en un espill on la ciutat es mira i es reconeix.

El paper de l'artista és, a més, el d'un gestor d'emocions col·lectives. Al voltant de la seua figura gravita tota la comissió; ell és qui manté viva l'esperança durant l'hivern, promentent que "enguany la foguera serà més alta i més bella". És una professió de fe: dedicar mesos de desvetllament, de càlculs i de suor a una obra que sap, des del primer traç, que està destinada a ser devorada per les flames. Eixa és la seua grandesa: la generositat de l'art efímer, el regal d'una bellesa absoluta que no busca la immortalitat del museu, sinó la glòria d'una nit de Sant Joan.

Hui en dia, l'artista foguerer s'ha convertit en un dissenyador integral que sap combinar la tradició dels mestres d'antany amb les noves tecnologies de disseny 3D, sense perdre mai eixa espurna d'enginy —l'anomenada "gràcia"— que fa que un ninot deixi de ser un objecte per a convertir-se en una crítica mordaç o en una obra d'art sublim. Ell és, en definitiva, el guardià del foc, el mestre de cerimònies que ens ensenya que, en la festa, el camí de la creació és tan bell com el mateix esclat final.

Artista Juan Alberto Navarro.
Periòdic Informació

La Llengua del Foc: L'Art de la Crítica Satírica

Si l'artista foguerer és l'arquitecte de les formes, el guionista és el mestre de la paraula, aquell que dota el cartó d'una intenció mordaç i un esperit rebel. La crítica satírica és el vertader ADN de la Foguera, una herència que ens recorda que la festa naix del poble per a parlar del poble. En cada escena, en cada ninot i en cada vers escrit en els rètols, batega una voluntat de denúncia amable però implacable, convertint el carrer en el parlament més lliure d'Alacant.

La sàtira alacantina té un color especial: és una barreja d'ironia fina, de "retranca" marinera i d'una gràcia que sap on colpejar sense arribar a fer sang. Des de les qüestions més locals —les obres que mai acaben, la neteja dels barris o les picabaralles polítiques de l'Ajuntament— fins als grans temes del món, res no se n'escapa a la mirada de l'artista. La Foguera és el diari del que ha passat durant l'any, però escrit amb la tipografia de la burla i el dibuix de la caricatura.

Passejar entre els monuments és anar desxifrant un jeroglífic de situacions quotidianes on el polític, el famós o el veí del costat es veuen reflectits en situacions còmiques. Els rètols, sovint escrits en vers i en la nostra llengua, són la clau que obri el significat de l'escena; són la guspira que provoca el somriure del visitant i la reflexió del ciutadà. Una bona foguera no és només la que s'alça més alta, sinó la que és capaç de fer que el poble s'ature, llija i s'identifique amb la ironia que traspua el cartó.

Aquesta tradició de "dir la veritat cantant" o, millor dit, "cremant", és el que dona sentit al ritual final. Cremem la sàtira per a alliberar-nos de les preocupacions de l'any, per a riure'ns dels problemes i per a demostrar que, sota el sol de Sant Joan, el sentit de l'humor és la millor eina per a sobreviure a la realitat. La crítica és, en definitiva, el combustible espiritual que alimenta la flama, fent que el foc no siga només destrucció, sinó una catarsi col·lectiva plena d'enginy i llibertat.

El Mapa de la Glòria: Categories i Pressupostos

Darrere de cada monument hi ha una gestió invisible, una arquitectura financera que sosté el cartó i la fusta. Les Fogueres no són només art; són el fruit d'un esforç col·lectiu on cada comissió, durant tres-cents seixanta-cinc dies, arreplega cèntim a cèntim per a fer possible el miracle de juny. Per a ordenar aquest oceà de creativitat, la festa s'estructura en Categories, una jerarquia que permet que cada barri competisca en igualtat de condicions segons el seu múscul econòmic.

La joia de la corona és, sens dubte, la Categoria Especial. És ací on habiten els gegants, on els pressupostos assoleixen xifres vertiginoses per a donar vida a monuments que freguen els vint metres d'altura. En aquesta lliga de les estrelles, l'artista i la comissió fan una aposta a tot o res, buscant el guardó més preuat d'Alacant. Són fogueres que bateguen amb una complexitat tècnica aclaparadora, on cada euro es transforma en un volum impossible, en un acabat de pintura de luxe o en una crítica que ocupa desenes de metres quadrats.

Però la vertadera força de la festa resideix en la riquesa de la seua base: des de la Primera fins a la Sisena Categoria. Cada graó té la seua dignitat i el seu encant. Una foguera de sisena categoria, amb un pressupost humil nascut de rifes i quotes veïnals, pot tindre tanta "gràcia" i enginy com la més gran de les especials. El pressupost marca el volum i l'escala, però no sempre dicta l'emoció; hi ha monuments modestos que, gràcies a l'astúcia de l'artista per a optimitzar els recursos, es converteixen en autèntiques lliçons d'estètica i sàtira.

Aquesta divisió per categories assegura que el foc arribe a cada racó d'Alacant, des del centre històric fins als barris més perifèrics, creant un teixit festiu on el pressupost és el motor, però l'orgull del barri és el combustible. Al final, quan la flama arriba a la fusta la nit de Sant Joan, el foc no entén de xifres ni de factures; crema amb la mateixa intensitat el monument més car que el més senzill, igualant totes les categories en una mateixa cendra plena d'esperança per a l'any següent.

74 *La Glòria en un Estendard: Els Premis Oficials*

Si la Foguera és el regal de l'artista a la ciutat, els premis oficials són el segell que corona l'esforç d'una comissió sencera. No hi ha matí més elèctric a Alacant que el d'aquell dia en què els membres del jurat recorren els carrers, llibreta en mà, avaluant volums, examinant la finor de la pintura i desxifrant la sàtira de cada escena. És un ritual de nervis continguts on el silenci dels barris es trenca, de sobte, amb el crit d'alegria d'aquells que veuen recompensat un any de sacrificis.

El sistema de premis és el motor que manté viva la flama de la superació. Cada categoria —des de la modesta Sisena fins a la totpoderosa Especial— lliura els seus guardons, però el palmarés va molt més enllà del simple podi. Existeixen reconeixements que premien l'ànima del monument: el premi a la Crítica, que guardona l'enginy i la mordacitat; el premi a la Millor Pintura, que reconeix la mestria cromàtica de l'artista; o el premi a l'Innovació, que aplaudeix aquells que s'atreveixen a trencar els motles de la tradició.

Rebre un primer premi, especialment en la Categoria Especial, és entrar directament en l'olimp de la festa. L'estendard que penja de la Foguera no és només un tros de tela brodada; és un imant que atraurà milers de visitants i un orgull que quedarà gravat per sempre en la història del barri. Però la festa d'Alacant és generosa, i fins i tot aquells que no aconsegueixen el primer lloc, celebren la satisfacció d'haver plantat cara a l'asfalt.

Al final, els premis són la mesura de la competició sana, una manera de donar valor a l'ofici de l'artista i a la constància dels foguerers. Però com bé se sap en la "Terreta", el millor premi és sempre el reconeixement del poble que passeja, que riu amb els teus ninots i que, en la nit de la Cremà, plora en veure com eixe monument guardonat es converteix en la cendra que donarà vida a la foguera de l'any vinent.

La Bellea del Foc i el Sistema Representatiu

El Rostre de la Flama: Origen de la Bellea del Foc

En els primers compassos de la festa, allà per 1928, Alacant buscava una imatge que humanitzara el sentiment del foc. No va ser fins a l'any següent, en 1932, quan es va instituir oficialment la figura de la "Bellea del Foc", un títol que naixia amb una distinció clara: no es buscava només una cara bonica, sinó una dona que sabera encarnar l'esperit, la tradició i el parlar de la seua terra. El nom mateix, d'una sonoritat poètica inigualable, ja marcava la diferència amb altres certàmens: ella era la "bellea del foc", la guardiana de la flama.

La primera a ostentar aquest honor fou Juana Soriano, representant de la Foguera Alfons el Savi. Amb ella es va iniciar una dinastia de dones que han portat sobre els seus muscles el pes de la representació institucional de la ciutat. En aquells primers anys, la tria tenia un aire de distinció i de compromís social, on la Bellea es convertia en l'ambaixadora d'Alacant en cada acte, en cada recepció i, sobretot, en el moment culminant de la Cremà.

Al llarg de les dècades, el càrrec ha anat evolucionant, però mantenint sempre eixa aura de respecte. Dones com Rosario de Diego o, més recentment, tantes altres que han fet història, han demostrat que ser Bellea del Foc requereix una preparació i un amor per la festa que va molt més enllà del protocol. Elles són les qui, vestides amb el ric trage de nòvia alacantina, posen llum a l'Ofrena i llàgrimes a la nit de Sant Joan, personificant el sentiment de milers de foguerers que veuen en elles el reflex de la seua pròpia devoció.

El sistema representatiu s'ha anat professionalitzant i democratitzant, passant de les tries més tancades d'antany a l'actual Festival d'Elecció, un espectacle de llum i so on totes les candidates dels barris somien amb sentir el seu nom ressonar en la plaça de bous. Però, malgrat els canvis, l'essència roman intacte des de 1932: la Bellea del Foc és el vincle vivent entre la ciutat i el seu ritu, la dona que té el privilegi d'encendre el futur de la festa mentre custodia el caliu del seu passat.

Amparito Quereda Bernabeu

1932.

El Camí cap a la Glòria: El Procés d'Elecció

Corria l'any 1928 i Alacant era una ciutat que aprenia a somiar en veu alta. Imagineu-vos una ciutat banyada per una llum blanca i perpètua, on el brogit del port marcava el pols d'una societat que es despenia de la pols del passat per a abraçar la modernitat. En aquells carrers encara sense asfaltar del tot, la brisa de la mar s'emportava els ecos de les tertúlies literàries i el dringar de les tasses de café en els casinos, on una burgesia inquieta i un poble delitós de celebració buscaven, gairebé sense saber-ho, un espill on reconèixer la seua pròpia identitat.

La ciutat de la "Millor Terreta del Món" creixia amb l'ambició de qui es sap privilegiat pel clima i la geografia. El passeig de l'Esplanada, amb el seu mosaic ondulant, era el gran aparador d'una Alacant cosmopolita que començava a mirar cap a l'horitzó turístic, desitjant atraure mirades foranes. Però, malgrat aquest progrés latent, a la nit de Sant Joan li faltava una veu. Fins aleshores, el foc era un ritu anàrquic: muntons de fustes velles, trastos brossa i herbes seques que cremaven en les cantonades com un acte de purificació quasi primitiu, sovint perseguit per les autoritats que ho veien com una molèstia urbana.

Hi havia en l'aire una nostàlgia estranya, una espurna de sana rivalitat que mirava cap al nord, cap a les terres valencianes, on el cartó i la fusta ja s'havien fet art. Alacant, però, no volia ser una còpia; volia ser el seu propi reflex sota el sol de juny. Es necessitava una espurna que encenguera l'orgull local, que transformara la vella tradició d'hivernacles i cendres en una oda a l'estètica i la sàtira.

En aquell context de canvi, entre la Dictadura que defallia i una societat que bullia de ganes de llibertat creativa, Alacant era un bosc sec esperant la primera flama. Només feia falta algú capaç d'unir la voluntat del poble amb la visió de l'artista, convertint el foc de carrer en el monument de tota una ciutat.

Concentra en un sobre tancat que guarda el secret millor guardat de la ciutat.

Quan la veu ressona per l'altaveu i pronuncia el nom de la triada, Alacant sencera esclata. En eixe instant, la candidata deixa de pertànyer a la seua foguera per a passar a ser de tots els alacantins. Amb la Proclamació oficial dies després, i la imposició de la banda que l'acredita com a representant màxima, s'inicia un regnat que no és de poder, sinó de servei i devoció. La Bellea del Foc ja no és només una dona; és el símbol vivent que ens recordarà, durant tot un any, per què cremem el nostre cor cada nit de Sant Joan.

El Fil de la Memòria: La Indumentària Tradicional Alacantina

Parlar de la indumentària a les Fogueres és parlar d'un poema teixit a mà, d'una herència que es transmet de generació en generació com un secret preciós. El trage d'alacantina no és una simple vestimenta festiva; és el reflex d'una història marinera i llauradora que va saber transformar la roba de gala dels nostres avantpassats en el símbol d'un poble que s'engalana per a rebre el solstici. Cada peça, cada fermall i cada encaix tenen una raó de ser, una partitura visual que culmina en una estètica única al món.

La peça central, el trage de nòvia alacantina, és una joia de la indumentària valenciana que a Alacant adquireix matisos propis. El cos, ajustat i elegant, sosté el pes de la falda —el guardapeu—, un esclat de seda, domàs o espolí on les flors i els motius ornamentals narren la riquesa del nostre camp. Sobre el pit, el mantelete de fina punta i els brodats en or o plata dibuixen una silueta de distinció que es completa amb el davantal, sempre en harmonia, creant un conjunt on la llum del sol d'Alacant sembla quedar atrapada entre els fils de metall noble.

Però, sens dubte, el que dota a la nostra dona d'una aura mística i inconfusible és la mantellina. Blanca com l'escuma de la mar per a les Belleses, s'alça sobre el cap amb una delicadesa que emmarca el rostre en un halo de puresa i festa. És l'element diferenciador, eixa peça que, quan es mou al compàs de l'Ofrena, sembla una vela llatina navegant pels carrers de la ciutat. Juntament amb la joieria tradicional —les arracades de polissó i el joier al pit—, la indumentària es converteix en un tresor vivent que ens parla de l'orgull de ser d'ací.

I no podem oblidar la figura del foguerer, que amb la seua brusa i el mocador al coll en els moments de treball, o amb el trage de gran gala en els actes oficials, aporta la sobrietat i el contrast necessari. La indumentària masculina, amb els seus jupetins de colors i les seues calces, ens recorda l'arrel llauradora d'una festa que no oblida d'on ve. Vestir-se d'alacantí o d'alacantina és, en definitiva, un acte de respecte; és posar-se la pell de la tradició per a dir-li al món que, a Alacant, el passat i el present caminen de la mà, fil a fil, cap a la nit més eterna de l'any.

Els Segells de la Dignitat: Simbolisme Institucional

Ser la Bellea del Foc no és només ostentar un títol; és convertir-se en la custòdia d'uns símbols que parlen per si sols i que, al llarg dels decennis, han adquirit una dimensió gairebé mística. Quan Alacant contempla la seua representant, no veu només una dona, sinó el conjunt de relíquies civils que l'acrediten com la veu de la festa. Són elements que, en tocar la seua pell, transformen a la persona en institució.

El símbol més preuat i recognoscible és, sens dubte, la Banda. Més que una franja de tela amb els colors de la ciutat o de la festa, la banda és l'abraçada de tot un poble. Quan s'imposa sobre l'ombreira el dia de la Proclamació, es segella un compromís de fidelitat eterna. En ella penja l'escut d'Alacant, brodat amb el cor i la precisió de les mans artesanes, recordant que qui la porta és l'ambaixadora de la nostra llum allà on vaja. És una distinció que pesa, no pel seu material, sinó pel sentiment de responsabilitat que comporta.

L'altre gran element, exclusiu de la nostra festa, és el Joier. Si bé el trage de nòvia alacantina és ja de per si una joia, el fermall institucional que lluu la Bellea del Foc en el seu pit és l'emblema del seu regnat. Representa la flama i la ciutat, un disseny que ha evolucionat però que manté eixa essència de metall noble que brilla sota el sol de juny i es pantaixa sota el reflex de les primeres flames de la nit de Sant Joan.

Finalment, trobem la Mantellina Blanca. En el protocol de la festa, aquest element marca una jerarquia de puresa i de focus visual. Mentre que les dames i altres representants poden lluir diferents tons o la mantellina negra segons l'acte, la blancor immaculada de la mantellina de la Bellea del Foc és el far que guia la processó de l'Ofrena. És el símbol de la distinció màxima, eixa vela de puntes que, quan s'alça cap al cel davant la Mare de Déu del Remei, ens recorda que la festa és, per damunt de tot, un acte de lluminositat i respecte.

Eixos símbols —la banda que l'abraça, el joier que la il·lumina i la mantellina que l'envolta— són els que converteixen el seu pas en història. Són els objectes que, un cop acabat l'any, reposaran en una vitrina com el testimoni mut del temps en què eixa dona fou l'ànima de tot un poble.

La Guàrdia de la Flama: El Paper de les Dames d'Honor

En l'imaginari de la festa, cap figura resplendeix en solitari. Si la Bellea del Foc és el cim del sentiment alacantí, les seues Dames d'Honor en són el suport indispensable, la cort que dignifica cada acte i l'equip que transforma un regnat en una experiència compartida de germanor. El seu paper va molt més enllà del protocol: elles són les amigues, les confidentes i les ambaixadores d'una ciutat que necessita set veus per a cantar a l'uníson les seues lloances al foc.

Ser Dama d'Honor de la Bellea del Foc —ja siga en la seua versió adulta o infantil— és un privilegi que naix de la mateixa il·lusió que el de la màxima representant. Juntes formen un grup indissoluble, una xicoteta família que recorre Alacant de punta a punta, des de les primeres despertades fins a les recepcions més solemnes. La seua presència aporta equilibri i riquesa visual a la festa; amb les seues mantellines i els seus trages de colors variats, creen eixe mosaic cromàtic que tant caracteritza les nostres desfilades i que fa que el pas de la comitiva oficial siga un espectacle de tradició en moviment.

La funció de la Dama és la de l'acompanyament actiu. En els moments de cansament, són elles les que mantenen el somriure; en els moments d'emoció desbordada, com l'Ofrena de Flors, són el mocador que eixuga les llàgrimes i la mà que sosté el ram amb fermesa. Representen la diversitat dels barris d'Alacant, ja que cadascuna d'elles porta en el seu interior l'orgull de la seua pròpia foguera, unint les sensibilitats de tota la ciutat en una sola cort de distinció.

Al final de l'any, el vincle que se forja entre les Dames i la seua Bellea és, potser, el llegat més bonic de la festa. Són set dones que acaben parlant el mateix llenguatge, que han compartit el mateix sol i la mateixa pólvora. Perquè, encara que només una porta la banda que l'acredita com a representant màxima, les set són, als ulls del poble, les guardianes de la tradició i el reflex de la dona alacantina que viu per i per a la seua nit de Sant Joan

Els Actes Oficials

El Miracle a la Vorera: La Plantà com a Ritual

Hi ha un moment exacte en què Alacant deixa de ser una ciutat per a convertir-se en un escenari de somnis: la nit de la Plantà. No és només un treball de muntatge o una tasca de fusteria; és un ritu de pas, el part dolorós i joiós alhora d'una obra que ha viscut mesos en la foscor del taller i que, de sobte, s'enfronta a la llum de les estrelles de juny. Quan el primer camió descarrega les peces que formaran el monument, el barri sencer conté l'alè, sabent que el cicle del foc ha començat de debò.

La Plantà és, per damunt de tot, un acte de fe col·lectiva. És el ritual on es fonen el suor de l'artista i la il·lusió dels foguerers. En eixa nit de sopars a la fresca, d'olor a vernís i de soroll de grues, la jerarquia s'esvaeix: el president ajuda a carregar un cavallet, la Bellea observa amb ulls brillants com creix el seu remat, i els veïns treuen el cap per les finestres per a endevinar la forma d'aquella sàtira que els farà riure l'endemà. És el triomf de l'esforç humà sobre la matèria; veure com les peces encaixen amb precisió mil·limètrica és contemplar una dansa de gegants que es posen dempeus per a protegir la seua demarcació.

Aquest ritual té un component de catarsi i sacrifici. L'artista foguerer, convertit en arquitecte del vent, lluita contra el rellotge i el cansament per a polir cada detall, per a tapar cada junta i per a assegurar que la seua obra lluisca impecable quan el sol de l'endemà la batege oficialment. És una nit en blanc on el soroll de les maces i els crits de "amunt!" formen la simfonia prèvia a la festa. Quan l'últim ninot es col·loca en el seu lloc i l'arena blanca s'escampa per la base per a tapar les ferides de l'asfalt, la Foguera ja no és només fusta i cartó: ja té

Plantar una foguera és, en essència, un acte de rebel·lia contra la quotidianitat. És ocupar l'espai que abans era dels cotxes i el tràfec per a instal·lar-hi la bellesa i la crítica. Per això, quan la ciutat s'esperta l'endemà de la Plantà, Alacant és una altra: és un bosc de colors on cad cantonada ens regala una sorpresa, recordant-nos que, gràcies a eixe ritu nocturn i silent, el miracle s'ha tornat a produir una vegada més sota el cel de Sant Joan.

*La Simfonia del Tro:
La Mascletà entre
la Tècnica i l'Emoció*

La Simfonia del Tro: La Mascletà entre la Tècnica i l'Emoció

Si hi ha un moment en què Alacant recupera el seu pols més primitiu i vibrant, és quan el rellotge marca les dues de la vesprada i el silenci es trenca sota el sol de justícia de juny. La Mascletà no és soroll; és una arquitectura invisible de so, una simfonia on els instruments són el salnitre, el sofre i el carbó. Per a l'alacantí, acudir a la cita amb la pólvora és un ritual de purificació on el cos s'abandona a una vibració que va més enllà de l'oïda: és el cor el que repica al ritme dels trons.

En el terreny de la tècnica, la Mascletà és una obra d'enginyeria pirotècnica d'una precisió mil·limètrica. El mestre pirotècnic, com un director d'orquestra davant d'una partitura de metxa i foc, dissenya un crescendo emocional que comença amb els primers avisos, segueix amb el cos de la mascletà —on el ritme ha de ser constant i decidit— i culmina en el terratrèmol final. Cada grup de trons, cada xiulit i cada esclat de color en el cel té la seua funció: preparar l'esperit per a eixa apoteosi de potència que fa trontollar els edificis i les ànimes.

Però, per damunt de la tècnica, hi ha l'emoció. La Mascletà és l'acte on la ciutat es reconeix en la seua força. És el moment en què la gent s'amuntega, tancant els ulls i obrint la boca per a deixar que l'ona expansiva els travesse. Hi ha una bellesa salvatge en el fum blanc que inunda la plaça, en l'olor a pólvora cremada que s'impregna en la pell i en el crit unànim del poble quan l'últim tro, eixe que anomenem "el de gràcia", posa punt final al deliri.

Per a la Bellea del Foc, pronunciar la mítica frase: "Senyor pirotècnic, pot començar la mascletà", és obrir la porta a un estat de catarsi col·lectiva.

En eixe instant, la tècnica es rendeix a l'emoció i Alacant sencera es torna una sola vibració. Perquè en la "Terreta", sabem que la pólvora és el perfum de la nostra festa i que, sense eixe terratrèmol que ens fa sentir vius, el solstici de Sant Joan no seria més que un canvi d'estació, i no la gloriosa victòria de la llum i el so que ens defineix com a poble.

L'Harmonia dels Barris: L'Entrada de Bandes

Si la Plantà és el miracle de la forma, l'Entrada de Bandes és el miracle del so. Hi ha un matí màgic en què Alacant es desperta amb una cadència diferent, on el silenci del tràfec diari és substituït pel redoble del tabal i el ressò metàl·lic de les trompetes. És l'acte on cada comissió, des de la més cèntrica fins a la més allunyada, convergeix en el cor de la ciutat per a presentar les seues credencials sonores i dir, amb l'orgull ben alt, que el seu barri ja està en festes.

Desfilant en l'Entrada de Bandes és caminar sobre un tapís de lloances. Cada foguera camina darrere de l'estendard que l'identifica, amb la seua Bellea i les seues Dames obrint pas amb un somriure que il·lumina la ciutat més que el mateix sol de juny. Però el vertader motor d'aquesta desfilada és la música. Les bandes, vingudes de tots els racons de la nostra geografia, fan vibrar els carrers amb els pasdobles més emblemàtics. És una explosió de vida on la brusa foguerera es converteix en l'uniforme de la felicitat, i on el públic, amuntegat a les voreres, no pot evitar seguir el ritme amb els peus o amb el cor.

Aquest acte té un component de germanor inigualable. És el moment de les abraçades entre comissions, de l'intercanvi de somriures entre músics i festers, i de la desfilada desenfadada on la sàtira dels barrets i l'enginy dels foguerers es fonen amb la solemnitat de la indumentària oficial. L'Entrada de Bandes és el gran aparador de la vitalitat d'Alacant, una demostració de força col·lectiva on es demostra que les Fogueres són, per damunt de tot, una celebració de la convivència i de la cultura popular.

Quan la darrera banda arriba a la Tribuna Oficial i les Bellees del Foc reben l'homenatge de tota la ciutat, l'aire queda impregnat d'una melodia que ja no ens abandonarà fins a la nit de la Cremà. L'Entrada de Bandes és, en definitiva, el preludi necessari, el crit d'alegria que ens convida a llançar-nos al carrer i a viure la festa amb la intensitat de qui sap que, en aquests dies, Alacant no camina, sinó que desfila al ritme del millor dels nostres pasdobles.

El Camí de la Seda i el Clavell: La Dimensió Religiosa de l'Ofrena

Si les Fogueres són el triomf de la llum i la sàtira, l'Ofrena de Flors a la Mare de Déu del Remei és el recer de la fe, el moment en què la festa s'agenolla davant la seua Patrona. Quan Alacant es vesteix de seda i es posa la mantellina per a caminar cap a la Catedral, la ciutat muda la seua pell: el soroll de la pólvora es torna melodia suau i el bullici de la barraca es transforma en un silenci carregat de promeses i agraïments. És, sens dubte, l'acte més íntim i espiritual de tot el calendari fester.

La dimensió religiosa de l'Ofrena transcendeix el simple acte formal. És un ritu de devoció que connecta el present amb les arrels més profundes de la "Terreta". Cada ram de flors que una alacantina sosté entre les seues mans no és només un ornament; és una pregària muda, un record per als que ja no hi són, o una petició de protecció per a la família i el barri. En creuar el llindar de la plaça de l'Ajuntament i enfilear el carrer Major, el pes de la tradició es fa patent en el rostre de les Belleses, on l'emoció continguda acaba, quasi sempre, esclatant en llàgrimes en mirar els ulls de "La Remediadora".

El tapís que es va teixint amb milers de clavells és la representació visual d'una devoció col·lectiva. Flor a flor, l'aroma d'Alacant es concentra als peus de la seua Patrona, creant un mantell que simbolitza la unió de tots els districtes en una sola fe. No importa la mida de la foguera ni la categoria del monument; davant de la Mare de Déu del Remei, totes les comissions són iguals, unides per un sentiment que va més enllà del cartó i la fusta: l'amor filial a la figura que custodia la nostra ciutat des de fa segles.

Per a la Bellea del Foc, tancar l'Ofrena és el moment de màxima transcendència del seu regnat. En eixe instant, ella no representa només una festa, sinó l'ànima d'un poble que sap que la flama de Sant Joan es purifica davant l'altar. L'Ofrena ens recorda que, per davall de la cendra i la festa, batega un cor devot que necessita agrair a la Mare de Déu cada alegria viscuda. És el punt on el sagrat i el profà es donen la mà, deixant en l'aire una fragància a clavell i a santedat que ens prepara per a la nit més sagrada del foc

La Belleza del Foc, Adriana Vico, en l'Ofrena de Flores de Fogueres 2025. Diari d'Alacant

La Mort que Dona Vida: La Cremà com a Simbolisme Purificador

Arriba la mitjanit del 24 de juny i Alacant conté l'alè. Després de dies de música, pólvora i convivència, el cel s'il·lumina amb la palmera blanca des de dalt del Benacantil, el senyal ancestral que ens indica que el temps ha arribat. La Cremà no és, malgrat el que puga paréixer, un acte de destrucció; és el ritu de purificació més profund de la nostra cultura mediterrània, la culminació d'un sacrifici col·lectiu on l'art es lliura al foc per a tancar un cicle i obrir-ne un de nou.

El foc de la nit de Sant Joan té una doble naturalesa. D'una banda, és la flama que devora la sàtira i la crítica: en cremar els ninots, cremem també les nostres misèries, els problemes de l'any i tot allò que ens ha fet mal. És una catarsi de cendra; el poble riu davant el foc perquè sap que, en eixe instant, s'està alliberant de les seues càrregues. Però, d'altra banda, és un foc que ens fa plorar. En veure com les flames abracen el remat que l'artista ha modelat amb tanta cura, sentim la fragilitat de la bellesa i la fugacitat de la vida.

Per a la Belleza del Foc i la seua comissió, la Cremà és un moment de veritat absoluta. Quan ella encén la mecha que conduirà la flama cap al cor del monument, està complint amb el seu destí. Les llàgrimes que corren per les galtes de les nostres dones mentre el foc es fa amo del carrer no són de tristesa, sinó de devoció. Són llàgrimes per l'esforç compartit, per la germanor del racó i per la melancolia de saber que allò que ha sigut el seu món durant un any es converteix, en qüestió de minuts, en un record d'or.

L'enmig d'eixa calor sufocant, apareix la "Banyà". L'aigua dels bombers, en contacte amb el foc, crea un diàleg d'elements que retorna l'alegria al carrer. És el contrast necessari: la purificació pel foc i el bateig per l'aigua. Quan l'última biga de fusta cau i només queda una catifa de brases roents sobre l'asfalt, Alacant no sent el final. Al contrari, en eixe mateix instant, mentre l'olor a fusta cremada encara sura en l'aire, el

El Llum d'una Estirp: El Foc com a Ànima Mediterrània

Per a entendre la nit de Sant Joan a Alacant, cal mirar més enllà de la cendra i el cartó. Cal mirar cap a l'horitzó blau de la nostra mar. El foc de les Fogueres és, en essència, el crit d'una civilització mediterrània que, des de temps immemorials, ha utilitzat la flama com el vincle sagrat entre la terra i el cel. No som fills de l'atzar, sinó d'una estirp de pobles que sempre han cregut que el foc té el poder de detindre el temps i renovar l'esperança.

En aquesta riba de la Mediterrània, el foc no es viu amb por, sinó amb una familiaritat quasi fraternal. És el foc del solstici, eixe sol d'estiu que arriba al seu zenit i que nosaltres, amb una herència pagana i mística alhora, volem imitar als nostres carrers. Alacant, com ho feren abans grecs i romans, encén fogueres per a donar força al sol, per a celebrar que la vida triomfa sobre la foscor i per a recordar que som un poble fet de llum. El nostre foc és solar, és diürn i és vital; és una flama que no busca destruir, sinó il·luminar la foscor dels nostres propis errors.

Aquest element mediterrani ens dota d'una manera única de viure el carrer. Mentre altres cultures celebren la seua espiritualitat en la intimitat dels temples, l'home i la dona de la "Terreta" treuen el seu altar a la vorera. La Foguera és el nostre monument a la convivència, un tòtem al voltant del qual compartim el pa, el vi i la paraula. Som la cultura de la plaça, de la conversa a la fresca i del cercle al voltant de la foguera. Eixa flama és el fil invisible que ens uneix a altres pobles de la mar, des de les costes de Provença fins a les illes gregues, tots units per eixe atavisme de cremar el passat per a beneir el futur.

Per això, quan mirem la Cremà, no estem veient només una tradició local; estem sentint el batec de milers d'anys d'història. El foc mediterrani és generós: ens demana que ens desprenguem de la bellesa material per a quedar-nos amb l'essència de la festa. És la lliçó de la nostra mar: tot canvia, tot flueix, i com les onades que tornen a la platja, el foc sempre torna cada juny per a recordar-nos que, mentre tinguem una espurna de germanor, Alacant mai deixarà de brillar.

El Racó: Sociologia Foguerera

El Racó: Sociologia Foguerera i el Batec entre Generacions

Si el carrer és l'escenari de la festa, el Racó és la seua llar. Més enllà de la carpa, de les canyes o de la música que ressona a tota hora, el Racó és un espai sagrat on es produeix un dels fenòmens més bells de les Fogueres: la convivència intergeneracional. En aquest rectangle d'asfalt que cada barri reclama com a propi, el temps sembla detindre's per a permetre que el passat, el present i el futur de la festa compartisquen un mateix somriure i una mateixa herència.

Dins del Racó, les barreres de l'edat s'esvaeixen sota el mantell de la germanor. És el lloc on el veterà, eixe foguerer que guarda en la memòria les formes de les fogueres de postguerra, transmet al jove la litúrgia de l'ofici: com nugar-se correctament el mocador, com entendre la sàtira d'un monument o com respectar el silenci emocional de l'Ofrena. No hi ha escola de fogueres més autèntica que la taula correguda d'un dinar al Racó, on la paraula de l'ancià es respecta com una llei no escrita i l'energia de la joventut és el motor que manté viva la flama.

Aquesta sociologia foguerera es manifesta en els detalls més quotidians. És veure a la xiqueta que, vestida de nòvia alacantina, aprén a caminar amb elegància seguint els passos de la seua mare i de la seua àvia. És el treball conjunt en què el pare i el fill descarreguen les caixes de coca amb tonyina o munten el decorat del recinte. En el Racó, la família consanguínia es fon amb la família foguerera; ací tots som fills d'un mateix barri i nets d'una mateixa tradició.

El Racó és, en definitiva, el lloc on la festa es fa eterna perquè es transmet pell a pell. És el refugi on el jove aprén que les Fogueres són molt més que quatre dies de gresca; són un compromís de vida, un relleu que es rep amb orgull i que es lliurarà, anys després, amb la mateixa devoció. En aquest espai de convivència, Alacant ens ensenya que, mentre una mà vella guie una mà infantil cap a la metxa d'una traca, el foc de Sant Joan mai s'apagarà.

L'Arquitectura de l'Esforç: Com es Finança un Somni

Diu el refrany que "per Sant Joan, les penes se'n van", però perquè eixes penes es convertisquen en art i música, una comissió ha de treballar amb la precisió d'un rellotger durant tres-cents seixanta-cinc dies. El finançament de la festa és, potser, la part menys poètica als ulls del visitant, però és la més heroica per al foguerer de carrer. Cada monument que s'alça cap al cel d'Alacant és el resultat d'una gegantina gesta econòmica col·lectiva, on cada moneda arreplegada té darrere una història de sacrifici i estima pel barri.

El cor d'aquest engranatge són les quotes dels comissionats. Eixe xicotet degoteig mensual de les famílies foguereres que, mes rere mes, prioritzen la seua festa per damunt d'altres luxes. Però les quotes són només el fonament; sobre elles s'edifica un castell d'activitats enginyoses per a omplir la caixa: les rifes de paneres per Nadal, la venda de loteria on cada número porta l'esperança de plantar en una categoria superior, i els llibrets de propaganda on el comerç del barri —la perruqueria, el bar de la cantonada o la farmàcia— aporta el seu granet d'arena demostrant que la Foguera és el motor que fa bategar l'economia local.

No podem oblidar la figura del donatiu i la publicitat. L'habilitat de la comissió per a buscar patrocinadors i col·laboradors és vital, especialment en les categories més altes, on el pressupost del monument pot arribar a xifres que maregen. Però fins i tot en la foguera més modesta, l'acte de demanar "la voluntat" per les cases és un exercici d'humilitat i de connexió amb el veïnat. És el moment en què el barri s'implica, entenent que eixa foguera que cremarà davant de casa seua és, en realitat, un poc de cada veí.

Finançar una comissió és, en definitiva, un exercici de fe i resistència. Quan arriba juny i veiem les bandes de música desfilar i el monument plantat en tota la seua glòria, el tresorer de la foguera sospira amb alleujament, sabent que cada cèntim ha valgut la pena. Perquè a Alacant hem après que el millor pressupost no és el que té més zeros, sinó el que s'ha construït amb la unió de tot un grup de persones que saben que, per a fer història amb el foc, primer cal treballar dur sota l'ombra.

El Sabor del Solstici: Alquímia de Sal, Sucre i Mistela

Si les Fogueres foren un gust, serien sens dubte el contrast entre el salat de la mar i la dolçor de la fruita madura. La gastronomia foguerera no és una simple qüestió d'aliment; és un ritual compartit, una litúrgia que es viu al voltant d'una taula de fusta al Racó o a la Barraca, davall l'ombra dels pins o la lona de la carpa. És el combustible de la festa, el que ens permet aguantar el ritme dels dies i el que ens recorda, a cada mos, que estem en la millor època de l'any.

La reina absoluta de la festa és la Coca amb Tonyina. No hi ha nit de la Plantà que no estiga perfumada per l'olor d'aquesta coca tapada, on el sofregit de ceba, tonyina de sorra i pinyons, amb eixe toc inconfusible d'anís, crea una harmonia que és pur Alacant. Menjar-se un tros de coca, encara tèbia, mentre es contempla com puja el remat del monument, és el primer acte oficial de qualsevol foguerer que se preue. És una tradició que ens lliga a la nostra herència marinera, un mos potent i saborós que ens prepara per a la batalla de pólvora que vindrà.

I per a acompanyar la salinitat de la coca, la natura ens regala les Bacores. Són la fruita del desig, el primer fruit de la figuera que arriba just quan el calor apreta. La seua carn melosa i fresca és el contrapunt perfecte; a Alacant sabem que no hi ha berenar més autèntic que eixe maridatge entre el salat del pastís i el dolç natural de la bacora. És un equilibri ancestral, gairebé poètic, que ens parla de la saviesa dels nostres avantpassats per a gaudir dels productes de la terra en el seu moment precís.

Tot aquest festí es tanca, com no pot ser d'una altra manera, amb un gotet de Mistela ben freda. Aquest vi dolç, herència de les nostres vinyes de la Marina i l'Alacantí, és l'esperit de la sobretaula, el líquid que deslliga la llengua per a la tertúlia i que ens banya la gola després dels crits de "visca Alacant!". Amb la mistela, el temps s'atura al Racó; és el moment de les anècdotes, dels riures i de la germanor. La nostra gastronomia és, en definitiva, la celebració de la vida: una barreja de sabors que, com la mateixa festa, és intensa, autèntica i profundament mediterrània.

El Racó: La Micro-societat de l'Asfalt

Si un antropòleg s'endinsara en la foscor d'un Racó a mitjanit, no hi veuria només una celebració, sinó un catàleg de rituals atàvics que ens defineixen com a poble. El Racó funciona com un ecosistema on cada element té una funció simbòlica: des de la disposició de les taules corregudes, que imposen una democràcia del paladar, fins al "sopar de cabasset", on la generositat de compartir el que cadascú porta de casa esdevé un acte de comunió quasi sagrada.

Un dels trets etnogràfics més singulars és el llenguatge propi. Al Racó es parla un idioma que barreja el lèxic tècnic del monument —remat, ninot, plantà— amb expressions d'una "retranca" purament alacantina. És ací on es produeix la transmissió oral de la memòria del barri: les històries de la foguera que l'any de la riuada es va salvar, o la crònica d'aquella Bellea que va fer plorar a tota la comissió en l'Ofrena. Aquestes narracions, transmeses de sobretaula en sobretaula entre gotets de mistela, són les que formen la vertadera columna vertebral de la nostra identitat.

L'estètica del Racó també és un camp d'estudi fascinant. La decoració amb murta i canyes, que perfuma l'aire amb una olor que ens transporta directament a l'horta, és un lligam directe amb el nostre passat agrícola. Fins i tot la indumentària de "faena" —la brusa negra o de colors, el mocador nugat al coll amb mestria i el poliment dels pins— marca una pertinença a la "tribu" del barri. El Racó és, en definitiva, l'últim refugi de la cultura popular espontània, un espai on el temps no es mesura per hores, sinó pel ritme de les traques i la cadència dels pasdobles que floten en la pols de l'asfalt.

El Llibret com a Gènere Literari

El Llibret com a Gènere Literari: La Paraula que No Crema

Si el monument és un art efímer que neix per a morir en la flama, el llibret és el seu fill immortal. És la memòria escrita, la crònica que sobreviu a la cendra i que permet que, dècades després, puguem recordar què pensàvem, com reïem i què ens preocupava en un juny determinat. El llibret de foguera no és només un programa d'actes; és un gènere literari amb veu pròpia, un espai de llibertat on la poesia, la sàtira i la història s'uneixen per a donar sentit a tot el que passa al carrer.

L'origen del llibret a Alacant és gairebé tan antic com la mateixa festa oficial. Des d'aquell llunyà 1928, les comissions varen sentir la necessitat d'explicar el contingut dels seus monuments. En un principi, eren publicacions modestes, quasi fullets, que tenien una missió fonamentalment didàctica: l'explicació i relació de la foguera. Com que la crítica era sovint punyent i plena de dobles sentits, el llibret servia de guia per al visitant, descrivint en vers —sovint en un valencià graciós i popular— què volia dir cada ninot i quina era la burla que s'amagava darrere del cartó.

Amb el pas dels anys, eixe xicotet llibret de butxaca va anar guanyant en complexitat i ambició. Autors i poetes locals trobaren en aquestes pàgines un altaveu per a la seua creativitat, transformant l'explicació de la foguera en autèntics certàmens de poesia festiva. El llibret es va convertir en un objecte de col·leccionista, un compendi d'articles de recerca històrica, de salutacions institucionals i de fotografies que capturaven la bellesa de les nostres dones i l'esforç dels nostres artistes.

Així, el llibret va passar de ser un simple llistat d'anuncis i actes a ser l'ànima intel·lectual de la foguera. És el lloc on la paraula es fa tan forta com la fusta del monument. Avui, en ple segle XXI, el llibret continua sent eixe tresor de paper que els foguerers guarden amb gelosia en les seues prestatgeries, sabent que, encara que el foc s'ho emporte tot la nit de Sant Joan, el que s'ha escrit amb el cor i s'ha imprès amb orgull, romandrà per sempre en la història viva d'Alacant.

Hemeroteca digital d'Arxiu Municipal de l'Ajuntament d'Alacant

LA LLENGUA DEL FOC: EVOLUCIÓ DEL VALENCIÀ EN ELS LLIBRETS

El Llibret com a Gènere Literari

El Llibret com a Gènere Literari: La Paraula que No Crema

Si el llibret és la memòria de la festa, el valencià és el seu codi genètic. Al llarg de quasi un segle, la presència de la nostra llengua en les pàgines de la festa ha sigut un espill de la realitat social d'Alacant, passant de ser una eina purament satírica i popular a convertir-se en un element de prestigi cultural i de reivindicació de la nostra identitat més profunda.

En els inicis de la festa, el valencià era la llengua natural de l'"explicació i relació". Aquells primers llibrets destil·laven un valencià viu, de carrer, ple d'alacantinismes i frases fetes que buscaven la complicitat del veí. Era un valencià fonètic, escrit sovint sense una norma acadèmica fixa, però amb una força expressiva inigualable per a la burla i el doble sentit. En aquells versos, la llengua era el punyal que millor tallava la realitat política i social del moment, demostrant que per a riure's de la vida, Alacant sempre ha preferit fer-ho en la seua llengua mare.

Amb el pas dels decennis, especialment durant la segona meitat del segle XX, el valencià va viure una època de resistència en el paper. Mentre la part oficial i els articles de fons es castellanitzaven, la poesia festiva es mantenia fidel al valencià, com si la sàtira i la rima no pogueren respirar en cap altra llengua. El llibret es va convertir, així, en un dic de contenció, un dels pocs llocs on la paraula alacantina seguia impresa amb orgull, mantenint viva la flama del parlar de la "Terreta" en un entorn que canviava ràpidament.

Arribats a l'actualitat, vivim una primavera literària. L'evolució cap a la normativització ha donat als llibrets una qualitat i un rigor acadèmic sense precedents. Avui, les comissions s'esforcen per cuidar l'ortografia i la gramàtica, entenent que un llibret ben escrit en valencià és un signe de qualitat i de respecte a la cultura. Des de les explicacions dels ninots fins als articles d'investigació, la llengua ha recuperat el seu espai com a vehicle de cultura elevada, sense perdre mai eixa espurna de gràcia i proximitat que ens defineix. El valencià en el llibret ja no és només el record d'un passat, sinó la garantia d'un futur on Alacant continua explicant-se al món amb la seua pròpia veu.

Hemeroteca digital d'Arxiu Municipal de l'Ajuntament d'Alacant

El Certamen de la Paraula: La Competició dels Llibrets

Darrere de cada llibret hi ha una ambició que va més enllà del simple record imprès: el desig de l'excel·lència literària. Des de fa dècades, les comissions alacantines participen en una "batalla de paper" on la qualitat dels textos, la recerca històrica i el disseny gràfic se sotmeten al judici d'experts. Guanyar un premi de llibrets és, per a una foguera, el reconeixement que la seua tasca cultural té el mateix valor que la seua tasca festiva, elevant el nom del barri a l'Olimp de les lletres alacantines.

En aquest escenari de sana competència, dues institucions han marcat el camí. D'una banda, la Federació de Fogueres, que amb els seus premis anuals incentiva a les comissions a millorar cada any les seues publicacions, valorant des de la coberta fins a l'últim vers de l'explicació. Guanyar el primer premi de la Federació és el somni de qualsevol delegat de cultura; és el segell que acredita que eixe llibret és la crònica perfecta d'un juny inoblidable. D'altra banda, no podem oblidar el prestigi històric del concurs de Lo Rat Penat, una institució que des de València ha premiat durant més d'un segle la poètica i la puresa de la llengua en els llibrets de tot el territori, unint la tradició de les falles i les fogueres sota un mateix mantell literari.

Aquests concursos han obligat els llibrets a evolucionar. Ja no basta amb un llistat de noms i fotos; ara cal presentar un objecte editorial de luxe. La competició ha portat a la creació de llibrets temàtics que són autèntiques monografies etnogràfiques, amb col·laboracions d'historiadors, poetes de renom i dissenyadors d'avantguarda. És una roda que mai s'atura: cada premi obtingut és un impuls per a la comissió de l'any vinent, generant una sana rivalitat que ha convertit el llibret alacantí en un referent de la cultura popular a tota la Comunitat.

Al final, encara que els estandards i els diplomes llueixen amb orgull en els casals i racons, el vertader guanyador d'aquests concursos és el patrimoni d'Alacant. Gràcies a l'afany per millorar i per guanyar eixos certàmens, estem construint una biblioteca gegantina on el foc de Sant Joan queda capturat, negre sobre blanc, per a sempre. Perquè una foguera sense premi potser s'oblida, però un llibret guardonat és una joia que la cendra mai podrà ocultar.

Com a escriptor que ha esmolat la punta de la ploma per a traure els colors a la realitat, arribem a la que és, potser, l'essència més pura del text d'un llibret: eixa capacitat tan nostra de riure'ns de tot i de tots, començant per nosaltres mateixos. La sàtira no és només burla; és la venjança del poble a través de l'enginy.

Ací tens el relat sobre la Sàtira i el Vers Tradicional, amb tota la sal i el pebre del nostre parlar:

XXXII. L'Esmolada Veritat: Sàtira i Vers Tradicional

Si el monument és el cos de la festa, la sàtira n'és la llengua. Una foguera que no pica, que no cou o que no fa remugar, és una foguera que s'ha quedat a mitges. Però perquè eixa crítica no siga només un crit buit, Alacant ha sabut vestir-la amb la galania del vers tradicional. El llibret es converteix així en el "diari oficial" de la burla, on l'explicació de la falla o foguera es transmuta en una partitura de rimes assonants on la veritat es diu amb un somriure, però amb el punyal amagat sota la paraula.

La tradició de l'explicació en vers és un exercici d'enginy que ens connecta amb els antics joglars i amb el sànet. No es tracta de fer poesia culta i distant, sinó d'utilitzar el vers —sovint l'octosil·lab, el ritme natural del nostre cor— per a repassar la política local, els pecats de la ciutat o els embolics del barri. És ací on apareix la figura del poeta festiu, eixe personatge capaç de rimar "Alacant" amb "espant" i de fer que fins i tot el polític al·ludit no tinga més remei que riure mentre llegeix com li han tret els drapets al sol.

Aquesta sàtira en vers té un regust a poc-modernisme, eixe estil tan propi de la "millor terreta del món" que mescla la innocència amb la mala llet, la tendresa amb la ironia. El vers tradicional ens permet dir coses que d'una altra manera serien impertinents. En les pàgines del llibret, la rima actua com un lubricant per a la crítica: una veritat rimada entra millor i es recorda més. Qui no ha recitat de memòria eixa estrofa que, amb quatre línies, defineix millor el que passa a l'Ajuntament que qualsevol editorial de premsa?

En definitiva, el vers satíric és la garantia de la nostra llibertat. Mentre hi haja un poeta disposat a rimar una crítica i un llibret que s'atrevisca a imprimir-la, la festa seguirà sent l'altaveu d'un poble que no se sotmet. La sàtira és el que dona sentit al foc de la Cremà: cremem el cartó, sí, però també cremem les mentides i les arrogàncies gràcies a eixa estrofa mordaça que, un cop llegida, ja no es pot oblidar.

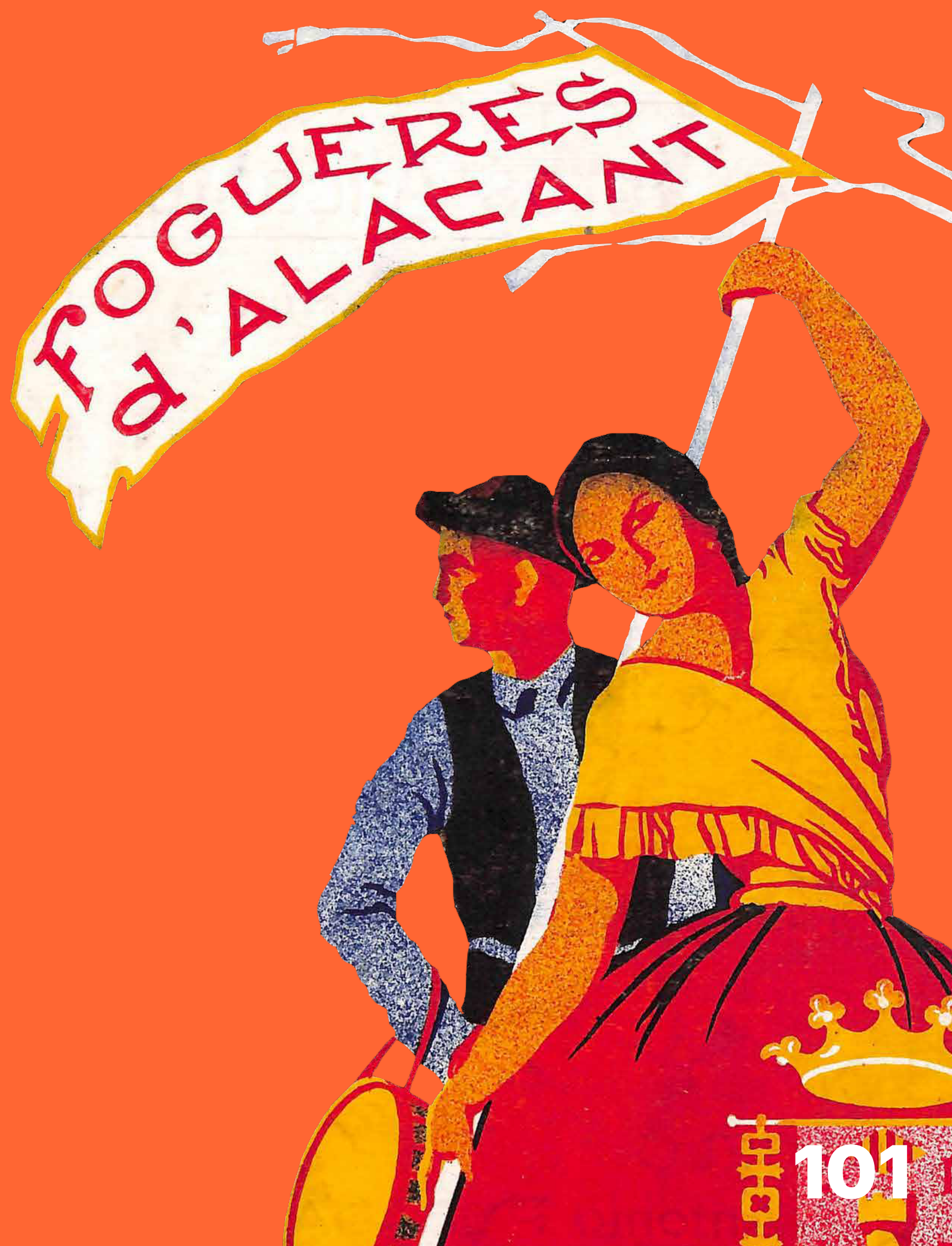
L'Arquitectura del Record: Maquetació i Identitat Visual

Si la paraula és l'ànima del llibret, la seua maquetació i identitat visual són el cos que la sosté i la fa present. En les últimes dècades, el llibret ha viscut una revolució estètica sense precedents, passant de ser un senzill recull de salutacions i anuncis a convertir-se en un objecte de disseny, una peça de col·leccionista que busca l'equilibri perfecte entre la modernitat de les arts gràfiques i la tradició que representa. Avui, obrir un llibret és endinsar-se en un univers visual on cada tipografia, cada espai en blanc i cada fotografia estan pensats per a narrar la festa sense necessitat de llegir una sola línia.

L'evolució visual del llibret és el reflex de l'evolució de la pròpia ciutat. Hem passat d'aquelles portades d'estètica clàssica, sovint dibuixades a mà amb motius de flames i nòvies alacantines, a propostes trencadores que utilitzen la il·lustració d'avantguarda, la fotografia artística i acabats especials com el relleu o l'estampació en or. La identitat visual d'una foguera comença en la portada del seu llibret: és la seua carta de presentació, el senyal que indica la personalitat de la comissió, ja siga aquesta més solemne, més satírica o decididament innovadora.

Però la bona maquetació és la que sap fer-se invisible per a servir al contingut. Un llibret ben maquetat és aquell que guia al lector a través dels nervis de la presentació, de l'emoció de les fotos de les belleses i de la profunditat dels articles d'investigació. L'ús del color, la tria del paper —eixe tacte que ens avisa que estem davant de quelcom especial— i la distribució de les imatges del monument formen un conjunt harmònic. A Alacant hem entès que el disseny no és un luxe, sinó una eina per a dignificar la nostra cultura popular, fent que la nostra festa siga capaç de competir en qualsevol prestatgeria amb les millors revistes d'art del món.

En definitiva, la identitat visual del llibret és la que fixa la imatge de la festa en la nostra memòria. Quan, d'ací a vint anys, tornem a fullejar aquestes pàgines, el disseny ens retornarà directament a l'estètica d'aquest 2026. Perquè, encara que les paraules contenen el que va passar, és la imatge i la forma del llibret la que ens recorda com se sentia, com brillava i quina calor tenia l'Alacant que va cremar en aquestes Fogueres.

FOGUERA
DIPUTACIÓ-RENFE
2026

Toni Pérez i Pérez

PRESIDENT DE LA DIPUTACIÓ D'ALACANT

Raúl García i Sánchez

PRESIDENT

És per a mi un orgull el poder estar al capdavant d'una Foguera com és la Foguera Diputació-Renfe. Treball, constància, sacrifici i temps, molt de temps és el que es necessita per a poder organitzar una comissió com la nostra. Tots sabem que els inicis mai són fàcils, però amb amor i passió per la festa oficial de la ciutat, al final val la pena.

70 anys complim ni més ni menys, un aniversari molt especial on renovem les il·lusions amb una nova junta directiva que m'acompanya en esta aventura de ser president. Tinc la sort de comptar amb 5 magnifiques persones per a manejar este vaixell i portar-lo a bon port. Adriana Vico, la nostra vicepresidenta, dona compromesa amb la festa, Bellea del Foc en 2025, apassionada i treballadora amb moltes ganes d'engrandir el nom de nostra Foguera. Ana Bel Sánchez, delegada de Federació, de la foguera com la que mes, involucrada i dona incansable amb ganes de donar tot el que té per a poder fer foguera. Elena García, secretària, Bellea del Foc 2012 amb una trajectòria impecable en la nostra comissió, organitzada, responsable i amb ganes que la seua foguera siga la millor del món. Juan Vico, tresorer, els números són la seua diversió, atrevit, singular i únic. Tenim clar que a fester no li guanya ningú i la seua il·lusió és la il·lusió de tots els components d'esta. I Sunny, la nostra delegada d'infantils, sempre amb un somriure, treballadora i amb ganes de fer als xiquets de la comissió, els més feliços del món. Sense ella, la Foguera no seria la mateixa.

La il·lusió la tenim des del moment que prenem possessió del càrrec, continuem mantenint a la Foguera en Categoria Especial tant en infantil de la mà de Sergio Alcanyís, com l'adulta, de les mans del Taller de Llongo. Amb Sergio ens llancem per primera vegada i hem encaixat a la perfecció, ja que no sabem qui té més il·lusió, si ell o nosaltres. Estem desitjant de veure-ho en l'avinguda de l'Estació per al gust de tots els xiquets i xiquetes que vinguen a visitar-nos. D'altra banda, el Taller de Llongo ens planta per quarta vegada consecutiva en la nostra avinguda. David ja és un més de nosaltres, és família, és amic i és comissionat, no podem estar més agraïts pel seu treball i per com fa de la seua il·lusió la nostra. Tenim clar que l'eix principal de la festa és la Foguera, i sempre tractarem que mai canvie. Us desitgem moltíssima sort per a enguany, però tenim clar que amb la vostra dedicació siga el que siga el resultat estarem contents.

Ha sigut un any dur i amb molts canvis que hem afrontat de la millor manera possible. Des d'ací volem donar les gràcies a la Federació de Fogueres per la seua impecable ajuda, asi com a l'Excel·lentíssim Ajuntament d'Alacant per la seua comprensió i disponibilitat. També volem donar les gràcies a l'Excel·lentíssima Diputació d'Alacant per estar sempre al nostre costat, per concedir-nos tot el seu suport, i sobretot per poder disposar dels seus meravellosos jardins en un lloc emblemàtic per al nostre acte més important que és la Presentació i Proclamació dels nostres càrrecs.

També m'agradaria donar les gràcies a tots els nostres patrocinadors, sense els quals este projecte i esta comissió no podria arribar on ha arribat. Gràcies pel vostre temps, pel vostre esforç i per voler fer la nostra foguera, una foguera referent a la ciutat.

Finalment, i els mes importants, la meua comissió, persones que ho donen tot sense buscar res a canvi, il·lusionats per veure aconseguits cada un dels assoliments als quals arribem, i sobretot amb ganes de fer festa i mantindre sempre visca la tradició. Gràcies per confiar en la meua per a presidir estos tres exercicis.

Sens dubte este 70 aniversari ve carregat de grans moments que perduraran en la memòria de nostra Foguera per sempre. Comencem a somiar, comencem a veure el resultat d'un gran any de treball i a gaudir de la millor festa del món en la millor ciutat del món.

Feliços Fogueres 2026.

Sara Beltrán i Cañadas

PRESIDENTA INFANTIL

Hola! Soc Sara, la vostra Presidenta Infantil.

Amb l'arribada de les Fogueres de Sant Joan, vull desitjar-vos a tots unes festes plenes d'il·lusió, alegria i moltíssims moments especials al costat de la vostra família i amics.

Espere que gaudiu de cada desfilada, cada mascletà, de la música, els colors i de la màgia que omplim els nostres carrers en estos dies tan bonics. Que mai falten els somriures, l'emoció, les tradicions i les ganes de passar-ho bé.

Les Fogueres són temps de compartir, de fer records inoblidables i de viure junts moments únics que guardarem sempre en el cor. I, per descomptat, també de gaudir d'una "cremà" plena d'emoció i sentiment.

Desitge de tot cor que estes festes estiguen plenes de felicitat, diversió i molta pólvora, però sobretot, de carinyo i bona companyia.

Felices Fogueres de Sant Joan!

QUADRE D'HONOR

**PRESIDÈNCIA D'HONOR A PERPETUÏTAT DE LA FOGUERA
DIPUTACIÓ-RENFE:**
EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT

PRESIDÈNCIA D'HONOR DE LA FOGUERA:
IL ·LUSTRÍSSIM SR.D. ANTONIO PÉREZ I PÉREZ
PRESIDENT DE L'EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT

FOGUERER D'HONOR:
IL ·LUSTRÍSSIM SR. D. CARLOS CASTILLO I MÁRQUEZ
ADJUNTO 2º DEL SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT
VALENCIANA

CREMADOR D'HONOR:
SRA. DOÑA PURIFICACIÓN GARCÍA I SIGNES
CREMADORA D'HONOR DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ RENFE
2026

PADRINA D'HONOR:
RAQUEL RUIZ I BIRLANGA
BELLEZA DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE 2025

QUADRE D'HONOR INFANTIL

PADRINA D'HONOR:
ELENA DE LAS CUEVAS I GARCIA
BELLEZA INFANTIL DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE 2025

COMISSIÓ 2026

RAUL GARCÍA I SÁNCHEZ **PRESIDENT**
ADRIANA VICO I MELGAR **VICEPRESIDENT**
ELENA GARCÍA I CABALLERO **SECRETARI**
JUAN VICO I SEGARRA **TESORER**
ANABEL SÁNCHEZ I AZNAR **DELEGAT FEDERACIÓ**
ASCENSION PÉREZ I GARCÍA **DELEGAT INFANTILS I JUVENILS**
ANA BEL SÁNCHEZ I AZNAR **DELEGAT LOTERÍA**
ANA MARIA RUIZ I SERRANO **DELEGAT PROTOCOL**
PAOLA MELGAR I REQUENA **DELEGAT DE BELLESES**
JOSÉ LUIS ROCHA I VELA **DELEGAT ARTISTIC**
SARA RODRÍGUEZ I FERNÁNDEZ **DELEGAT DE INDUMENTARIA**
RAQUEL RUIZ I BIRLANGA **DELEGAT DE XARXES SOCIALS**
MIGUEL ANGEL DELGADO I VIÑAS **DELEGAT DE ESPORTS**
ALEJANDRO BERENGUER I BODI **DELEGAT MONUMENTS**
EDUARDO MEDINA I CORRECHER **DELEGAT JURÍDIC**
JOSE ANTONIO GARCÍA I NAVARRO **DELEGAT DE RACÓ**
CHRISTIAN JESUS JUSTINIANO I FERNÁNDEZ **DELEGAT DE RACÓ**

COMISSIÓ 2026

VOCALS

SILVIA ABELLAN I CARCELEN
MARIA JOSE ABRIL I HITTA
ROSA MARIA ABRIL I PIZÁ
JAVIER APARICIO I ALCARAZ
BEGOÑA BAÑÓN I GÓMEZ
JULIO BARBA I LORENZO
EVA BASTANTE I BASTANTE
REMEDIOS BELTRAN I JUAN
BEGOÑA BELTRAN I TORREGROSA
INMACULADA BELTRAN I TORREGROSA
MERCEDES BELTRAN I TORREGROSA
CARLOS BELTRÁN I TORREGROSA
SERGIO BURLÓ I ASENSIO
SARA BURLÓ I GÓMEZ
ESPERANZA CABALLERO I PEÑA
ANDREA CALERO I ORTUÑO
JOSE ANGEL CANOVAS I MARTÍN
LUCIA CÁNOVAS I MARTÍN
RAQUEL CANTÓN I MATEOS
ASUNCION CASANOVA I MOLLA
PALOMA CATALÁ I COBOS
CRISTINA CATALÁN I GARCÍA
ANTONIO CENTENO I PÉREZ
CRISTINA CLIMENT I ASENSI
LORENA COLOMA I MAS
LOLA CORBI I MATEOS
CAROLINA CRESPO I MATEOS
PATRICIA CRESPO I MATEOS
EMMA CUENCA I LOPEZ
VICTORIA CUENCA I PÉREZ
MIGUEL DE LAS CUEVAS I BARBERA
CARLA DELGADO I CUENCA
VIRGINIA DOMINGO I GARCÍA
ARANZAZU ESTEBAN I MATEOS
ÁLVARO FERNÁNDEZ I ABRIL
PAULA FERNÁNDEZ I ABRIL
ROBERTO JOSE FERNÁNDEZ I SÁNCHEZ
ESPERANZA GARCÍA I CABALLERO
ISABEL GARCÍA I CABALLERO
JOSE GARCÍA I CARRATALA
LEYRE GARCÍA I CATALÁN
M^o REMEDIOS NURIA GARCÍA I DEL ALBA
JUAN MIGUEL GARCÍA I GOMIS
MARIA DEL CARMEN GARCÍA I MARTÍNEZ
MARIBEL GARCÍA I MARTÍNEZ
PURIFICACION GARCÍA I SIGNES

MARIA JOSE GARCÍA I TEROL
JOSE FRANCISCO GARCÍA I TORRES
JUAN JOSE GARCÍA I VALERO
ANTONIO GARCÍA-GRAJALVA I BERNAL
HECTOR ANTONIO GARCÍA-GRAJALVA I LUCAS
MIGUEL ÁNGEL GARRIDO I ESCLAPÉS
MARIA JOSE GIMENO I MALDONADO
MARIA GINER I POLO
MANUELA GINER I SÁNCHEZ
ANA GÓMEZ I ALIAGA
DIANA GÓMEZ I SANTONJA
FRANCISCO JOSÉ GRAU I BERNABÉ
ESPERANZA MACARENA GRAU I BOTELLA
IRENE GRAU I IBORRA
MARIOLA GRAU I IBORRA
ANGEL GUERRERO I COLOMA
MARIA DE LOS ANGELES GUIJARRO I MIRA
VICENTE HUESCA I RIBES
ALEJANDRA ICARDO I RUIZ
VICENTE IVORRA I CARRASCO
ESPERANZA JIMENEZ I GOMIS
PABLO LIEBANA I FERNÁNDEZ
BEGOÑA LOPEZ I JIMENEZ
MARIA CONCEPCION LUCAS I GONZALEZ
MANUEL ANTONIO MALDONADO I FERNÁNDEZ
CRISTELA MALDONADO I ROPERO
LUCIA MANZANARO I NAVARRO
MARIA MANZANARO I NAVARRO
JOSE MARIA MANZANARO I PENALVA
ÁNGEL TOMAS MARCO I GINER
MARIA MARCO I PERTUSA
BENJAMIN MARCOS I FERRER
AITANA MARCOS I MARCOS
CRISTINA MARCOS I MEDINA
LUCIA MARTIN I DE LA HERA
MANUEL MARTÍNEZ I AYELA
CELIA MARTÍNEZ I ESTEVE
EVA BELÉN MARTÍNEZ I ESTEVE
CARMEN MARTÍNEZ I LOPEZ
MANUEL MARTÍNEZ I PRATS
JUAN MARIA MATAS I LLEDO
JUAN MATAS I MESEGUER
LUCIA MATAS I MESEGUER
MARÍA JOSÉ MATEOS I BERNAL
ALEJANDRA MEDINA I PÉREZ
MARIA PILAR MESEGUER I RODRÍGUEZ

REGINA MINGUEZ I RAMÓN
GERMÁN MINGUEZ I RAMÓN
CESAR MOLINA I CORBÍ
VANESSA MOLINA I CORBÍ
LYDIA MORA I CANTÓN
JESÚS MORA I MORENO
SARA NADAL I TORIBIO
RAUL NAVARRO I JIMENEZ
ROSA MARIA NAVARRO I TORRECILLAS
ANTONIO OLIVER I ESCOBAR
CÉSAR PASTOR I GARCÍA
FRANCISCO JAVIER PASTOR I NAVARRO
JOSE RAMON PECES I CABALLERO
ANTONIO PERAL I VILLAR
ANA ISABEL PÉREZ I GARCÍA
ENCARNA PERTUSA I MONERA
JOSÉ CÁNDIDO PINA I PEÑATARO
LAURA PINA I VALENCIA
MARIOLA QUIÑONERO I CARRATALÁ
ALBA RAMÓN I SAPENA
REGINA RAMÓN I SAPENA
SARA REQUENA I RODRÍGUEZ
AINHOA RODRÍGUEZ I BASTANTE
GUILLERMO RODRÍGUEZ I GIMENO
MARÍA RODRÍGUEZ I GUTIERREZ
ADRIAN RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ
EUFRASIO RODRÍGUEZ-BARBERO I TRILLO
MARÍA TERESA ROPERO I CORTÉS
DULCE NOMBRE RUIZ I ALARCÓN
GRACIA MARÍA RUIZ I ALARCÓN
CARLOS LUIS RUIZ I ROMERO
FRANCISCO JOSE SANZ I MONTORO
LUIS SEGURA I RAMIREZ
CELSO MIGUEL SERRANO I LUCAS
LUCIA CLARA SERRANO I LUCAS
SANTIAGO SIERRAS I PERAL
JORGE SOBRINO I BAEZA
MIRIAM SOTO I RUIZ
IVÁN SUANA I LÓPEZ
TONI SUANA I LÓPEZ
CARMEN SOLEDAD TORRECILLAS I SÁNCHEZ
INMACULADA TORREGROSA I MARTÍNEZ
MARIA DE LOS ANGELES VALENCIA I MARTÍN
PEDRO VALERA I BOCERO
PEDRO JAVIER VALERA I GARCÍA
SERGIO VICENTE I CARRION

COMISSIÓ INFANTIL 2026

SARA BELTRAN I CAÑADAS **PRESIDENT**
ISABEL BERNAL I GARCÍA **ESTENDARD INFANTIL**

JAVIER APARICIO I COLOMA
MARTA BARBA I BELTRÁN
SERGIO BARBA I BELTRÁN
CARLOS BELTRÁN I CAÑADAS
JOSÉ BERNAL I GARCÍA
ALBA BONAL I TARI
OLIVIA CENTENO I GIMENEZ
MAXIMO ISMAEL CENTENO I ROBLES
MACARENA CENTENO I ROBLES
LUIS CONCEPCIÓN I RAMÓN
JULIA CONCEPCIÓN I RAMÓN
ELENA CORRECHER I BELTRAN
HUGO CORRECHER I BELTRAN
ELENA DE LAS CUEVAS I GARCÍA
MIGUEL DE LAS CUEVAS I GARCÍA
CLARA DELGADO I CUENCA
OLAIA MARIA GARCÍA I ESTEBAN
ELSA GRAU I RODRÍGUEZ
FRANCISCO GRAU I RODRÍGUEZ
LUCAS ANTÓN HÖSL I GARCÍA-GRAJALVA
TERESA DAFNE HÖSL I GARCÍA-GRAJALVA
PABLO IZQUIERDO I VALERA
AINHOA IZQUIERDO I VALERA
DARIO JALÓN I GRAU

CARLOTA LAPEÑA I ICARDO
JIMENA LAPEÑA I ICARDO
SERGIO MARTÍNEZ I CRESPO
ANA MARTÍNEZ I CRESPO
PABLO MEDINA I CRESPO
JON AIMAR MONCALVILLO I SERRANO
PATRICIA OLIVER I GARCÍA
DIEGO OLIVER I GINER
ALVARO OLIVER I GINER
INES PASTOR I GARCÍA
ANDREA RODRÍGUEZ I RODRÍGUEZ
ALBA RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ
VICTORIA RUBIALES I CUENCA
MARTINA SANZ I GARCÍA
VEGA SANZ I GARCÍA
KIMBERLY SAVINSKA
ALVARO SEGURA I BELTRÁN
IRENE SEGURA I BELTRÁN
ALBA SERRANO I SÁNCHEZ
LUCAS SERRANO I SÁNCHEZ
CARMEN SOLA I BAÑÓN
PEDRO VALERA I ANDREU
ÁLVARO ZARCO I TORRECILLAS

"LLUM, L'ORIGEN DE LES FOGUERES"

EL TALLER DE LLONGO

Segons la Bíblia, la llum va ser creada per Déu al començament de la creació. En el llibre del Gènesi es descriu així: I va dir Déu: 'Siga la llum'; i va ser la llum.' (Gènesi 1:3)

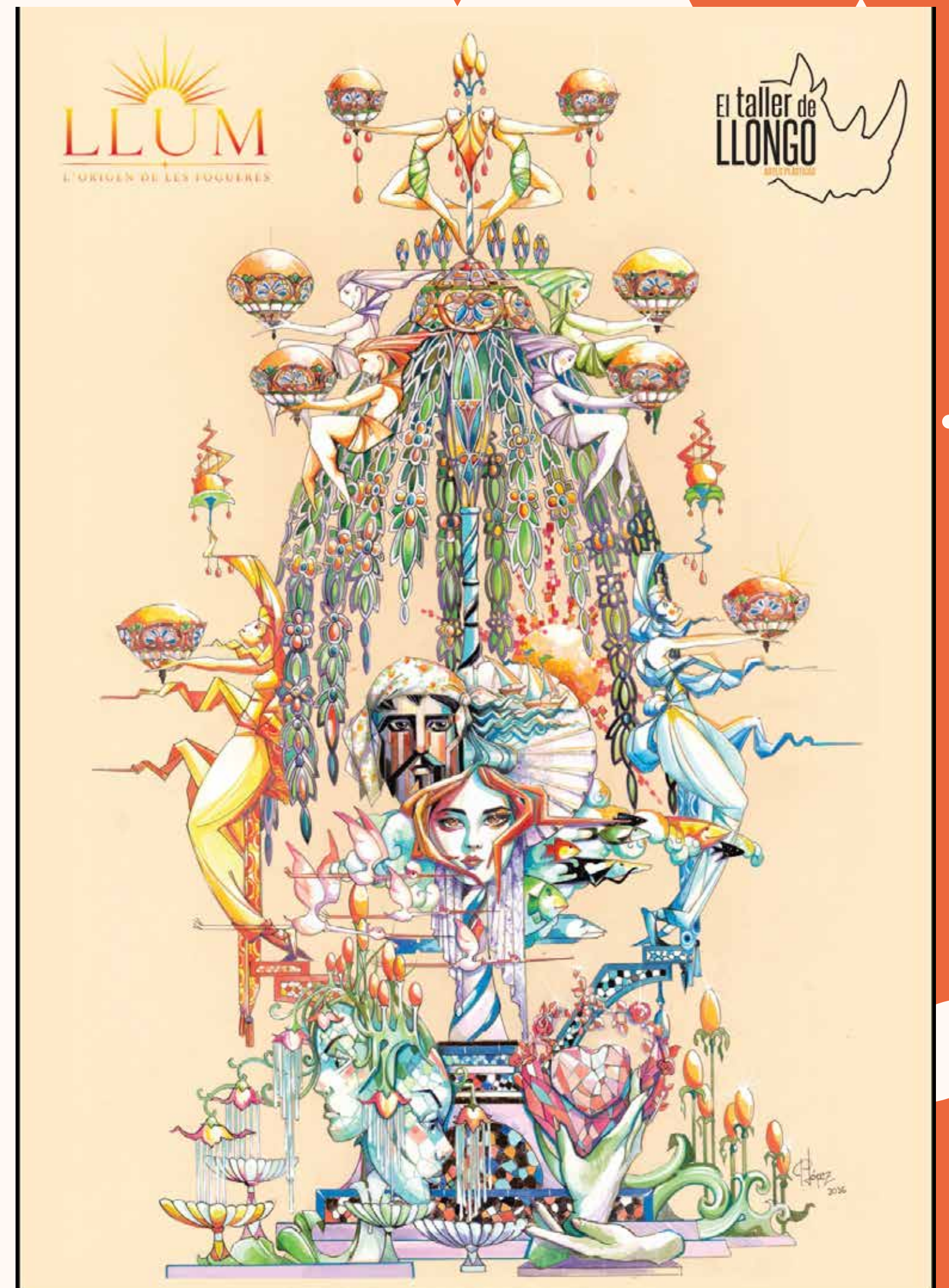
El relat conta que primer existien "les tenebres"; Déu va crear la llum mitjançant la seua paraula; després va separar la llum de la foscor, dient "dia" a la llum i "nit" a les tenebres.

Perquè així és com comença LLUM, L'ORIGEN DELS FOGUERES. En la Foguera intentem plasmar el començament de la festa oficial de la ciutat d'Alacant. La part de central de la Foguera mostra els 4 pilars de la festa: Monument, Música, Pólvora i Bellesa, esta última representada per la figura central al costat d'un zaragüell.

En la Foguera podem trobar llocs representatius com la Font d'Estels, en la qual es representen els 4 cavalls dels Estels. També podem trobar una representació de l'himne dels Fogueres, amb "Tres Pardalets, una moneta, d'eixos que van amb bicicleta". També podem trobar els esdeveniments principals de la setmana gran de Fogueres del mes de juny. Sens dubte qui no sàpia de Fogueres, este monument li donarà una masterclass de la nostra festa.

Igual que la part davantera representa la llum, la part posterior representa la foscor representada amb la nit de Sant Joan amb la 'Nit de la cremà' i com no, 'La Nit de la Banyà' rematada per la Palmera que es tira tradicionalment des del castell Santa Bàrbara que dona inici a la nit màgica dels Fogueres.

Un monument que tracta de revelar tots els secrets del món dels Fogueres i fer-li aprendre a tot aquell que la veja els que és i el que significa La Festa Oficial de la Ciutat d'Alacant.

VIRGINIA
DOMINGO I GARCÍA
BELLESA 2026

DIANA
GÓMEZ I SANTONJA
DAMA D'HONOR 2026

SARA
NADAL I TORIBIO
DAMA D'HONOR 2026

DAMES D'HONOR 2026

**PABLO
LIÉBANA I FERNÁNDEZ**
ESTENDART 2026

"LUZENTUM"

SERGIO ALCAÑIZ I VALIENTE

La foguera naix d'un concepte universal: la dualitat que regix la nostra existència, representada a través del Sol i la Lluna, dos forces oposades però complementàries que, des de l'origen dels temps, il·luminen i condicionen la vida sobre la Terra.

El Sol, símbol de vida, energia i acció, projecta la seua llum sobre nosaltres, impulsant-nos a crear, avançar i construir. La Lluna, reflex de calma, introspecció i equilibri, ens embolica en la seua llum serena, convidant-nos a sentir, reflexionar i trobar harmonia.

Sota esta constant dansa d'energies oposades s'alça Alacant, coneguda com la Ciutat de la Llum, hereua del nom ancestral de Lucentum. Una ciutat que no sols brilla per la intensitat de la seua llum natural, sinó per l'essència de la seua gent, les seues tradicions i la seua identitat. La foguera representa com esta llum —solar i piga— no sols il·lumina la ciutat, sinó que la transforma. A través de les seues escenes, es mostra l'impacte de l'energia en la societat: com pot construir o destruir, unir o separar, equilibrar o desbordar. Així, la ciutat es convertix en un espill on es reflectixen les nostres decisions, les nostres emocions i la nostra manera de conivir amb l'entorn. La llum, entesa com a energia, deixa de ser un element físic per a convertir-se en un símbol de tot allò que ens definix com a societat. Cada color ens definix. Cada naixement suma. La vida ens va polint i ens fa construir experiències. El llegat del que vam ser ens fa mantindre la flama encesa de la nostra identitat. Si treballem en equip i en plena coordinació serem el motor de tot.

En definitiva, "LUZENTUM" és una invitació a reflexionar sobre l'ús de la nostra pròpia energia: si som capaços de generar llum per a construir, o si, per contra, deixem que la foscor apague allò que ens fa únics. Perquè al final, la ciutat no és només un lloc... la ciutat som nosaltres.

MARTA
BARBA I BELTRÁN
BELLESA INFANTIL 2026

**ALBA
BONAL I TARI**
DAMA D'HONOR INFANTIL 2026

**PATRICIA
OLIVER I GARCÍA**
DAMA D'HONOR INFANTIL 2026

**DAMES D'HONOR
INFANTILS 2026**

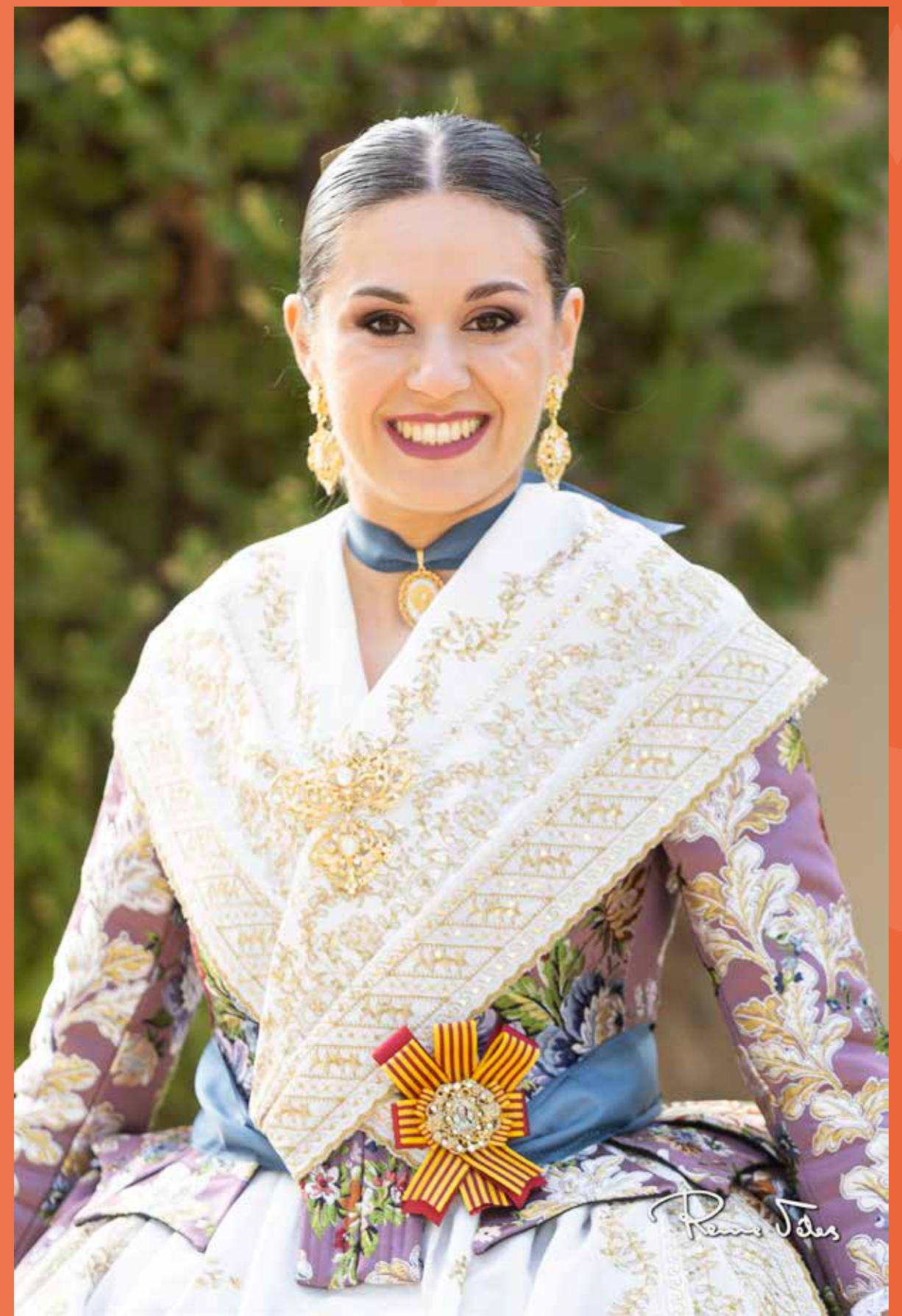

**ISABEL
BERNAL I GARCÍA**
ESTENDART INFANTIL 2026

ELENA
DE LAS CUEVAS I GARCÍA
PADRINA INFANTIL 2026

RAQUEL
RUIZ I BIRLANGA
PADRINA 2026

ANDREA
RODRÍGUEZ I RODRÍGUEZ
COMISSIÓ D'HONOR INFANTIL 2026

JON AIMAR
MONCALVILLO I SERRANO
MINI PRESIDENT 2026

ALBA
RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ
COMISSIÓ D'HONOR 2026

LYDIA
MORA I CANTÓN
COMISSIÓ D'HONOR 2026

BARRACA "AL FINAL VOREM"

Des de la Barraca Al final Vorem, vinculada amb orgull a la Foguera Diputació, saludem a tota la comissió de la Foguera Diputació, ja tenim tot llest per a viure les millors festes al costat de vosaltres . Us esperem amb els braços oberts i amb ganes de celebrar una bones festes de Sant Joan, 2026

Juan José Espigares
President Barraca Al final Vorem

BARRACA "L'ESCLAFIT"

Foguerers de Diputació-Renfe! Us salude en el meu debut en la presidència de la vostra barraca germana, L' Esclafit, com també li succeix al vostre president Raúl García Sánchez, a qui felicite aprofitant estes línies.

Celeráis el vostre 70 aniversari estrenant dos noves banderoles -infantil i adult-, nosaltres enarborant la bandera de l'entusiasme portada pels 24 barraquers que formem la comissió i celebrarem el nostre cinquantenari el mateix any del Centenari de les Fogueres.

Us felicitem i animem a continuar creixent com a Foguera i sent referent en la nostra festes.

Estic convençuda que l'avinguda de l'Estació serà un dels llocs més concorreguts de les imminents Fogueres i gran part gràcies al magnífic treball que realitzaran, segura estic d'això, David Sánchez Llongo i Sergio Alcanyís en la categoria Especial i que gaudirem a la porta de la nostra barraca per la seua majestuositat i bellesa. Que la portada de L'Esclafit i la foguera de Diputació-Renfe estiguen a escassos metres no és casualitat. Suposa un exemple més de la bona relació que s'ha anat establint al llarg dels anys. Un exemple, banyat en actualitat en este 2026, el personifiquen les vostres dames d'honor adultes -Sara Nadal Toribio i Diana Gómez Santonja- i la infantil Alba Bonal Tarí que pertanyen a nostra-la vostra barraca.

Concluc este Saluda, banyat en agraïment cap a vosaltres, citant a persones importants en el 70 Aniversari. A la bellea Virginia Domingo García, bé la va glossar l'alcalde en la seua intervenció com a mantenidor com va fer amb la infantil Marta Barba Beltrán i les seues respectives Dames d'Honor. I, per descomptat, a la vostra vicepresidenta i inoblidable Bellea del Foc 2025, Adriana Vico Melgar.

Un desig...que en la vesprada del 21 de juny sentim des de L'Esclafit una tremenda algaravia a les portes de la nostra barraca. Serà el senyal sonor inequívoc que Diputació-Renfe ha tornat a sumar premis de categoria Especial en les fogueres del seu 70 Aniversari.

Almudena Sánchez Carratalá
Presidenta Barraca L'Esclafit

MEMÒRIA ***D'ACTIVITATS***

12 DE ENERO DE 2025

VISITA A POLAPARK

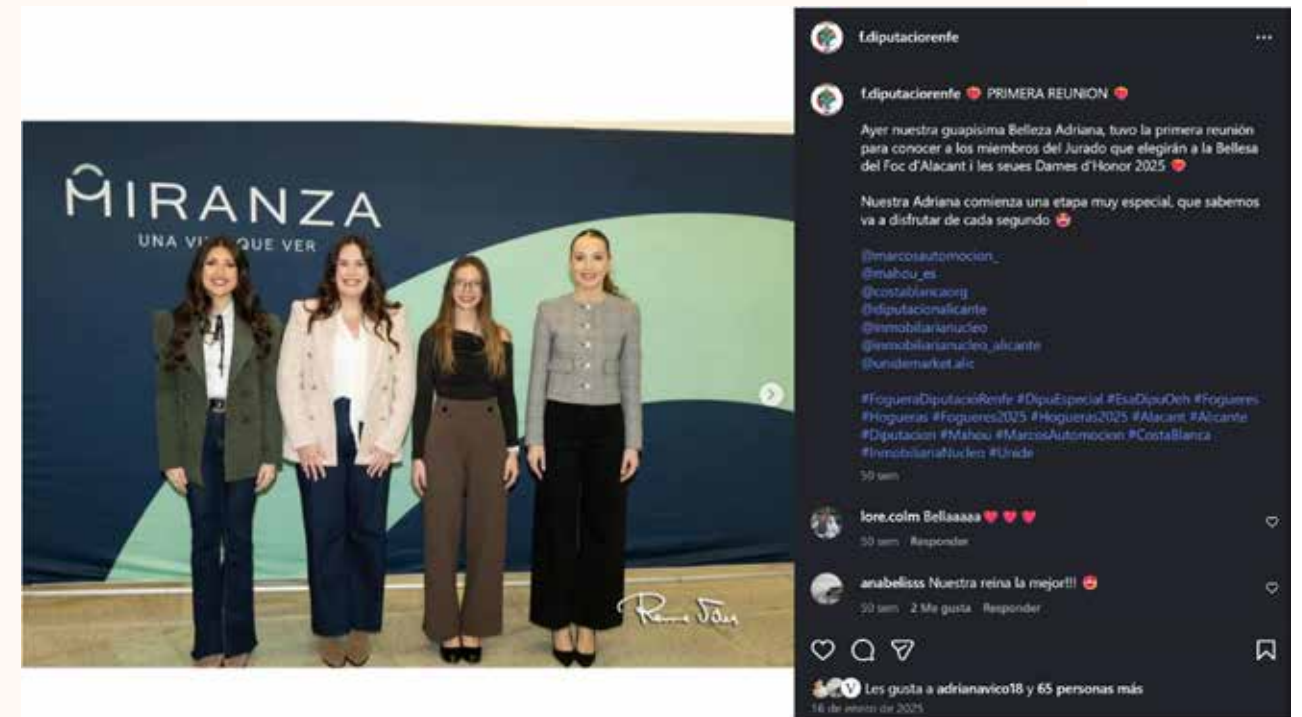
15 DE ENERO DE 2025

PRESENTACION JURADO INFANTIL

16 DE ENERO DE 2025

PRESENTACION JURADO ADULTO

20 DE ENERO DE 2025

PRESENTACION CARGOS FALLA HERMANA DE BURRIANA – FALLA BARRI LA RAVALERA

20 DE ENERO DE 2025

PRESENTACION FALLA HERMANA DE VALENCIA – FALLA EXPOSICION MICER MASCO

22 DE ENERO DE 2025

TORNEO DE PARCHIS ORGANIZADO POR LA FEDERACÓ DE FOGUERES

21 DE ENERO DE 2025

GYMKANA CANDIDATAS INFANTILES

26 DE ENERO DE 2025

PEDIDA REPRESENTANTES 2025

28 DE ENERO DE 2025

PRESENTACION FOGUERA MAISONNAVE Y PLAZA GABRIEL MIRO

31 DE ENERO DE 2025

INAUGURACION EXPOSICION ELS XIQUETS DE LA FESTA

2 DE FEBRERO DE 2025

PRESENTACIONES DE LA FOGUERA CALDERON DE LA BARCA Y BAVER ELS ANTIGONS

17 DE FEBRERO DE 2025

PRESENTACION DE FOGUERA POLIGONO DE SAN BLAS, SAGRADA FAMILIA, VIRGEN DEL REMEDIO LA CRUZ Y SANT BLAI LA TORRETA

23 DE FEBRERO DE 2025

DESAYUNO CON EL JURADO INFANTIL

22 DE FEBRERO DE 2025

PRESENTACION CARGOS 2025

25 DE FEBRERO DE 2025

PREGON VIRGEN DE LA ALEGRIA

23 DE FEBRERO DE 2025

DESAYUNO CON EL JURADO ADULTO

25 DE FEBRERO DE 2025

ENTREVISTA CON EL JURADO ADULTO

01 DE MARZO DE 2025

PRESENTACION LIBRO DESCUBRIENDO LES FOGUERES

09 DE MARZO DE 2025

PRESENTACIONES HOGUERA SANTO DOMINGO, RABASA, FOGUERER CAROLINAS Y PASSEIG DE GOMIZ

10 DE MARZO DE 2025

VISITA A LA MASCLETA DE NUESTRO PIROTECNICO EN VALENCIA

16 DE MARZO DE 2025

NINOTS INDULTATS 2025 DE VALENCIA DE NUESTROS ARTISTAS

16 DE MARZO DE 2025

NINOTS INDULTATS 2025 DE VALENCIA DE NUESTROS ARTISTAS

19 DE MARZO DE 2025

OFRENDA DE FLORES A LA VIRGEN DE LOS DESAMPARADOS DE VALENCIA

21 DE MARZO DE 2025

ENTREVISTA EN EL PROGRAMA SOM FESTA DE NUESTRA CANDIDATA ADULTA

26 DE MARZO DE 2025

ENTREGA DE PREMIOS FOGUERES 2024

06 DE ABRIL DE 2025

SEGUNDA JORNADA CONVIVENCIAS EN ALBACETE

06 DE ABRIL DE 2025

CONVIVENCIAS EN ALBACETE

07 DE ABRIL DE 2025

LLEGADA DE NUESTRA CANDIDATA DE LAS CONVIVENCIAS DE ALBACETE

11 DE ABRIL DE 2025

VISITA MUSEO DE LA FIESTA CANDIDATAS INFANTILES

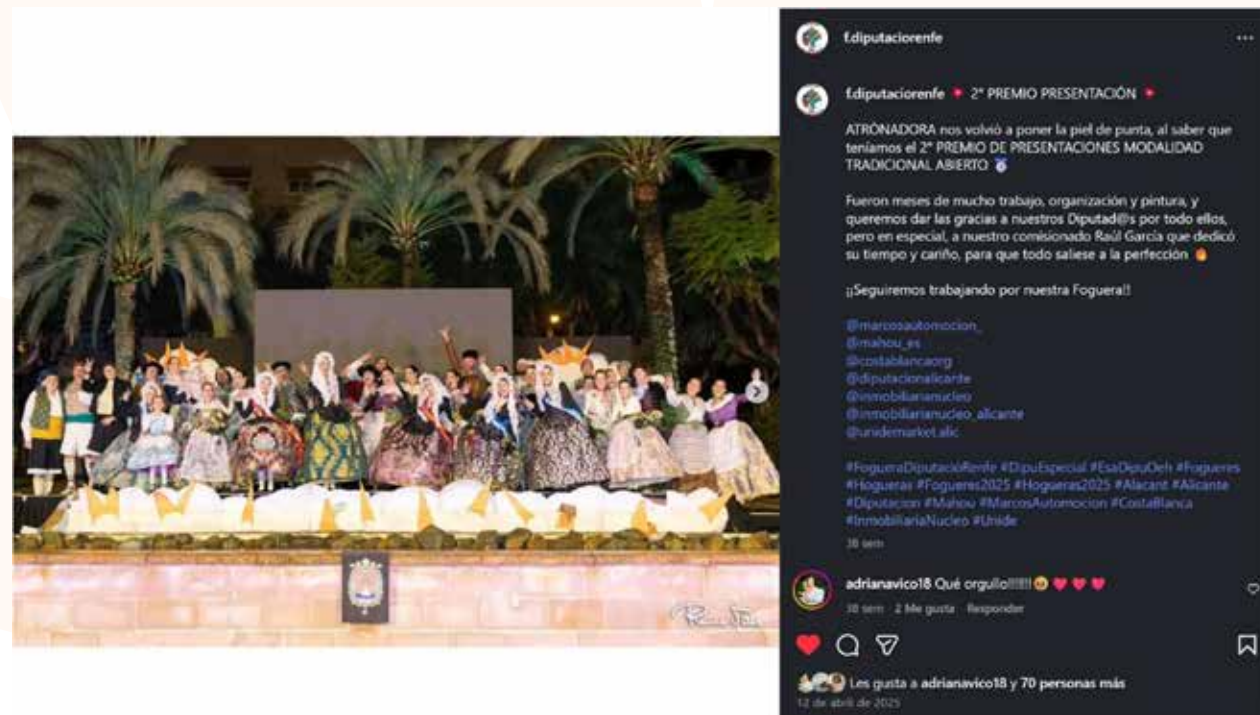
13 DE ABRIL DE 2025

PROCESIONES: DOMINGO DE RAMOS

12 DE ABRIL DE 2025

SEGUNDO PREMIO PRESENTACION MODALIDAD TRADICIONAL AIRE LIBRE

14 DE ABRIL DE 2025

HOMENAJE BELLESA DEL FOC INFANTIL 2024

18 DE ABRIL DE 2025

PROCESIONES: JUEVES SANTO

23 DE ABRIL DE 2025

CONVIVENCIAS INFANTILES EN BURRIANA

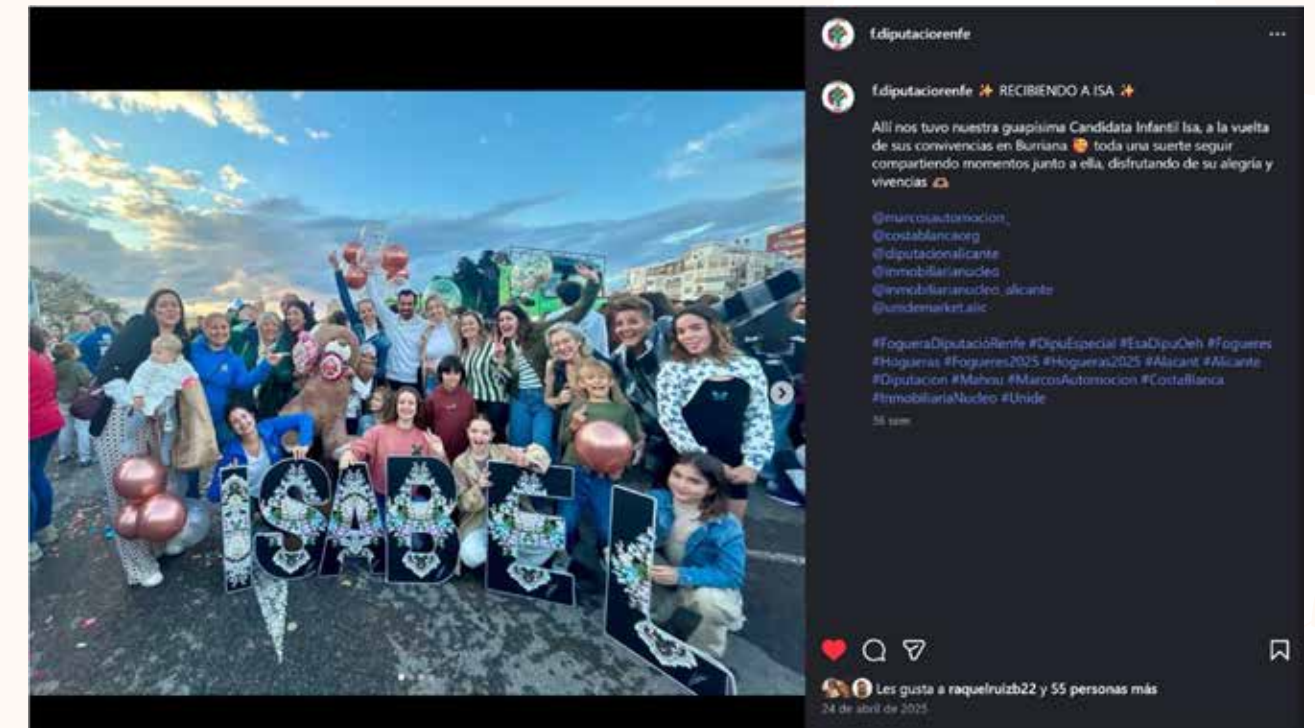
20 DE ABRIL DE 2025

DOMINGO DE RESURRECCION

24 DE ABRIL DE 2025

LLEGADA CANDIDATA INFANTIL CONVIVENCIAS EN BURRIANA

25 DE ABRIL DE 2025

ENSAYO GALA DE CANDIDATAS

27 DE ABRIL DE 2025

GALA DE CANDIDATAS ADULTAS

26 DE ABRIL DE 2025

GALA DE CANDIDATAS INFANTILES

27 DE ABRIL DE 2025

RECEPCION DEL AYUNTAMIENTO DE ALICANTE A LAS CANDIDATAS

30 DE ABRIL DE 2025

PRIMER ENSAYO ELECCION BELLESA DEL FOC INFANTIL

01 DE MAYO DE 2025

SEGUNDO ENSAYO ELECCION BELLESA DEL FOC INFANTIL

30 DE ABRIL DE 2025

PRIMER ENSAYO ELECCION BELLESA DEL FOC

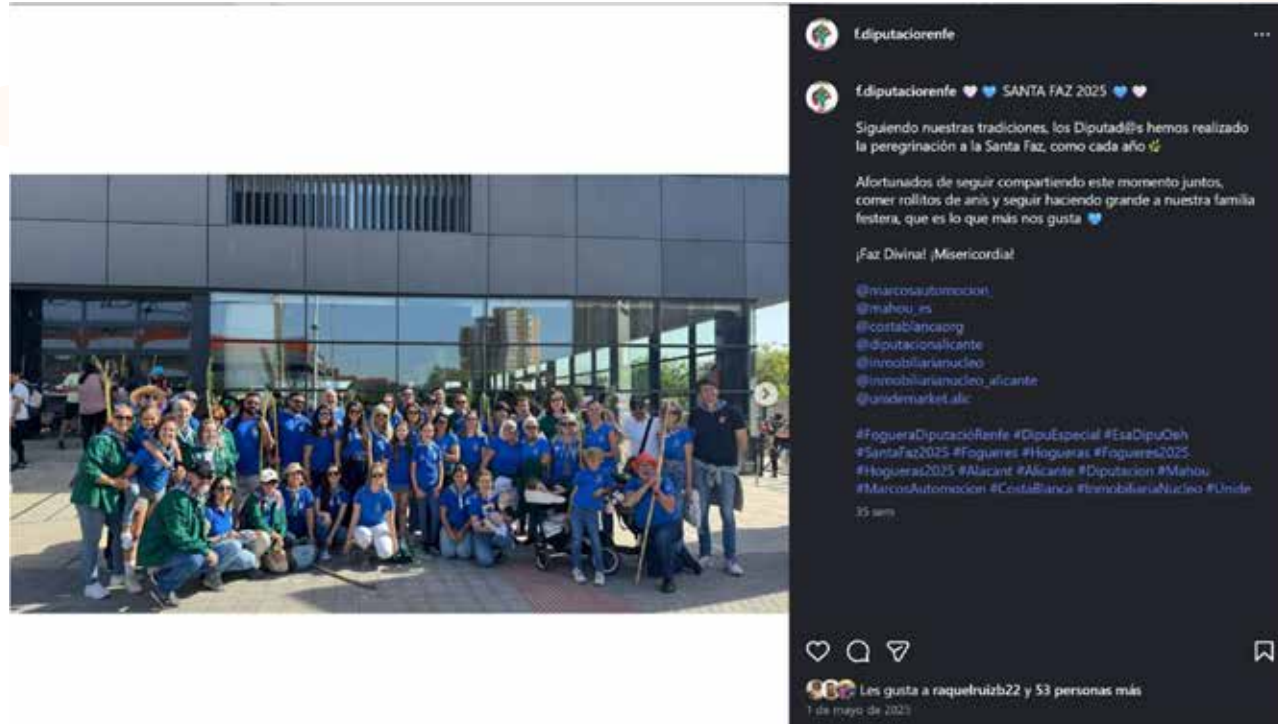
01 DE MAYO DE 2025

SEGUNDO ENSAYO ELECCION BELLESA DEL FOC

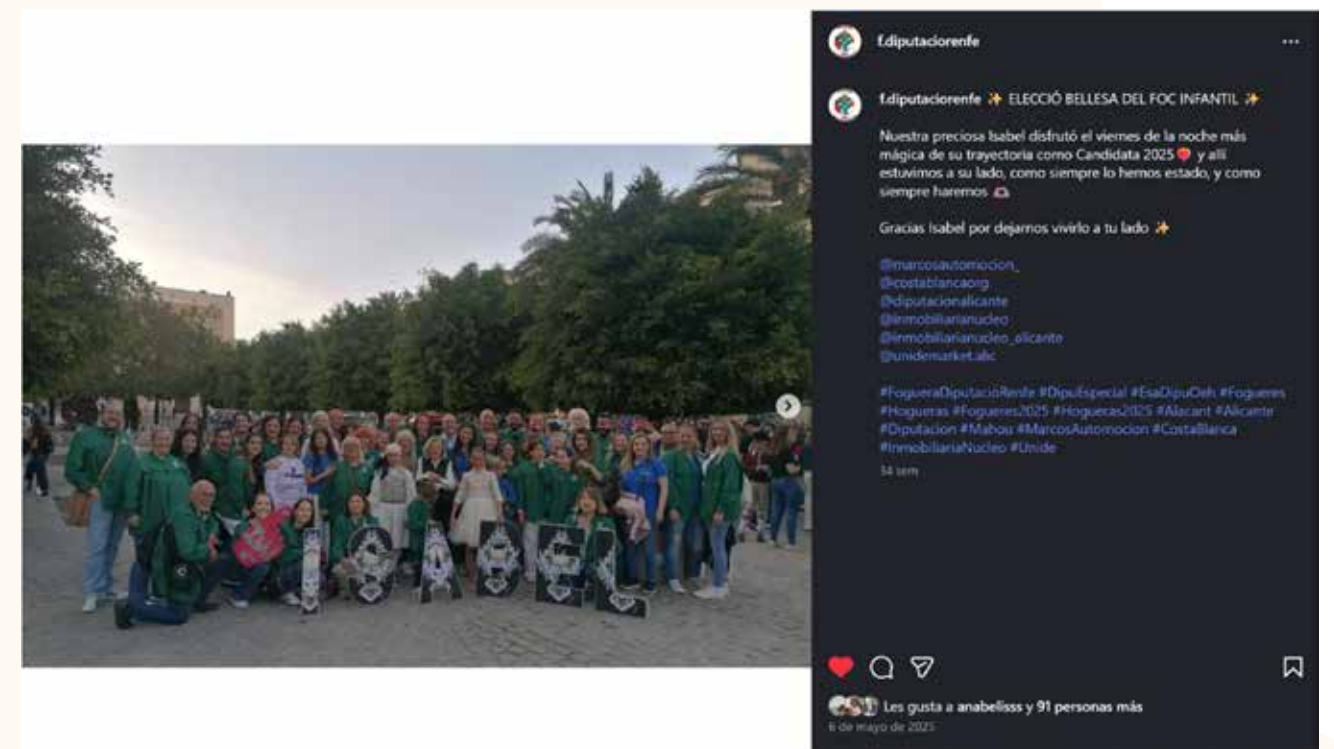
01 DE MAYO DE 2025

CONVIVENCIA SANTA FAZ

02 DE MAYO DE 2025

PLAZA DE TOROS - ELECCION BELLESA DEL FOC INFANTIL 2025

02 DE MAYO DE 2025

ELECCION BELLESA DEL FOC INFANTIL 2025

03 DE MAYO DE 2025

ELECCION BELLESA DEL FOC 2025

03 DE MAYO DE 2025

LA BELLESA DEL FOC D'ALACANT 2025 ES DE NUESTRA FOGUERA

10 DE MAYO DE 2025

PRESENTACION DE BOCETOS INFANTILES DE LA FEDERACION DE FOGUERES ESPECIALS

10 DE MAYO DE 2025

PRESENTACION DE BOCETOS DE LA FEDERACION DE FOGUERES ESPECIALS

11 DE MAYO DE 2025

BENDICION DE BANDAS Y CARAMBAS A LA VIRGEN DEL REMEDIO

11 DE MAYO DE 2025

PRESENTACION DE BOCETOS DE LA FEDERACION DE FOGUERES ESPECIALS

18 DE MAYO DE 2025

PROCLAMACIÓN BELLESA DEL FOC D'ALACANT 2025

17 DE MAYO DE 2025

PROCLAMACIÓN BELLESA DEL FOC INFANTIL D'ALACANT 2025

18 DE MAYO DE 2025

NUESTRA ADRIANA VICO ES BELLESA DEL FOC D'ALACANT 2025

19 DE MAYO DE 2025

DESFILE DE BELLEZA ORGANIZADO POR LA FOGUERA NOU BABEL

21 DE MAYO DE 2025

ENTREGA DEL NINOT INFANTIL EN LA EXPOSICION DE LA LONJA DEL PESCADO

21 DE MAYO DE 2025

ENTREGA DEL NINOT ADULTO EN LA EXPOSICION DE LA LONJA DEL PESCADO

25 DE MAYO DE 2025

VISITA A LOS TALLERES DE NUESTROS ARTISTAS

31 DE MAYO DE 2025

GALA DEL DEPORTE ORGANIZADO POR LA FEDERACIÓN DE FOGUERES

f.diputaciorenfe

f.diputaciorenfe • GALA DEL DEPORTE 🏆

Nuestros súper Diputad@s que con tantas ganas participaron en los diferentes torneos deportivos organizados por la @federacio_de_fogueres vieron, en la noche de ayer, recompensado su esfuerzo 🙌

Noche, que fue más especial aún, cuando el premio te lo da nuestra maravillosa Adriana 🥰 ¡momento único e irrepetible!

Gracias Diputad@s, el año que viene, más y mejor 🙌

@marcosautomocion_ @mahou_es @costablancaorg @diputacionalicante @inmobiliarianucleo @inmobiliarianucleo_alicante @unidemarket.alic

#FogueraDiputacióRenfe #DipuEspecial #EsaDipuOeh #Fogueres #Hogueras #Fogueres2025 #Hogueras2025 #Alacant #Alicante #Diputacion #Mahou #MarcosAutomocion #CostaBlanca #InmobiliariaNucleo #Unide

31 sem

Les gusta a raquelruib22 y 51 personas más

31 de mayo de 2025

01 DE JUNIO DE 2025

CERTAMEN DE ARROCES 2025

f.diputaciorenfe

f.diputaciorenfe • CERTAMEN DE ARROCES 2025 🍚

Empezamos Junio, de la mejor manera posible, JUNTOS 🤝 hemos pasado una gran mañana en el certamen de paellas, cocinando, riendo y jugando 🎮 haciendo hoguera y ultimando detalles para las semanas más esperadas por todos

Momentos inolvidable el que nos ha regalado nuestra Adriana cuando nos ha visitado 🥰 muy orgullosos de tí Belleza 🥰

@marcosautomocion_ @mahou_es @costablancaorg @diputacionalicante @inmobiliarianucleo @inmobiliarianucleo_alicante @unidemarket.alic

#FogueraDiputacióRenfe #DipuEspecial #EsaDipuOeh #Fogueres #Hogueras #Fogueres2025 #Hogueras2025 #Alacant #Alicante #Diputacion #Mahou #MarcosAutomocion #CostaBlanca #InmobiliariaNucleo #Unide

Editado · 31 sem

raulgs543 Que GRAN día! 🍀🍀🍀

31 sem · 1 Me gusta · Responder

andrealero24 Todo es mejor con vosotros 🥰

Les gusta a adrianavico18 y 79 personas más

1 de junio de 2025

07 DE JUNIO DE 2025

PREGÓN DE LES FOGUERES 2025

f.diputaciorenfe

f.diputaciorenfe • PREGÓN 2025 🗣️

Ayer dimos el pistoletazo de salida a los días grandes de Fogueres, que con tantas ganas e ilusión esperamos todos los diputad@s y foguerers 🥰

Nuestros Cargos 2025 desfilaron por las calles de Alicante, luciendo blanca mantilla, escuchando la frase más esperada del año... ¡¡¡JA ESTEM EN FOGUERES!

COMENZAMOS LA CUENTA ATRÁS 🕒🔥

@marcosautomocion_ @mahou_es @costablancaorg @diputacionalicante @inmobiliarianucleo @inmobiliarianucleo_alicante @yamaha_alicante @unidemarket.alic

#FogueraDiputacióRenfe #DipuEspecial #EsaDipuOeh #Fogueres #Hogueras #Fogueres2025 #Hogueras2025 #Alacant #Alicante #Diputacion #Mahou #MarcosAutomocion #CostaBlanca #Yamaha_alicante #InmobiliariaNucleo #Unide

Editado · 30 sem

Les gusta a marinadlca y 72 personas más

7 de junio de 2025

09 DE JUNIO DE 2025

DESFILE DEL NINOT

f.diputaciorenfe

f.diputaciorenfe • NINOT 2025 - FLYING FREE 🦋

El sábado nos lo pasamos en grande volando por las calles de Alicante y estudiando a todos los pájaros que nos acompañaron en ese viaje 🦋

Un año más, nos disfrizamos para bailar, saltar y reimos sin parar en el desfile del Ninot 🦋 ¡¡uno de nuestros actos favoritos!!

@marcosautomocion_ @mahou_es @costablancaorg @diputacionalicante @inmobiliarianucleo @inmobiliarianucleo_alicante @unidemarket.alic

#FogueraDiputacióRenfe #DipuEspecial #EsaDipuOeh #Fogueres #Hogueras #Fogueres2025 #Hogueras2025 #Alacant #Alicante #Diputacion #Mahou #MarcosAutomocion #CostaBlanca #Yamaha_alicante #InmobiliariaNucleo #Unide

29 sem

raulgs543 Que no falte nunca jamás alpiste 🥰🍀

29 sem · 2 Me gusta · Responder

Les gusta a raquelruib22 y 86 personas más

9 de junio de 2025

10 DE JUNIO DE 2025

32 PREMI A LA PROMOCION DEL USO DEL VALENCIANO

12 DE JUNIO DE 2025

PRESENTACION LLIBRETS 2025

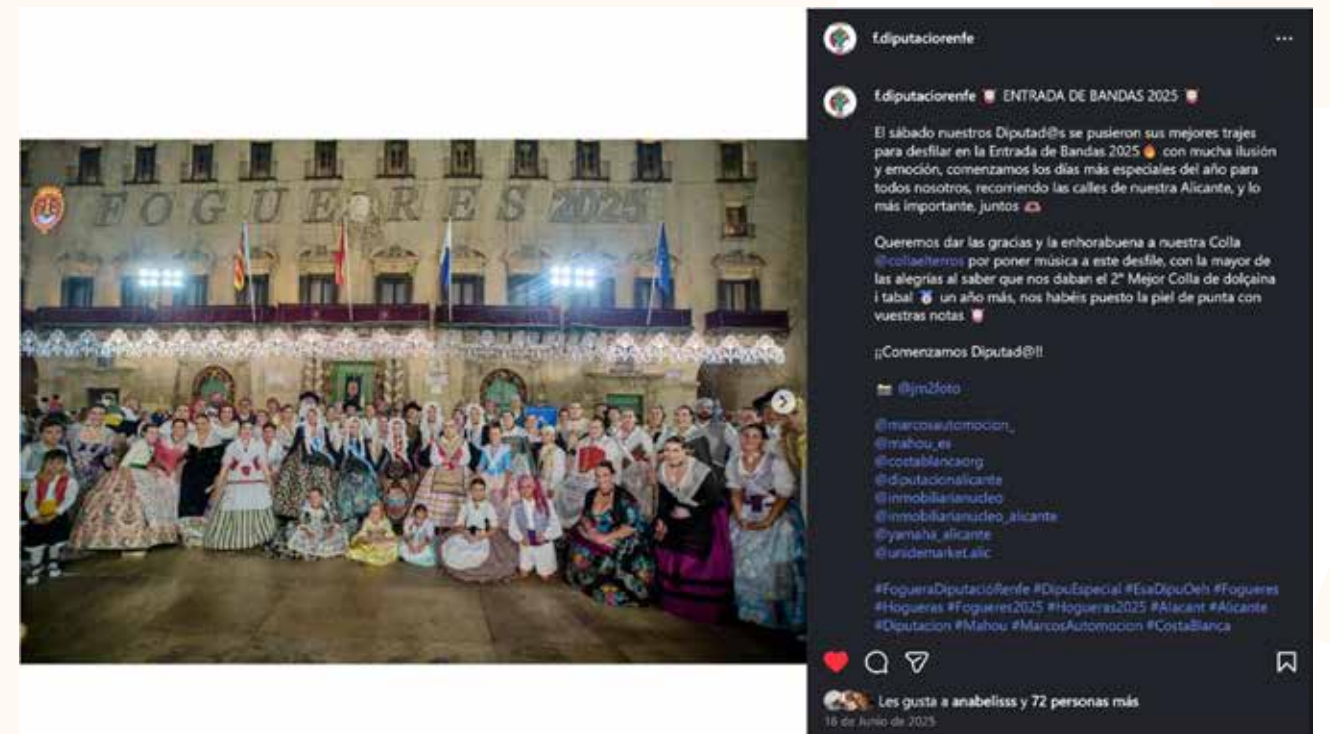
11 DE JUNIO DE 2025

COMIDA CON LA BARRACA AL FINAL VOREM

16 DE JUNIO DE 2025

ENTRADA DE BANDAS 2025

16 DE JUNIO DE 2025

ENTREGA DE PREMIOS EXPOSICION DEL NINOT

18 DE JUNIO DE 2025

ARRIBADA DEL FOC 2025

19 DE JUNIO DE 2025

PLANTÁ DE LES FOGUERES

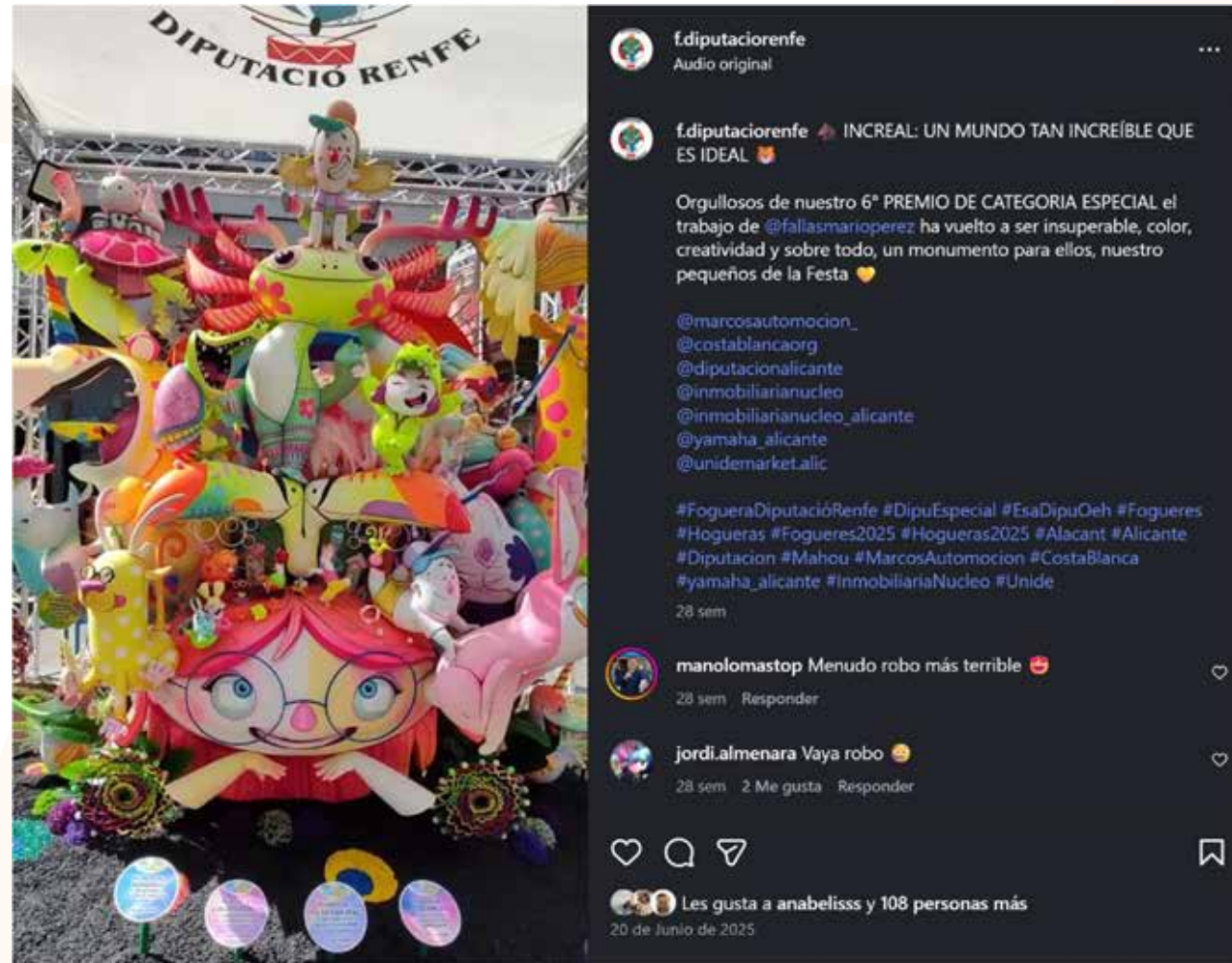
20 DE JUNIO DE 2025

VISITA DEL JURADO DE NUESTRA FOGUERA INFANTIL

20 DE JUNIO DE 2025

MONUMENTO INFANTIL 2025 DE MARIO PEREZ

21 DE JUNIO DE 2025

VISITA DEL JURADO DE NUESTRA FOGUERA ADULTA

21 DE JUNIO DE 2025

MONUMENTO ADULTO 2025 DE DAVID SANCHEZ LLONGO

22 DE JUNIO DE 2025

VISITA A LA EXCELENTISIMA DIPUTACION DE ALICANTE

22 DE JUNIO DE 2025

ENTREGA DE PREMIOS FOGUERES 2025

22 DE JUNIO DE 2025

LECTURA DE PREMIOS FOGUERES 2025

22 DE JUNIO DE 2025

LECTURA DE PREMIOS FOGUERES INFANTILS 2025

23 DE JUNIO DE 2025

PASACALLES POR EL BARRIO

24 DE JUNIO DE 2025

MISA DE SAN JUAN

22 DE JUNIO DE 2025

CREMÀ FOGUERES 2025

24 DE JUNIO DE 2025

ULTIMO PASACALLES POR EL DISTRITO

24 DE JUNIO DE 2025

ULTIMA REUNION FOGUERES 2025

14 DE SEPTIEMBRE DE 2025

OFRENDA DE FLORES AL CRISTO DE LA PAZ DE SANT JOAN

12 DE SEPTIEMBRE DE 2025

NUEVA JUNTA DIRECTIVA FOGUERES 2026/2028

20 DE SEPTIEMBRE DE 2025

II GALA DE LA PIROTECNIA – MEJOR CREMÀ DE FOGUERA 2025

05 DE OCTUBRE DE 2025

COMIDA DE INICIO DE EJERCICIO

18 DE OCTUBRE DE 2025

PRESENTACION FOGUERA SENECA AUTOBUSOS

06 DE OCTUBRE DE 2025

TORNEO DE BALONCESTO 3X3

26 DE OCTUBRE DE 2025

CENA BARRACA L'ESCLAFIT

29 DE OCTUBRE DE 2025

TERRA MITICA EN HALLOWEEN

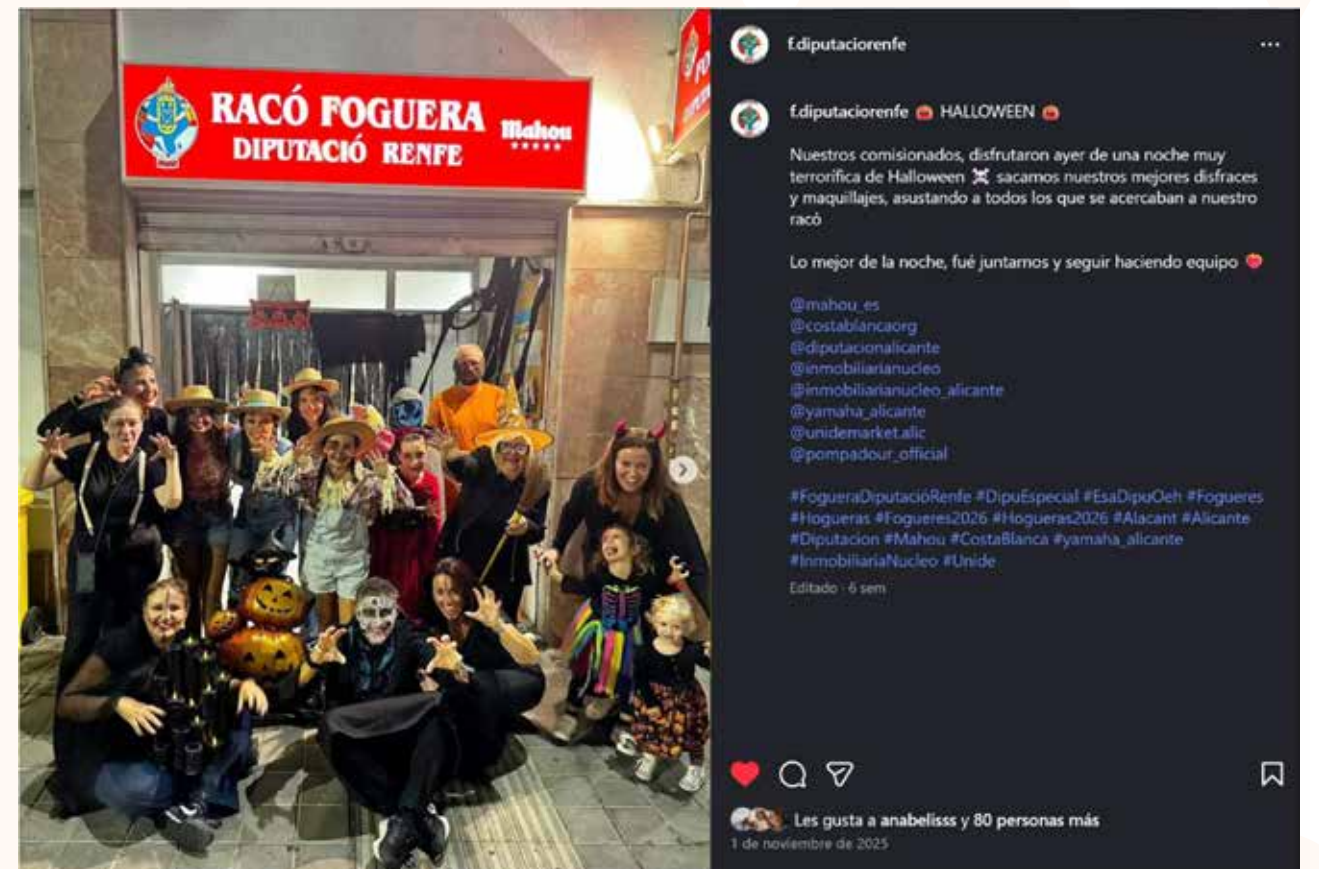
31 DE OCTUBRE DE 2025

REUNION DE CANDIDATAS ADULTAS EN LA CASA DE LA FESTA

01 DE NOVIEMBRE DE 2025

HALLOWEEN EN NUESTRO RACÓ

02 DE NOVIEMBRE DE 2025

POLVOTA TOT L'ANY SECTORES 2 Y 3

03 DE NOVIEMBRE DE 2025

ENCIERRO SOLIDARIO FOGUERA VIA PARC VISTAHERMOSA

21 DE NOVIEMBRE DE 2025

INAUGURACIÓN ALUMBRADO NAVIDAD DE ALICANTE

09 DE NOVIEMBRE DE 2025

DESFILE EN EXPOFIESTA EN EL INSTITUTO FERIAL ALICANTINO

23 DE NOVIEMBRE DE 2025

PEDIDA CARGOS 2026 DE LA FOGUERA

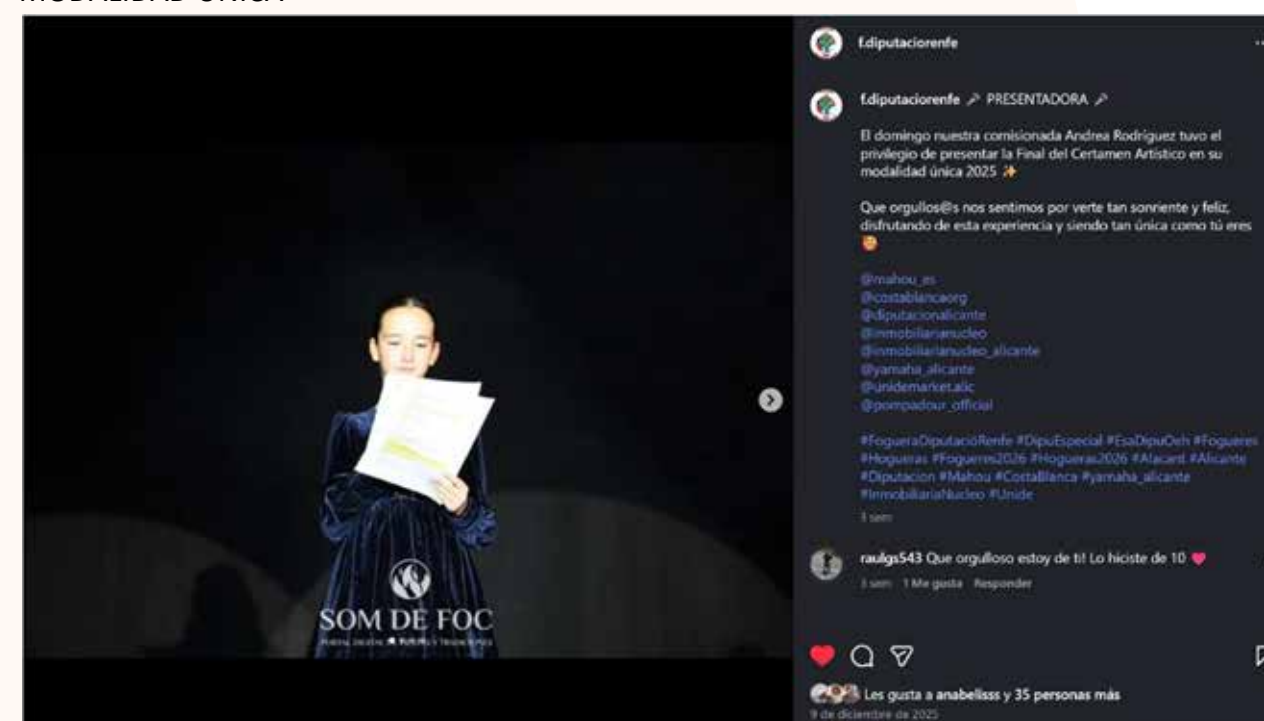
30 DE NOVIEMBRE DE 2025

III LECTURA CUENTO DE NAVIDAD FOGUERA CALVO SOTELO

09 DE DICIEMBRE DE 2025

NUESTRA COMISIONADA ANDREA RODRIGUEZ PRESENTO EL CERTAMEN ARTISTICO EN MODALIDAD ÚNICA

13 DE DICIEMBRE DE 2025

BRINDIS DE NAVIDAD DE LA FOGUERA

06 DE DICIEMBRE DE 2025

PROCESION DE SAN NICOLAS

14 DE DICIEMBRE DE 2025

CONCURSO DE VILLANCICOS

17 DE DICIEMBRE DE 2025

CONCIERTO DE NACIDAD ORGANIZADO POR LA FEDERACIO DE FOGUERES

18 DE DICIEMBRE DE 2025

5º PREMIO BELEN INNOVADOR ADULTO

18 DE DICIEMBRE DE 2025

PLANTÀ FOGUERA DE NAVIDAD

20 DE DICIEMBRE DE 2025

20 DE DICIEMBRE DE 2025

FOGUERES EN NADAL INFANTIL

21 DE DICIEMBRE DE 2025

NUESTRA BELLESA DEL FOC EN FOGUERES EN NADAL

21 DE DICIEMBRE DE 2025

FOGUERES EN NADAL

21 DE DICIEMBRE DE 2025

NUESTRA BELLESA RAQUEL EN FOGUERES EN NADAL

21 DE DICIEMBRE DE 2025

NUESTRA BELLESA INFANTIL ELENA EN FOGUERES EN NADAL INFANTIL

PROGRAMA DE FESTES 2026

23 DE DICIEMBRE DE 2025

CREMÀ FOGUERA DE NADAL

DIVENDRES 5 DE JUNY

18.30 – Música per a una Festa, en el pàrquing de l'ADDA (auditori de la Diputació d'Alacant)

19.00 – Homenatge als Foguerers i Barraquers morts en la Plaça d'Espanya enfront del Monument al Foguerer.

19.30 – Desfilada del Pregó. Recorregut: Carrer de Sant Vicent, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

21.00 – Pregó oficial de festes des del balcó de l'Ajuntament i inici oficial a les festes de la ciutat.

23.00 – Festa del Pregó i benvinguda a les Fogueres 2025 en la Zona Volvo.

DISSABTE 6 DE JUNY

19.00 – Cavalcada del Ninot. Les comissions dels Fogueres participen disfressades amb motius al·legòrics al tema de la seua foguera. Recorregut: Alfonso el Savi, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

DIUMENGE 7 DE JUNY

14.00 – Mascletá en l'exterior del Centre comercial.

DISSABTE 13 DE JUNY

14.00 – Mascletá Gran Via en el centre comercial Gran Via.

18.30 – Entrada de Bandes i desfilada de Comissions. Recorregut: Plaza dels Estels, Alfons X El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

DIUMENGE 14 DE JUNY

17.00 – Clausura de l'Exposició del Ninot en l'antiga Llotja de Peix i recompte de vots per a conèixer el Ninot Indultat.

DIMARTS 16 DE JUNY

23.00 – Arribada del Foc en El Corte Inglés. Espectacle de llum, so i pirotècnia a càrrec de la Pirotècnia Germans Sirvent.

DIJOUS 18 DE JUNY

14.00 – I Sessió del Concurs de Mascletás en Estels.

21.00 – Inauguració del Mercadito de Fogueres en el passeig de Federico Soto.

DIVENDRES 19 DE JUNY

14.00 – II Sessió del Concurs de Mascletás en Estels.

00.00 – Plantà Oficial de les Fogueres Infantils i 'ninots de carrer'.

DISSABTE 20 DE JUNY

09.00 – Visita del jurat a les Fogueres Infantils i 'ninots de carrer'.

14.00 – III Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotècnia Ferrández.

17.00 – Lectura de premis a les Fogueres Infantils i 'ninots de carrer'.

17.30 – Visita oficial a la foguera infantil guanyadora en categoria especial.

20.30 – Inauguració de Barracas i Racós. Coca amb tonyina i bacores.

00.00 – Plantà oficial de Fogueres adultes i Barracas.

DIUMENGE 21 DE JUNY

09.00 – Visita del jurat a les Fogueres, portades de Barracas i carrers adornats.

14.00 – IV Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotècnia Alt Palància.

17.00 – Lectura de premis als fogueres, portades de Barracas i carrers adonadas.

17.30 – Visita oficial a la foguera guanyadora del primer premi en categoria especial.

18.00 – I Sessió d'Ofrena de Flores a la Verge del Remei. Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer San José, Cocatedral, Sant Nicolás, Rafael Altamira, Plaza de l'Ajuntament.

22.00 – Revetles a Barracas i Racós.

DILLUNS 22 DE JUNY

11.00 – Desfilada de lliurament de premis. Recorregut: Des de la Plaça de l'Ajuntament fins a la tribuna oficial en la Rambla.

13.00 – Colla de Nanos i Gegants. Carrer Altamira, Rambla i Alfons X El Savi.

14.00 – V Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotècnia Focs Artificials del Mediterrani.

18.00 – II Sessió d'Ofrena de Flores. Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer San José, Cocatedral, Sant Nicolás, Rafael Altamira, Plaza de l'Ajuntament.

22.00 – Revetles a Barracas i Racós.

DIMARTS 23 DE JUNY

12.00 – Lliurament de premis de l'Ofrena de Flores en el Mercadito de Fogueres, en el passeig Federico Soto.

13.00 – Colla de Nanos i Gegants. Carrer Altamira, Rambla i Alfons X El Savi.

14.00 – VI Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotècnia Germans Ferrández.

19.00 – Dansà d'Alacant entorn de la Foguera Oficial, en la plaça de l'Ajuntament.

20.00 – Desfilada folklòrica internacional. Mos-

tra del folklore i les tradicions de la Comunitat Valenciana, comunitats i països convidats. Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

22.00 – Revetles a Barracas i Racós.

DIMERCRES 24 DE JUNY

13.00 – Colla de Nanos i Gegants. Carrer Altamira, Rambla i Alfons X El Savi.

14.00 – VII Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Germans Sirvent.

20.00 – Missa oficial en la Cocatedral de Sant Nicolás.

22.00 – Revetles a Barracas i Racós.

00.00 – Tret de la monumental palmera des del cim del Mont Benacantil a càrrec de la pirotècnia Germans Ferrández i a continuació la Nit de la cremà, començant per Foguera Oficial en la plaça de l'Ajuntament. Seguidament cremà de la resta de fogueres en cada un dels districtes de la ciutat.

() Consulta els horaris de crema previstos per a cada foguera*

DES DEL 25 AL 29 DE JUNY

00.00 – Totes les nits, concurs de Focs Artificials a la Platja del Cocó.

Dimecres 25 – I sessió.

Dijous 26 – II sessió.

Divendres 27 – III sessió.

Dissabte 28 – IV sessió.

Diumenge 29 – V sessió.

El diumenge 29 de juny a les 20.00 hores, prèviament a l'últim tret del concurs, es realitzarà la Desfilada del Coso Multicolor. Una desfilada de carrosses on es llança confetti de colors. Itinerari: Plaza dels Estels, Avinguda d'Alfons X el Savi.

GUIA COMERCIAL

ALICANTE MOTOR

R9 70th Anniversary

Ténéré World Raid

TMAX 25th Anniversary

Tracer 9 GT

Avda. Benito Pérez Galdós, 64

03005 ALICANTE

965 123 379

Mahou

In Hogueras we say
“la millor festa del món”
and we think that’s beautiful.

Hogueras 2026
Mahou X **SpainSays®**
★★★★★

PATROCINADOR OFICIAL DE LA FEDERACIÓ DE LES FOGUERES DE SANT JOAN

Mahou recomienda un consumo responsable 5,5º

PLAZA Bulería

EL CENTRO COMERCIAL DE ALICANTE

unide
supermercados *market*

¡Os deseamos unas felices Hogueras!

NUESTROS SUPERMERCADOS

C/ Bahía, 3

☎ 965 289 084

Avda. Benito Pérez Galdós, 49

☎ 965 985 228

Avda. Escandinavia, 2 (Santa Pola)

☎ 966 698 152

C/ Monte Santa Pola, 13 (Santa Pola)

☎ 966 697 975

TALLERES RUVAMAR

BOSCH
Service

Bosh Car Service

TODOS LOS NEUMÁTICOS AL MEJOR PRECIO

**MEJOR TALLER
DEL AÑO**

**MECÁNICA • ELECTRICIDAD • DIAGNOSIS
• MANTENIMIENTO •**

Ctra. Agust, 84 (esquina C/ Yunque) Pol. Ind. Canastell
Tel: 965 66 08 04 · Tel. y Fax: 965 67 34 33 · 03690 SAN VICENTE (ALICANTE)
talleres@ruvamar.com

Enmarcaciones PasPartú Cuadros

Paspartú - Enmarcaciones

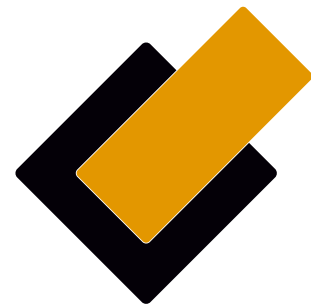
Les desea
felices fiestas
de Hoqueras

Pintor Cabrera 14 · 03003 ALICANTE - Tlf. 965508684
paspartualicante@gmail.com

TWO RESIN

www.tworesin.com

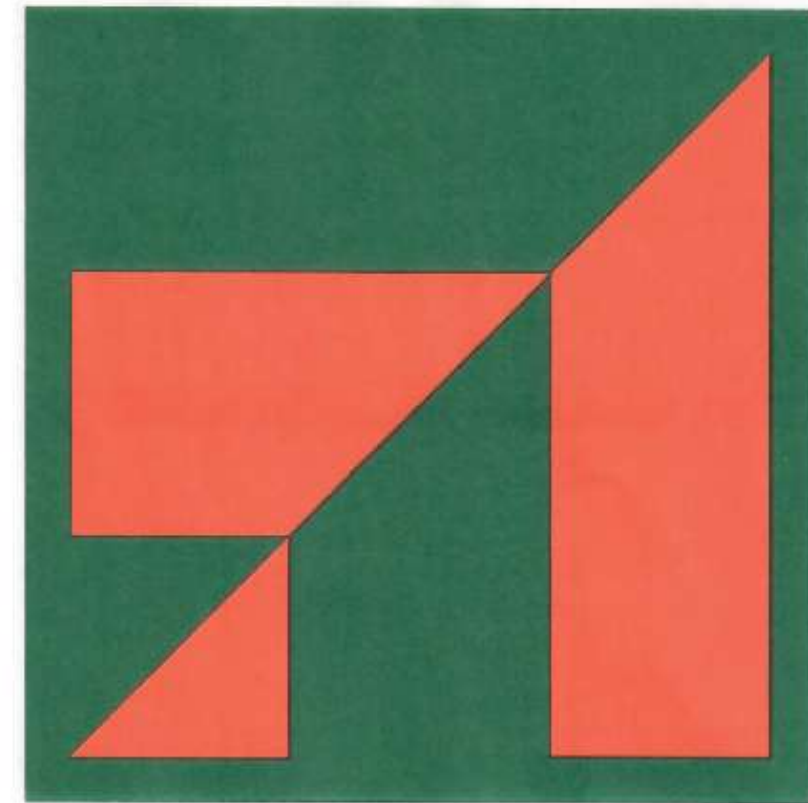
rótulos **morvedre**

Solid Surface Floors

**Acabados decorativos de
construcción**

bullconcept.es

julián lópez

La tienda de las telas

Especialistas en Indumentaria Alicantina

Calle General Lacy 10

03003 Alicante

965 985 189

alicante@julianlopez.es

julianlopez.es

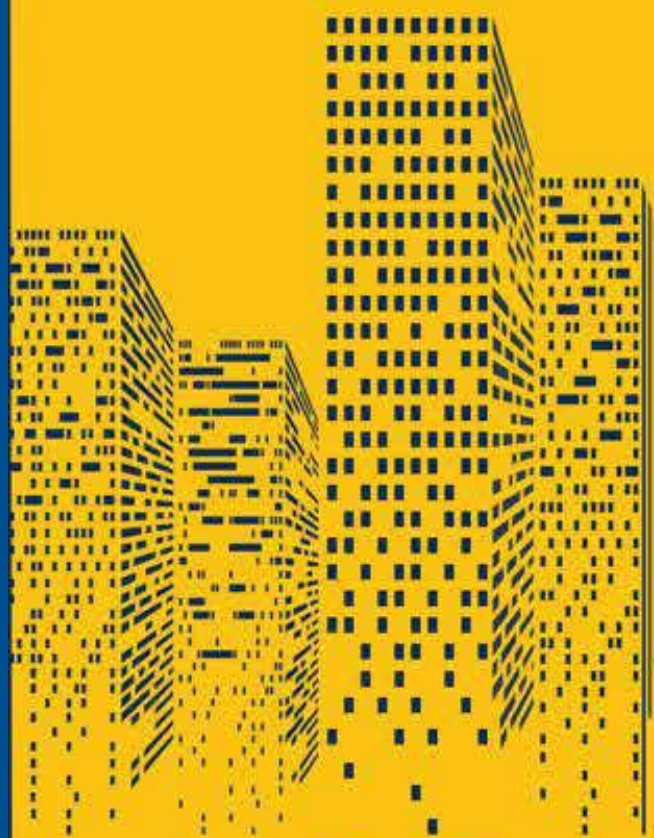
FERNANDO BROTONS

ADMINISTRACIÓN DE FINCAS Y GESTIÓN DE ALQUILERES

Administrador
Fincas
Colegiado

**Tú
Comunidad
en las mejores manos**

965213100

info@brotonsadministradores.com

www brotonsadministradores.com

C/Angel Lozano, 10 2º Izd. - ALICANTE

ESTYGES

Correduría de Seguros

— Vicente Galiana —

*Disfruta las
Hogueras,
nosotros cuidamos
lo demás*

Protegemos a particulares y empresas
con soluciones a medida y total transparencia

**Nuestra diferencia
está en la transparencia**

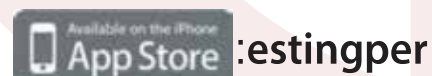
Avda. Benito Pérez Galdós, 41-1º D · 03005 Alicante

965 922 899 · 965 126 272
 estyges@estyges.com

ESTUDIO DE INGENIERÍA Y PERITACIONES, S. L.

PERITACIÓN DE SEGUROS

Calle Pintor Lorenzo Casanova, 15 2E
03003 ALICANTE

965 103 506
FAX 965 103 113

estingper@estingper.com

Llevamos más de 100 años repartiendo grandes premios entre nuestros clientes. Descarga ahora nuestra app para iOS o Android y sé el siguiente ganador:

¡¡TAMBIEN PUEDES VISITAR NUESTRA WEB!!

Calle Portugal, nº35, Alicante
La Administración de lotería nº6 de Alicante "El Negrito" os desea

¡FELICES FIESTAS!

EL CALZADO
PALIATIVO
MÁS CÓMODO
Y FÁCIL
DE CALZAR

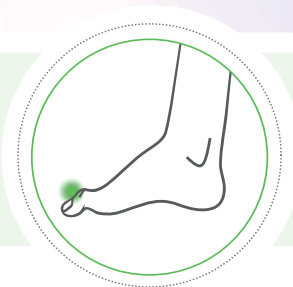
INDICADO PARA PERSONAS
CON MOVILIDAD REDUCIDA

VENDAJES

EDEMAS

INFLAMACIONES

DEFORMIDADES

MALA CIRCULACIÓN

ANCHO ESPECIAL

PLANTILLA EXTRAÍBLE

CALZADO DESTINADO AL CUIDADO
DE PATOLOGÍAS DEL PIE

www.celiaruiz.es

MD GRUPO: 06 33 CALZADOS ORTOPÉDICOS
Subgrupo: 06 33 90 Calzados ortopédicos para grandes deformidades
CE Producto Sanitario de Clase I según el Reglamento Europeo 2017/745

CR
CELIARUIZ®

TODA LA
CULTURA
EN UN MISMO
ESPACIO

DISPONIBLE
LA APP
DIPUCULTURA
EN ANDROID
E IOS

DESCUBRE TODOS LOS ESPACIOS CULTURALES DE LA DIPUTACIÓN DE ALICANTE DESDE LA APP DIPUCULTURA Y LA AGENDA CULTURAL Y ENTÉRATE DE TODO LO QUE SE ORGANIZA CERCA DE TI. DESCÁRGATE LA APP EN ANDROID E IOS, VISITA WWW.AGENDACULTURAL.DIPUTACIONALICANTE.ES, ¡Y NO OLVIDES SEGUIRNOS EN NUESTRAS REDES SOCIALES! f @

MARQ
MUSEO ARQUEOLÓGICO DE ALICANTE

MUSEO DE BELLAS ARTES
ALICANTE
mubag

muboma
MUSEO DE BELLAS ARTES
ALICANTE

DIPUTACIÓN
DE ALICANTE

THE BEST CANTINA IN TOWN

CANTINA ALCANTE
 MEXICAN CALIFORNIAN RESTAURANT
 Since 1492

ALICANTE
 C/Pintor Cabrera, 12
 ALCANTE
 965 22 80 45

MARGARITAS
 CLÁSICA
 TAMARINDO
 GUAYABA
 FRESA
 MANGO

COCHINITA
BURRITO
QUESADILLAS

TACO ALAMBRE, PASTOR

COCKTAILS
 MICHELADA
 OJO ROJO
 COCOLOCO

AGUAS
 FLOR DE JAMAICA
 TAMARINDO

Visita nuestra página web para más platos:
www.cantinaalicante.es

DESATASCOS TORREGROSA

EMPRESA LIDER EN SERVICIO DE LIMPIEZA DE ALCANTARILLADO, FOSAS, DEPURADORAS Y REHABILITACIÓN DE TUBERIAS DE LA PROVINCIA DE ALICANTE

DESATASCOS TORREGROSA
 965 25 36 70

Av. Conde de Lumieres, 35, 1ºD,
 03010 Alicante
 965 253 670

AUTOCRISTALES
SIRAUTO
 glass talleres

965 255 334

SUSTITUCIÓN - REPARACION DE LUNAS
TINTADO DE CRISTALES
CALIBRACIÓN DE ADAS
PULIDO DE FAROS

PIDE TU CITA EN CUALQUIERA DE NUESTROS CENTROS

ALICANTE - ELCHE - BENIDORM - SAN JUAN - ALBORAYA

SANYMAR

RECONSTRUCCIÓN - REPARACIÓN

FABRICACION DE REPUESTOS - MAQUINARIA DE ELABORACIÓN DE TABACO

JOSE GARCÍA GONZALEZ

RESPONSABLE

C/ BOLULLA 8 POL. IND. RABASA 03009 ALICANTE

965 110 383 638 091 246

FAX: 965 109 119

jig.sanymar@gmail.com

Money EXCHANGE

CAMBIO - CHANGE

DAVID RODRIGUEZ ARAGÓN

SALUDA A LA HOGUERA

AVDA. DE LA ESTACIÓN 5 LOCAL 19
03007 ALICANTE
965 135015 - 685 964589

Loterías y Apuestas del Estado

Rafael Lledó Esplá

Expendeduria Nº27

Les desea Felices Fiestas de Hogueras

Loterías y Apuestas del Estado

Tabacos, timbres, Artículos de fumador y regalos

C/Benito Pérez Galdós, 32 - ALICANTE
TFO: 965 21 68 63

PB

PUBLIBENIAJAN

Montajes y mantenimiento
de publicidad exterior

669 397 422

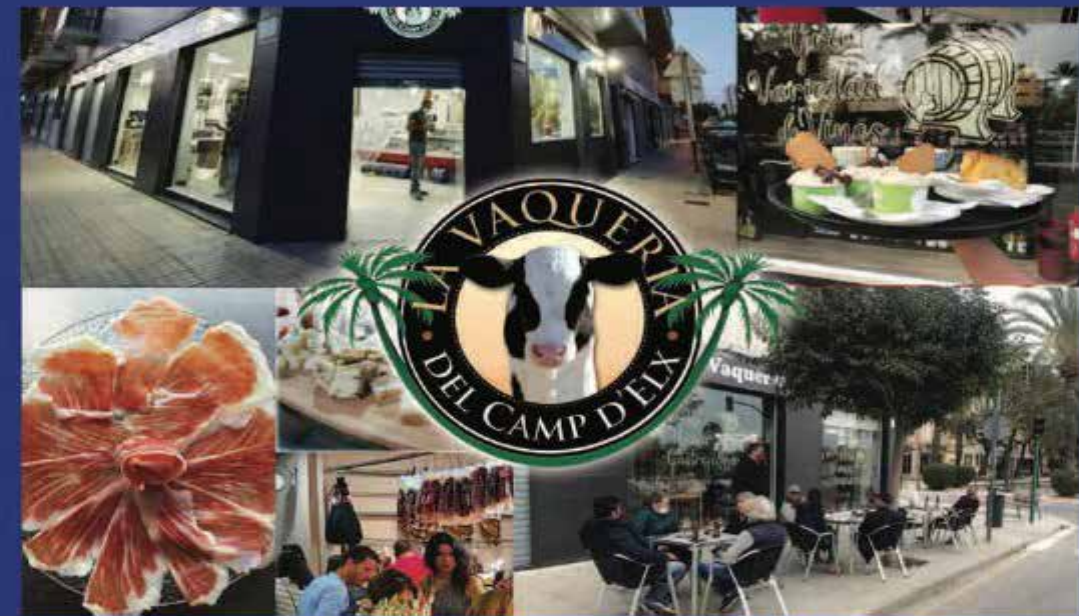
Misma cuota cada mes

Sin entrada ni letra pequeña

Olvídate de gastos imprevistos

¡¡VISÍTANOS!!

C/ San Juan Bosco, 10 • ALICANTE
Avgda. San Antoni de Padua, 46 • LA HOYA
T. 600 488 802 / 600 488 803

Pies ¿para qué los quiero?
Si tengo alas para volar
(FRIDA KAHLO)

Felices
Hogueras

doctor isidoro de sevilla, 86 · pol. ind. rabasa · 03009 alicante
telf. 965 12 73 30 · graficamesa@graficamesa.es
www.graficamesa.es

Les desea Felices Fiestas

Instalaciones y Servicios Eléctricos del Sureste S.c.v.l.
C/Virgen del Rosario, 4 Bj.
03009 Alicante

Teléfono 965179136
Email ises@isestaller.es

Centro Auditivo

GRAND/AUDITION

¡Felices Hogueras 2026!

Avda. de la Estación, 10
Tel: 966 381 814/ 617 770 090

**REVISA
GRATIS**
tu audición

PRUEBA
tus audífonos
30 días

AUDÍFONOS
desde
690€

Licorería
Enoteca

Bernardino

Licorería:
Foglietti, 34-36
96 528 08 73
96 511 18 46

Bodega:
Alberola, 40
96 528 07 25
03007 ALICANTE

www.bodegabernardino.es info@bodegabernardino.es

INDUMENTARISTAS
OFICIALES 2026

**TALLER
DE
BORDADO**

Bandas
Banderines
Corbantines
Estandartes
Publicidad Textil
Bordados
de logotipos

Calle Escorpión 1, 03006 Alicante.
TLF. 966 377 620 www.donbordado.es

20 AÑOS

ANTRAGIA

REFORMAS, INTERIORISMO, REHABILITACIÓN, MUSEOGRAFÍA

965 201 039

antragic.com

aepa30
aniversario

AEPA, la Asociación profesional y empresarial
femenina más importante de la Comunitat Valenciana,
os desea unas,

¡Felices Hogueras!

SÍGUENOS EN:

AEPAlicante

aepa

www.aepalicante.net

Restaurante

Avda. Países Escandinavos
(esq. San Sebastián)
03540 Playa de San Juan (Alicante)
Tel.: 965 26 59 99
barrestaurantepipi@gmail.com

Desde 1986

- Desayunos
- Almuerzos
- Aperitivos
- Arroces
- Menús
- Montaditos
- Celebraciones
- Reuniones familiares

Saluda al Barrio

ROQUE

CONSTRUYE TUS IDEAS®

**DESDE ROQUE MATERIALES
QUEREMOS DESEAROS UNAS FELICES
HOGUERAS, EN ESPECIAL A NUESTROS
AMIGOS DE DIPUTACIÓN RENFE**

SAN VICENTE

637 55 77 06

VILAFRANQUEZA

637 82 00 60

CAMPELLO

694 44 00 64

NOVELDA

688 70 90 48

BENIDORM

639 98 73 62

AG ANA GÓMEZ
ESTILISTAS

Ana Gómez Aliaga
C/ Olof Palme s/n. Local B.
03010 Alicante.
Tel. 966 140 695
Móvil 626 43 35 92

info@anagomezestilistas.com
www.anagomezestilistas.com

VANI V
BEACH WEAR - SUMMER

MANUEL MARTINEZ AYELA
REPRESENTANTE ALICANTE - MURCIA
629 681 855
MMAYELA@HOTMAIL.ES

Trofeos Álvarez

C/ Joaquín Coronel, 1
ELDA (Alicante)
965380011
694 451 311
trofeosalvarez@yahoo.es
www.trofeosalvarez.es

LONAS
DISEÑO
MERCHANDISING
PERSONALIZACIÓN
LLIBRETS / REVISTAS
PRODUCTOS PERSONALIZADOS

artesanía comunitat valenciana

Álvarez ALMA CREATIVA
group design

681 921 813
alvarezgroup_design

RESTAURANTE EL LLOBARRO

RESERVAS: 965262131
653108094

EMAIL: sergiollobarro96@gmail.com

CALLE TURINA, 2 03013 ALICANTE

RED CORNER SPORTS BAR

ESPECTACULAR AMBIENTE DEPORTIVO

AVENIDA DE LA ESTACION, 5
PERIODISTA PIRULA ARDERIUS, 2
ALICANTE

965 778 509

REPARACIONES PANTALLAS

	LCD	OLED
IPHONE X XS XS MAX	29€	49€
IPHONE XR / 11	35€	X
IPHONE 11 PRO / 11 PRO MAX	39€	55€
IPHONE 12 / 12 PRO / PRO MAX	45€	59€
IPHONE 13 / 13 MINI	49€	69€
IPHONE 13 PRO	65€	75€
IPHONE 13 PRO MAX	75€	85€
IPHONE 14	55€	75€
IPHONE 14 PRO / PRO MAX	69€	89€
IPHONE 15	59€	79€
IPHONE 15 PRO / 15 PRO MAX	69€	99€
IPHONE 16	75€	99€
IPHONE 16 PRO / 16 PRO MAX	89€	189€
IPHONE 17	109€	199€
IPHONE 17 PRO / 17 PRO MAX	129€	229€

EN 1 HORA Y CON 6 MESES DE GARANTÍA | +20€ MONTAJE

Dirección: Padre Mariana n 40
Te esperamos en nuestras Bendas: SAN JUAN PLAYA y ELCHE

WhatsApp TecnoFix Alicante
966 350 462

Rosa Lopez Makeup
Artist y Estética

665 568 032

Ninanino

C/ Pirula arderius 8

966 364 238

03001 Alicante

ninanino.es

MERCERIA ISA
CL ALCALDE BAEZA
SANTAMARIA, 4
03560 EL CAMPELLO

TELEFONO
689 071 426

Mercería Isa
Compostura, Lencería,
Ropa de hogar,
Se forran botones

SUPERMERCADO

Manzanares

Antonio Gómez Sánchez

*Saluda
al
Barrio*

Avda. Bruselas, 16

965 044 418

PLAYA DE SAN JUAN

(Alicante)

desde 1960 MESÓN de
LABRADORES

RESTAURANTE - ARROCIERÍA

C/ Labradores, 19 - Alicante - 965 204 846

GISMERO

PELUQUERÍA CABALLEROS E INFANTIL

Avda. Bruselas, 12 - C.C. Garden, Local 71

Teléf.: 965 15 99 96 - 03540 San Juan Playa

(Alicante)

Frutería DANIEL

*Su tienda de siempre
saluda al barrio.*

General Lacy, 13 Tlf. 965 13 04 61
03003 ALICANTE

Lo músico que marcó tu vida.
The music of your whole life.

Karol Mogwai
Rock, Entertainer & Singer

**MÚSICA
EN DIRECTO**
Para tu evento
BOOK NOW!
RESERVA AHORA.

Para Fiestas de
Hogueras,
cumpleaños,
bodas...

y todo tipo de eventos!!

Contrataciones: 636 250 336

AMY WINEHOUSE • ADELE •
QUEEN • THE POLICE • BRUNO MARS •
LANA DEL REY • COLDPLAY • CHER...
NO PUEDEN FALTAR EN TU FIESTA!!

Desde el Duo Dinámico hasta el mejor Remember de los
90. El mejor rock clásico y también canciones de moda!

JHONNY ROQUE
BARBER AND STYLIST

CALLE GÓNGORA 12

(Junto plaza Manila)

673 746 624

Farmacia
GARCÍA QUILEZ

C/ GENERAL LACY, 12 - BAJO

03003 ALICANTE

[farmaciagarciaquilez@gmail.com](mailto:farmaciegarciaquilez@gmail.com)

TFNO. 965 166 391

Entre Panes

C/ PINTOR CABRERA, 9 ALICANTE
TEL. 668 564 348 / 697 709 350

LES DESEA A SUS CLIENTES
UNAS FELICES HOGUERAS

El Sultán Restaurante
Auténtica Cocina
Tradicional Turca

Tel. 965 98 42 57
Avda. Dr. Gadea, 11
Alicante

EL LEÓN
LA BERNARDA

C/ Labradores, 13 - Alicante - 639 679 260

**CHOCOLATES Y
HELADOS ITALIANOS
ARTESANALES
SIN GLUTEN**

Calle SAN FRANCISCO, 38

03001

ALICANTE

(calle de las setas)

CM

CHERIE MAISON

Mueble - Decoración - Regalo

General O'Donnel 7
03003 Alicante

965 984 301 628 381 004

cheriemaison.es

info@cheriemaison.es

D' Nails

Uñas de Porcelana y gel
Julia & Lidia
965 50 00 11

**FELICES FIESTAS
DE HOGUERAS 2026**

www.dnails.es

www.facebook.com/dnailsjuliaylidia

C/ General O'Donnell nº 1, 1ª Pta. 4 (esq. Maisonnave)

CLINICALLEVANTE

Fisioterapia Especializada

AV. MAISONNAVE 13, 1.D (ALICANTE)

C/RECTOR RAMÓN MARTÍN MATEO 2, LOCAL 2
(NOU NAZATEH, SAN JUAN)

- FISIOTERAPIA
- READAPTACIÓN DE LESIONES
- SUELO PÉLVICO
- TRAUMATOLOGÍA

686987367

INFO@CLINICAFISIOTERAPIALEVANTE.COM

@CLINICA.LEVANTE

Mercadillo
DE COCHES

TODOS LOS DOMINGOS
DE 9:00 A 14:00

C/MARTILLO 30
SAN VICENTE DEL RASPEIG-ALICANTE
TELF. 685694037

WWW.MERCADILLODECOCHES.ES

**Tu carnicería de confianza
en Alicante.**

EL BIERZO LEÓN

**Carne fresca cada día, cortes profesionales y
atención de toda la vida.**

Tiendas de Alicante:

C/ PINTOR APARICIO, 27

AVDA. DE LA ESTACION, 5

AVDA. DE ORIHUELA, 120 (dentro del supermercado Dia)

AVDA. DE NOVELDA, 73 (dentro del supermercado Dia)

Carnesdelbierzo.es

COMPLEMENTOS-MODA-MALETAS-REGALOS

Les desea felices fiestas de hogueras

Av. de la Estación, 15 - 03003 ALICANTE

avet | set

LINGERIE & UNDERWEAR

MANUEL MARTÍNEZ AYELA
629 681 855
mmayela@hotmail.es

www.avet.es

C/ Petrer nº2 local izq.
03112 Villafranca, Alicante
e-mail: a2papezeriaalicante@gmail.com
TELÉFONO Y WHATSAPP 633 290 963

Todo tipo de material escolar, libros de texto y lectura, encuadernaciones,
plastificaciones, fotos carnet, regalos, revistas, Parcel Shop GLS
Etc...

A todos los Foguerers,
deseamos que paséis unas felices
Fogueres de Sant Joan

SONIA ZORIN
BEAUTY HEAVEN

DIRECCIÓN: AVINGUDA GOLETA 19, LOCAL 6, 03540, ALICANTE.
TELÉFONO: 685 22 19 01

Felicita a la comissió de la Foguera Diputació Renfe
en les festes de les Fogueres de Sant Joan

C/ Arzobispo Loaces 15 1lzq
03003, Alicante

965 219 176

SALUDA AL
BARRIO Y A LA
COMISIÓN

ELJULI
CREATIVE FLOWERS

- EST. 2008 -

C/ CALLOSA DEL SEGURA Nº2
622060601 - 966384086
@ELJULICREATIVEFLOWERS

Street wear . Locura y más

MADCAMISSETAS.ES

628 131 786

LA COCINA
DEL BUEN COMER
DESDE 1995

C/Alemania, 17
03003 Alicante

<https://www.facebook.com/restaurantelacocinadelbuencomer>

TERRATRÉMOL

CREATIVE STUDIO

AV. De la Estación 5,

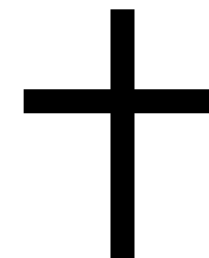
Local 10, Escalera 1

(Acceso por C/General Lacy)

03003 Alicante

terratremolstudio.com

642 280 865

Et trobem a faltar Juanjo

Carta al desconegut:

El mapa polític/econòmic està en constant canvi; els successos ens fan plantejar noves perspectives, nous enfocaments.

La comunicació ha canviat de màscara. Ara s'amaga i es filtra en la percepció dels subjectes molt sigilosament. Els individus som més intel·ligents, i d'això la publicitat és conscient. Ja no es dedica a vendre, ara juga amb nosaltres.

La publicitat convencional no és efectiva. Arribarà algun dia que les impremtes tradicionals només existiran en els llibres d'història. Per això, algun dia es veurà reflectit en alguna foguera i els nostres nets es preguntaran: Què eren les impremtes? Déu no ho vulga; si és que existeix, clar.

Nosaltres no sols som una impremta. Som comunicadors. No sols pensem a imprimir; canalitzem la nostra creativitat a convertir els objectius dels nostres clients en assoliments. Identifiquem les necessitats d'ells i optimitzem els seus costos; generem més solucions que es tradueixen en beneficis. No sols econòmics, si no socials.

El nostre èxit depèn d'ells. Si els nostres clients sobreviuen, probablement, i només probablement, nosaltres també. Si la nostra creativitat es tradueix en èxit, al menor, ro-mandrem.

Si no ho aconseguim, perirem en els llibres d'història recent i serem recordats en esdeveniments amb els Carnestoltes, Ninots, Disfresses, Fogueres...

Johannes Gutenberg, sempre seràs recordat.

Carrer Illa de Cuba 66
03009 Alacant
Tel 637 71 73 76

En 2026 més de quaranta comissions de festes, tant de fogueres, moros i cristians i festes patronals han confiat en nosaltres per a produir l'únic element de la festa que promou la cultura i és perenne: el llibret.

